Vlaams Parlement

214 (2019-2020) – Nr. 1
ingediend op 6 februari 2020 (2019-2020)

Ontwerp van decreet

houdende omzetting van richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie

verzendcode: FIN

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Bijlage bij de memorie van toelichting: concordantietabel 27
Voorontwerp van decreet van 5 april 2019 31
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 51
Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens 57
Voorontwerp van decreet van 19 juli 2019 67
Advies van de Raad van State 89
Ontwerp van decreet..... 107

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

De Europese Unie heeft werkgelegenheidsschepping, groei en investeringen bovenaan haar politieke agenda staan. Om deze allesoverheersende prioriteiten te realiseren, heeft de Europese Unie onder meer werk gemaakt van een ambitieuze hervormingsagenda voor de totstandbrenging van een diepere en eerlijkere interne markt, die moet fungeren als voornaamste fundament waarop een sterkere en concurrerende EU-economie kan worden uitgebouwd.

Wat belastingen betreft, vertalen deze doelstellingen zich in de noodzaak een eerlijk en efficiënt belastingstelsel in de EU tot stand te brengen.

Om de eerlijkheid van belastingstelsels te waarborgen, heeft de Europese Unie van de strijd tegen belastingontduiking, belastingontwijking en agressieve fiscale planning een hoofdprioriteit gemaakt en haar schouders onder een zeer actieve hervormingsagenda gezet. De Europese Unie werkt nauw samen met de lidstaten aan de uitbouw van een solide defensie tegen belastingontduiking en -ontwijking in Europa, een robuust systeem om op externe bedreigingen voor de heffingsgrondslagen van de lidstaten te reageren, en een duidelijk traject naar een eerlijkere belasting voor alle EU-burgers en -bedrijven.

De strijd tegen belastingontwijking en agressieve fiscale planning, zowel op Europees als op mondiaal niveau, moet derhalve hand in hand gaan met de totstandbrenging van een concurrerend belastingklimaat voor het bedrijfsleven. Dit zijn twee kanten van dezelfde medaille. Een eerlijk belastingstelsel waarborgt niet alleen dat winsten worden belast waar zij werkelijk zijn behaald, maar ook dat winsten en vermogens niet tweemaal worden belast.

Situaties waarin verschillende Europese lidstaten de bepalingen van bilaterale en multilaterale[1] belastingovereenkomsten en -verdragen of het arbitrageverdrag van de Europese Unie op een verschillende wijze uitleggen of toepassen, geven aanleiding tot ernstige fiscale belemmeringen voor belastingplichtigen die ook over de grenzen actief zijn. Het zijn dergelijke belemmeringen die op hun beurt aanleiding geven tot economische verstoringen, inefficiënties en negatieve gevolgen voor grensoverschrijdende investeringen en groei.

De huidige bestaande procedures vervat in de bilaterale belastingovereenkomsten en -verdragen en het arbitrageverdrag van de Europese Unie resulteren niet in alle gevallen tot een doeltreffende geschilbeslechting binnen een redelijke termijn. Daarom is het noodzakelijk de bestaande mechanismen ter beslechting van geschillen over dubbele belasting in de EU te verbeteren om te komen tot een eerlijk en efficiënt belastingstelsel dat meer fiscale zekerheid biedt. Daarmee wordt niet alleen een wezenlijke bijdrage tot de totstandbrenging van een eerlijk belastingstelsel geleverd, maar wordt er ook voor gezorgd dat de interne markt van de EU een aantrekkelijk investeringsgebied blijft.

Ook in het kader van de Base Erosion and Profit Shifting (BEPS) heeft de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) een actieplan ontwikkeld dat bestaat uit vijftien actiepunten. De finaliteit bestaat erin om te evolueren naar een eerlijker belastingklimaat, waarbij de transparantieregels worden verbeterd alsook de maatregelen ter bestrijding van belastingontwijking worden versterkt.

[1] Niet alleen verdragen gesloten tussen twee lidstaten, maar ook verdragen gesloten tussen meer dan twee lidstaten vallen onder het toepassingsgebied van deze regelgeving.

Actiepunt 14 van de BEPS beoogt het verbeteren van de geschilbeslechting.

De verantwoording ter verbetering van de geschilbeslechtingsmechanismen dient naast actiepunt 14 van de BEPS ook te worden gezien in het feit dat alsmaar meer geschillen over dubbele of meervoudige belasting zullen ontstaan, aangezien belastingdiensten alsmaar regelmatiger en doelgerichter controles uitvoeren.

Met dit decreet, dat een omzetting betreft van de richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie, wordt een geharmoniseerd en transparant kader gemaakt voor de regeling van belastinggeschillen. Dit doeltreffend en effectief kader voor de beslechting van zulke geschillen biedt voordelen aan alle belastingplichtigen. Deze verkrijgen immers rechtszekerheid wat op zijn beurt een vriendelijk klimaat voor investeringen creëert.

Concreet betreft het dus een versterking van de reeds bestaande beroepen die beschikbaar zijn om bilaterale belastingverdragen en het arbitrageverdrag van de Unie, meer bepaald bij verschillende interpretaties en toepassingen die tot dubbele belasting leiden, op een bindende wijze te beslechten. Dit decreet laat immers de mogelijkheid tot het indienen van een beroep door de betrokken persoon op basis van de in de bilaterale verdragen opgenomen overlegprocedures en een eventueel daarin opgenomen arbitrageprocedure immers onverlet. Ook de onderlinge overlegprocedure en de arbitrageprocedure van het arbitrageverdrag van de Europese Unie wordt hierdoor op zich niet geïmpacteerd. Het arbitrageverdrag van de Europese Unie wordt wel zonder voorwerp wanneer een beroep wordt gedaan op dit decreet.

De te volgen procedure wordt opgedeeld in drie verschillende fases.

De eerste fase bestaat uit de bezwaarfase. De betrokken persoon kan een klacht indienen met betrekking tot een geschilpunt en de bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit spreken zich uit over de ontvankelijkheid van de klacht. Deze fase is vervat in de artikelen 5, 6 en 8 van dit decreet.

De zaak wordt in de tweede fase aan de belastingautoriteiten van de betrokken lidstaten voorgelegd met de bedoeling het geschil via een procedure voor onderling overleg te beslechten. Deze fase van onderling overleg is vervat in artikel 7 van dit decreet.

Als in de fase van onderling overleg geen oplossing werd gevonden, dan kan de betrokken persoon vragen om het geschil op te lossen door middel van arbitrage in de laatste fase, de arbitragefase. Deze arbitragefase is vervat in de artikelen 9 tot en met 18 van dit decreet.

De rechten van de betrokken persoon zijn doorheen de verschillende fases van de geschilbeslechting gewaarborgd. Tegenover deze rechten staan ook bepaalde plichten van de betrokken persoon. Voor een overzicht van deze rechten en plichten, zie artikel 8 van dit decreet.

Het toepassingsgebied van de bestaande remedies, zoals vervat in het arbitrageverdrag van de Europese Unie (dat louter de geschillen over verrekenprijzen of over winsttoekenning aan vaste inrichtingen betreft) wordt middels dit decreet ook uitgebreid naar alle belastingplichtigen die onderworpen zijn aan belastingen op inkomsten en vermogen die onder bilaterale belastingverdragen en het arbitrageverdrag van de Europese Unie vallen.

Tevens werd er rekening gehouden met een vermindering van administratieve lasten voor de natuurlijke personen, micro-ondernemingen en kleine en middelgrote

ondernemingen. Deze zijn enkel gehouden om hun klacht (alsook de antwoorden op verzoek om aanvullende informatie en hun intrekking van klacht) te richten aan de bevoegde autoriteit waarvan de belanghebbende ingezetene is (en zijn dus ontheven van de verplichting om dit ook te doen aan de buitenlandse autoriteit).

B. Adviezen

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Op 15 april 2019 deelde de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen mee geen advies te verstrekken over het ontwerp van decreet, gezien de beperkte sociaal-economische relevantie.

Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC)

De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens bracht een advies uit op 3 juni 2019, met het nummer 2019/13.

In het advies maakt de VTC een aantal opmerkingen die aanleiding geven tot aanpassingen. Om hieraan tegemoet te komen werd een hoofdstuk 19 'Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens' ingevoegd.

De VTC merkt op dat de regelgeving minstens de essentiële elementen van de verwerking moet bepalen. In randnummers 11 tot en met 14 stelt de VTC dat voor bepaalde elementen bijkomende aanvullingen en preciseringen zich opdringen. De VTC stelde vast dat het doeleinde van de verwerkingen, wie de betrokkenen zijn en aan wie de gegevens worden verstrekt kunnen afgeleid worden uit de decreettekst en bijhorende memorie van toelichting. Dit is evenwel niet het geval voor de bewaartermijnen en de categorieën van gegevens. Hieraan wordt tegemoetgekomen in artikel 23, §2 en §5, waar de verschillende categorieën van persoonsgegevens worden opgenomen. Voor wat betreft de bewaartermijnen, zie verder.

In randnummers 18 en 19 stelt de VTC dat de verwerkingsverantwoordelijke gespecificeerd dient te worden. Aan deze opmerking wordt tegemoetgekomen door artikel 23, §1, waarin de "bevoegde autoriteit" wordt aangewezen als verwerkingsverantwoordelijke voor het ontvangen en behandelen van klachten. Voor de benoeming van de vooraanstaande onafhankelijke personen en de opstelling, wijziging en handhaving van de lijst van vooraanstaande onafhankelijke personen, wordt de Vlaamse Regering aangeduid als verwerkingsverantwoordelijke in artikel 23, §4.

Aan de opmerking in randnummer 24 wordt tegemoetgekomen door in het voorgestelde artikel 5, §5, tweede lid, het woord "nodig" te vervangen door het woord "noodzakelijk". Het gebruik van het woord "noodzakelijk" verdient de voorkeur boven het woord "nodig". In het voorgestelde artikel 5, §4, 6°, wordt immers ook al gebruikgemaakt van het woord "noodzakelijk".

Aan de opmerking van randnummers 26 tot en met 31 wordt tegemoetgekomen door in artikel 20, §4, te voorzien dat de te publiceren (samenvattingen van) eindbesluiten voor openbaarmaking volledig worden geanonimiseerd.

De VTC adviseert in randnummers 33 tot en met 35 om de maximale bewaartermijn(en) te voorzien of toch minstens criteria op te nemen die toelaten deze bewaartermijn(en) te bepalen. Deze opmerking geeft aanleiding tot een wijziging van het ontwerp. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de persoonsgegevens van de belanghebbenden en de persoonsgegevens van de vooraanstaande

onafhankelijke personen. De termijnen worden ingevoegd bij artikel 23, §3 en §6, respectievelijk.

In randnummer 10 en in de afsluitende conclusie legt de VTC de nadruk op het belang van een correcte rechtsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens. Naar aanleiding van deze opmerking wordt verduidelijkt dat uit de algemene toelichting van deze memorie blijkt dat als rechtsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens de noodzakelijkheid voor de vervulling van een taak van algemeen belang (artikel 6.1, e) van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)) en de wettelijke verplichting (artikel 6.1, c), van de AVG) worden aangewezen.

In randnummers 15 en 16 stelt de VTC dat er mogelijk sprake kan zijn van persoonsgegevens zoals bedoeld in artikel 10 van de AVG, namelijk de gegevens, vermeld in artikel 5, §4, 5°, waarin verwezen wordt naar rechtszaken en rechterlijke beslissingen in de mate dat het om strafrechtelijke zaken zou gaan. Voor dergelijke persoonsgegevens gelden strengere beveiligingsmaatregelen. Hierop kan gerepliceerd worden dat fiscale misdrijven niet het voorwerp lijken uit te maken van een geschilpunt zoals bedoeld in artikel 4, 6°. Er dient rekening gehouden te worden met het doel dat richtlijn 2017/1852/EU voor ogen houdt. Deze richtlijn streeft ernaar om de bestaande mechanismen ter beslechting van geschillen over dubbele belastingen in de EU te verbeteren om te komen tot een eerlijk en efficiënt belastingstelsel dat meer fiscale zekerheid biedt. Op die manier beoogt men verschillende interpretaties en toepassingen die tot dubbele belasting leiden, op een bindende wijze te beslechten. Het gaat meer bepaald om situaties waarin verschillende Europese lidstaten de bepalingen van bilaterale en multilaterale belastingovereenkomsten en -verdragen of het arbitrageverdrag van de EU op een verschillende wijze uitleggen of toepassen. Er wordt dan ook niet ingezien waarom in het kader van dit decreet persoonsgegevens zouden worden verwerkt die betrekking zouden hebben op strafrechtelijke veroordelingen of strafbare feiten.

In randnummers 17 en 21 stelt de VTC dat moet worden nagegaan of het uitvoeren van een gegevensbeschermingsbeoordeling al dan niet noodzakelijk is. Die analyse zal in eerste instantie dienen te gebeuren door de bevoegde autoriteit als verwerkingsverantwoordelijke. Desgevallend kan een dergelijke analyse gebeuren in het kader van de totstandkoming van een samenwerkingsakkoord. Daar waar de Vlaamse Regering optreedt als verwerkingsverantwoordelijke biedt artikel 23, §7, een oplossing.

Aan de opmerking in randnummers 20, 23 en 32 met betrekking tot de tussenkomst van een functionaris voor gegevensbescherming kan gerepliceerd worden als volgt. In de gevallen, vermeld in artikel 37 van de AVG, wordt een functionaris aangewezen. Desgevallend zal de functionaris bij alle aangelegenheden die verband houden met de bescherming van persoonsgegevens tussenkomen. Desgevallend kan verdere invulling gegeven worden aan de opdrachten van de functionaris in een intrafederaal samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen of de gewesten.

In randnummers 22 en 25 wijst de VTC op artikel 5.1, c), van de AVG in verband met minimale gegevensverwerking en artikel 8 van het Vlaams E-govdecreet van 18 juli 2008, dat aan Vlaamse instanties de verplichting oplegt om protocollen af te sluiten voor gegevensuitwisseling in de publieke sector. Het betreft in beide gevallen slechts een mededeling die geen aanpassing behoeft.

In randnummers 36 tot en met 38 vraagt de VTC om duidelijk te stellen of artikel 3.13.1.1.5 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (VCF) op de voorgelegde procedure van toepassing is. Deze algemene decretale bepaling voorziet een mogelijkheid om de verplichtingen en rechten, vermeld in artikelen 12 tot en met 22 van de AVG niet toe te passen bij de verwerking van persoonsgegevens

in het kader van een fiscaal administratief onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon. Aangezien het initiatief tot de beslechting van een belastinggeschil, omschreven in artikel 3, uitgaat van de belastingplichtige zelf, kan op de opmerking van de VTC gerepliceerd worden dat het niet gaat om een controle of onderzoek waarvoor het noodzakelijk is of kan zijn om af te wijken van de rechten en verplichtingen van artikelen 12 tot en met 22 van de AVG. Er wordt bijgevolg niet afgeweken van de rechten, voorzien in artikelen 12 tot en met 22 van de AVG.

In de opmerkingen in randnummers 39 tot en met 41 stelt de VTC vast dat de door de AVG verplichte vermeldingen niet zijn opgenomen. Hierop kan gerepliceerd worden dat het ontwerp gedeeltelijk tegemoetkomt aan de opmerking van de VTC. In artikel 23, §1 en §4, worden de verwerkingsverantwoordelijken bepaald zodat de betrokkene weet tot wie hij zich moet richten voor de uitoefening van zijn rechten. Verder lijkt het niet mogelijk om de verplichte vermeldingen letterlijk in het decreet over te nemen. In randnummer 80 van beginselen van de wetgevingstechniek wijst de Raad van State op de risico's verbonden aan dergelijke werkwijze. Bovendien werkt de verordening rechtstreeks door in de nationale rechtsorde. Het voormelde kan desgevallend wel concreet uitgewerkt worden in het kader van een samenwerkingsovereenkomst met de federale overheid en de gemeenschappen of de gewesten.

In randnummers 42 tot en met 46 wijst de VTC op een aantal beveiligingsmaatregelen. De VTC geeft evenwel aan dat de specificering van de maatregelen niet in wetgeving moet worden opgenomen. Er werd evenwel deels aan de opmerkingen van de VTC tegemoetgekomen. In artikel 20, §4, werd expliciet voorzien dat de persoonsgegevens voor publicatie geanonimiseerd zullen worden. Op die manier wordt het belang dat dit wordt meegenomen bij verdere uitwerking onderstreept. Er worden verder geen maatregelen decretaal verankerd. Artikel 23, §7, geeft evenwel aan de Vlaamse Regering delegatie om nadere regels te bepalen voor de verwerking van de persoonsgegevens en de passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Desgevallend kunnen dergelijke maatregelen ook verder geconcretiseerd worden in een intrafederaal samenwerkingsakkoord met de federale overheid en de gemeenschappen of de gewesten.

Advies van de Raad van State

De Raad van State bracht op 29 augustus 2019 een advies uit, met het nummer 66.460/1/V.

In dit advies maakt de Raad van State een aantal opmerkingen. Om hieraan tegemoet te komen werden een aantal wijzigingen aangebracht in het ontwerp van decreet en de memorie van toelichting.

De Raad van State leidt uit de AVG af dat er een verplichting is om de toezichthoudende autoriteit te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een wetgevingsmaatregel. Hoewel de Raad van State in randnummers 4.1 tot en met 4.4 aangeeft dat er in eenzelfde lidstaat meerdere toezichthoudende autoriteiten opgericht kunnen worden en dat de gemeenschappen en de gewesten een toezichthoudende autoriteit kunnen oprichten in het kader van de naleving van de AVG, leest de Raad van State de AVG zo dat er een verplichting is de toezichthoudende autoriteit te raadplegen en dat dus ook het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit ingewonnen moet worden alvorens het ontwerp doorgang kan vinden. Hierop wordt het volgende gerepliceerd.

Inmiddels werd bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse Toezichtcommissie is

een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties. Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan immers elke lidstaat één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten.

Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad van 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerkingen van persoonsgegevens.

Er moet aldus worden vastgesteld dat er in dit geval al een advies is waarbij het ontwerp is getoetst aan de AVG.

In randnummers 5 en 7.2 stelt de Raad van State dat het aangewezen is om het advies van de VTC over hoofdstuk 19 'Verwerking persoonsgegevens' van het ontwerp in te winnen daar de VTC zich nog niet over de inhoud van dit hoofdstuk heeft kunnen uitspreken en aangezien dit naar aanleiding van het advies van de VTC ingevoegd werd. Op deze opmerking kan gerepliceerd worden dat het voorontwerp aan een voorafgaande raadpleging van de toezichthoudende entiteit werd voorgelegd, als voorgeschreven in artikel 36, lid 4, van de AVG, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening. In haar advies van 3 juni 2019 besluit de VTC dat het voorontwerp voldoende waarborgen zou bieden wat de bescherming van persoonsgegevens betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd: rechtsgrond, essentiële elementen van gegevensverwerking, transparantiemaatregelen, aangeven of artikel 3.13.1.1.5 van de VCF van toepassing is en anonimisering van de te publiceren eindbesluiten. Deze elementen werden in het voorontwerp geïmplementeerd door het, naar aanleiding van het advies, ingevoegde hoofdstuk 19. Er moet dan ook worden vastgesteld dat er een advies is waarbij het ontwerp werd getoetst aan de AVG en dat aldus aan de vormvereiste is voldaan.

In randnummers 6.1 en 6.2 maakt de Raad van State een opmerking met betrekking tot de aanwijzing van de bevoegde autoriteit en de verwerkingsverantwoordelijke. Zoals eerder reeds aan de Raad van State werd bevestigd, kan hierop gerepliceerd worden dat de bevoegde autoriteit, de verwerkingsverantwoordelijke en de nadere bepaling omtrent de verwerkingsverantwoordelijke nog voor een deel nader bepaald zullen worden in een wetgevend intrafederaal samenwerkingsakkoord.

Ingevolge de opmerking in randnummer 6.3 dat de combinatie van artikel 23, §1, met artikel 4, 1° en 8°, van het ontwerp de vraag doet rijzen of het daadwerkelijk de bedoeling is de Vlaamse bevoegde personeelsleden te kwalificeren als verwerkingsverantwoordelijke (overeenkomstig artikel 4, 7) van de AVG), aangezien dit het voor belanghebbende moeilijk of zelfs onmogelijk zou kunnen maken te achterhalen tot wie hij zich moet richten, leidt samen met de aanbeveling uit randnummer 8, om de definitie van het begrip 'bevoegde autoriteit' te heroverwegen, tot de aanpassing van artikel 4, 1° en 8°, van het ontwerp. Als repliek kan dienstig verwezen worden naar het antwoord van de federale overheid bij het advies dat de Raad van State uitbracht op 6 maart 2019, met nummer 65.344/3: "De Richtlijn laat de praktische organisatie van het onderling overleg over aan de lidstaten, t.t.z. de lidstaten dienen duidelijk te maken welke personen of instanties de bevoegde autoriteit zijn. Er is dus geen vereiste om te werken met een uniek contactpunt. In de Belgische verdragen ter vermijding van dubbele belasting wordt de Belgische bevoegde autoriteit momenteel gedefinieerd als volgt: „(…) betekent de uitdruk-

king 'bevoegde autoriteit': (…) (ii) in het geval van België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de Federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger". Deze definitie werd in 2010 overeengekomen met de gefedereerde entiteiten en wordt sindsdien opgenomen in de door België gesloten dubbelbelastingverdragen. Hiermee werd tegemoetgekomen aan het feit dat sommige bepalingen van een dubbelbelastingverdrag zich uitstrekken tot alle belastingen (inclusief gewestbelastingen en (toekomstige) gemeenschapsbelastingen) en aldus dienen te worden behandeld door de respectieve bevoegde autoriteit. Dezelfde redenering gaat op voor de toepassing van de Richtlijn, t.t.z. dat iedere gefedereerde entiteit die betrokken is bij de richtlijn een bevoegde autoriteit aanduidt, inzonderheid voor de afhandeling van de geschillen inzake de gedekte gewestbelasting (onroerende voorheffing) indien het gewest instaat voor de dienst ervan. Een centraal aanspreekpunt op federaal niveau is wellicht aangewezen, ook al is er in de praktijk nog nooit een geschil omtrent onroerende voorheffing voorgekomen. Dergelijk centraal contactpunt kan het voorwerp uitmaken van een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de betrokken gefedereerde entiteiten.". De definitie die door de federale overheid wordt aangehaald, heeft als inspiratie gediend voor de aanwijzing van de Vlaamse Regering als bevoegde autoriteit. Vanuit deze optiek werden ook de nodige aanpassingen doorgevoerd in artikel 23, §4, van het ontwerp.

In randnummers 7.1 en 7.2 maakt de Raad van State een aantal opmerkingen met betrekking tot de opgesomde gegevenscategorieën in artikel 23 van het ontwerp.

De gegevenscategorie 'informatie over politieke opvattingen of lidmaatschap van een vakvereniging', vermeld in artikel 23, §2, 8°, en §5, 6°, werd omwille van het niet voldaan zijn aan de voorwaarden, vermeld in artikel 9.2 van de AVG, uit het ontwerp geschrapt.

De Raad van State merkt op dat het allesbehalve vanzelfsprekend is dat bij samenloop van een strafrechtelijke en disciplinaire vervolging een strikte scheiding van de 'gerechtelijke gegevens' mogelijk zou zijn. Ingevolge artikel 9 van de richtlijn heeft de Vlaamse Regering de verplichting ten aanzien van de Europese Commissie te waarborgen dat de vooraanstaande onafhankelijke persoon onafhankelijk, onpartijdig, integer, bekwaam en vrij is van enig belangenconflict dat hij mogelijk heeft.

Met het oog op minimale gegevensverwerking en de voldoening van voormelde verplichting kan de Vlaamse Regering bij de bevoegde tuchtrechtelijke overheid de bevestiging vragen dat de vooraanstaande onafhankelijke persoon geen schorsing, ontzetting of andere deontologische maatregel opgelopen heeft. De 'gegevens van disciplinaire aard' zijn beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij verwerkt worden. Artikel 23, §5, van het ontwerp en de bijhorende passage in de memorie van toelichting werden in die zin gewijzigd.

Voor de categorie 'persoonlijke kenmerken' en 'leefgewoonten', vermeld in respectievelijk artikel 23, §2, 3° en 4°, en §5, 2°, van het ontwerp, werd de memorie van toelichting aangevuld om tegemoet te komen aan de vraag of het doel van de verwerking van deze gegevens duidelijk genoeg geformuleerd is en de noodzakelijkheid aangetoond of verwoord wordt. Uit deze aanvulling mag duidelijk blijken dat het hier niet gaat om 'bijzondere categorieën van persoonsgegevens', waardoor deze gegevens buiten het toepassingsgebied van artikel 9 van de AVG vallen.

In randnummer 7.3 geeft de Raad van State ter overweging mee of het mogelijk is de bewaartermijn als een welbepaalde termijn te vermelden. De bewaartermijn zou dan ook best in het nog te sluiten samenwerkingsakkoord verder uitgewerkt

worden om de omzettingen van de verschillende deelstaten en de federale overheid op elkaar af te stemmen en alzo de uniformiteit te waarborgen.

In overeenstemming met de opmerking in randnummer 9 worden de woorden 'de bevoegde autoriteit' in artikel 5, §4, van het ontwerp geschrapt.

In randnummer 10 stelt de Raad van State zich de vraag of artikel 5, §6, eerste lid, in overeenstemming is met het artikel 3, lid 5, eerste alinea van de richtlijn waarvan het de omzetting vormt. De Raad sluit zich aan bij stelling dat de meest plausibele interpretatie van de richtlijnnoties leest als betrekking hebben op de bevoegde autoriteit van (elk van) de betrokken lidstaten en adviseert deze verduidelijking op te nemen in de memorie van toelichting, wat dan ook werd gedaan.

In randnummer 11 werd de opmerking gemaakt dat de ontworpen bepaling niet in overeenstemming is met de richtlijn. De zinsnede "die een lidstaat benoemd heeft" werd in artikel 12, §3, van het ontwerp overeenkomstig de richtlijn aangepast naar "die zij benoemd heeft" daar de regeling enkel betrekking kan hebben op personen die door de Vlaamse Regering benoemd werden.

Aan de opmerkingen in de randnummers 12.1 en 12.2 dat duidelijker naar voor gebracht kan worden dat overeenkomstig de richtlijn een nationale rechterlijke instantie in kader van een specifieke procesvoering aangeduid dient te worden, werd tegemoetgekomen door in artikel 14, §4, tweede lid, duidelijker te vermelden dat deze bevoegdheid toebehoort aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg.

De materiële vergissingen, vermeld in randnummer 13 en 14, worden rechtgezet in respectievelijk artikel 19, §4, en artikel 20, §3, van het ontwerp.

De opmerking van de Raad van State in randnummer 15 wordt gevolgd. Het woord 'inkomstenjaar' werd in artikel 24 van het ontwerp overeenkomstig het advies vervangen door het woord 'belastingjaar'.

C. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid. Het materieel toepassingsgebied van richtlijn 2017/1852/EU omvat immers "geschillen tussen enerzijds de bevoegde autoriteit en anderzijds een buitenlandse autoriteit welke ontstaan naar aanleiding van de uitleg en toepassing van overeenkomsten en verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, waar van toepassing, op vermogen". Overeenkomstig artikel 170, §2, van de Grondwet beschikken zowel het Vlaamse Gewest als de Vlaamse Gemeenschap over autonome belastingbevoegdheid. In navolging van het advies van de Raad van State 52.632/3 van 4 februari 2013 inzake het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen worden de gemeenschapsaangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is ook gevat om tot een correcte omzetting van de richtlijn te komen. De Raad van State stelt in dit advies immers duidelijk dat de Vlaamse Gemeenschap deze bevoegdheid heeft en dat het feit dat een bepaalde activiteit waarop een richtlijn betrekking heeft, in een lidstaat (nog) niet bestaat, deze lidstaat niet ontslaat van zijn verplichting tot het omzetten van die richtlijn.

Artikel 2

Dit artikel verwijst naar de richtlijn die wordt omgezet, met name richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie.

De concordantietabel voor de omzetting van de richtlijn 2017/1852/EU is opgenomen in de bijlage bij deze memorie van toelichting.

Artikel 3

Artikel 3 bepaalt het toepassingsgebied. Het decreet is van toepassing op alle geschillen tussen enerzijds de bevoegde autoriteit en anderzijds een buitenlandse autoriteit welke ontstaan naar aanleiding van de uitleg en toepassing van overeenkomsten en verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, waar van toepassing, op vermogen.

Het decreet stelt tevens de rechten en plichten van de belanghebbenden vast voor het geval dat dergelijke geschillen zich voordoen. Voor de toepassing van dit decreet wordt de kwestie die aanleiding geeft tot een dergelijk geschil hierna in dit decreet, net zoals dit in de richtlijn het geval is, een 'geschilpunt' genoemd.

Hoofdstuk 2. Definities

Artikel 4

Artikel 4 bevat een aantal definities overgenomen uit de richtlijn, waarbij sommige begrippen werden aangepast aan het Vlaamse toepassingsgebied. Verder werden er definities opgenomen voor begrippen die noodzakelijkerwijze gedefinieerd moeten worden voor een goed begrip van het decreet.

De volgende definities zijn opgenomen:
– bevoegde autoriteit;
– bevoegde rechtbank, welke hieronder nog verder wordt verduidelijkt;
– buitenlandse autoriteit;
– dubbele belasting;
– belanghebbende;
– geschilpunt;
– lidstaat.

Voor de toepassing van dit decreet is de bevoegde autoriteit de Vlaamse Regering.

Het begrip 'buitenlandse autoriteit' kan, voor de toepassing van dit decreet, ook begrepen worden als 'buitenlandse autoriteiten'. Dit zal onder meer het geval zijn wanneer het gaat om geschillen in het kader van een multilateraal verdrag, in welk geval het geschil immers kan ontstaan tussen meer dan twee lidstaten.

Onder de definitie van 'belanghebbende' valt elke persoon, ongeacht of deze een natuurlijke persoon of een rechtspersoon is.

Deze definities moeten de lezing van het decreet vergemakkelijken.

Hoofdstuk 3. Klacht

Artikel 5

Dit artikel regelt de mogelijkheid van de belanghebbende om een klacht in te dienen met betrekking tot een geschilpunt bij een bevoegde autoriteit. In deze klacht verzoekt de belanghebbende om de beslechting van het geschilpunt.

Paragraaf 1 bepaalt dat de klacht moet ingediend worden binnen een termijn van drie jaar vanaf de ontvangst van de eerste kennisgeving van de handeling die aanleiding heeft gegeven, of zal geven tot het geschilpunt. De klacht dient ook bij de andere bevoegde autoriteiten ingediend te worden, en tevens dient aangegeven te worden welke andere lidstaten betrokken zijn. Om binnen de termijn van drie jaar te vallen volstaat het dat minstens één van de betrokken bevoegde autoriteiten de klacht tijdig heeft ontvangen.

Paragraaf 2 stelt dat de klacht het voorwerp uitmaakt van een ontvangstmelding. Deze gebeurt binnen de twee maanden nadat de klacht werd ontvangen.

Paragraaf 3 stelt dat de bevoegde autoriteit de buitenlandse autoriteit op de hoogte brengt van de klacht binnen de termijn, vermeld in paragraaf 2. Er wordt dan overeengekomen in welke taal de procedure verder gevoerd zal worden.

Paragraaf 4 bepaalt dat de klacht enkel ontvankelijk is als de volgende inlichtingen vermeld worden:
– identiteitsgegevens van de belanghebbende;
– betrokken belastbaar tijdperk;
– informatie over de feiten en omstandigheden van de zaak;
– toepasselijke nationale regels, overeenkomsten of verdragen;
– informatie met betrekking tot het geschil;
– alle aanvullende informatie.

Als dus niet aan deze voorwaarden wordt voldaan, zijn de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit er niet toe gehouden om de ingediende klacht te aanvaarden.

Paragraaf 5 bepaalt dat de bevoegde autoriteit aanvullende informatie kan vragen binnen de drie maanden na ontvangst van de klacht, en de belanghebbende heeft drie maanden de tijd om te antwoorden na dag van de ontvangst van het verzoek.

Verdere verzoeken tot informatie kunnen gedaan worden in de procedure voor onderling overleg, indien de bevoegde autoriteit dat noodzakelijk acht.

In paragraaf 6 worden de termijnen vastgelegd waarbinnen de bevoegde autoriteit beslist over de ontvankelijkheid van de klacht, alsook binnen welke termijnen de bevoegde autoriteit het geschilpunt eenzijdig kan beslechten.

De buitenlandse autoriteit die op de hoogte gebracht dient te worden, is hier overeenkomstig artikel 4, 3°, steeds de bevoegde autoriteit van (elk van) de betrokken lidstaten.

In paragraaf 7 worden de regels vastgelegd waaronder een belanghebbende zijn klacht kan intrekken. De procedure wordt stopgezet als het geschilpunt, om welke reden ook, ophoudt te bestaan.

Artikel 6

Artikel 6 legt de administratieve vereenvoudiging vast voor natuurlijke personen en ondernemingen die noch een grote onderneming zijn, noch deel uitmaken van een grote groep.

In paragraaf 1 wordt bepaald dat deze belanghebbende de mededelingen (de klacht, de antwoorden op de verzoeken om aanvullende informatie en de intrekking van de klacht) mag indienen bij de bevoegde autoriteit. De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte.

In de richtlijn wordt er voor de definitie van de betrokken ondernemingen verwezen naar richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29 juni 2013, blz. 19). Deze richtlijn werd in het intern Belgisch recht omgezet door de wet van 18 december 2015 waarbij onder andere wijzigingen werden aangebracht aan het Wetboek van Vennootschappen.

Paragraaf 2 bepaalt dat als er aanvullende informatie wordt ontvangen, de bevoegde autoriteit die deze aanvullende informatie heeft ontvangen, tegelijkertijd een afschrift daarvan naar de buitenlandse autoriteit stuurt. De datum waarop de buitenlandse autoriteit de informatie heeft ontvangen, is de datum waarop de aanvullende informatie geacht wordt door alle lidstaten ontvangen te zijn.

Hoofdstuk 4. Procedure voor onderling overleg

Artikel 7

Paragraaf 1 stelt dat de fase van onderling overleg een aanvang neemt als de klacht door de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit binnen een termijn van twee jaar vanaf de laatste kennisgeving van een besluit tot aanvaarding van de klacht wordt aanvaard. De termijn van twee jaar kan wel nog met één jaar worden verlengd als de verzoekende bevoegde autoriteit of de verzoekende buitenlandse autoriteit dit schriftelijk motiveert.

Paragraaf 2 bepaalt dat wanneer de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit het geschilpunt hebben beslecht, de belanghebbende onmiddellijk op de hoogte wordt gesteld van de beslissing. De beslissing is bindend voor de bevoegde autoriteit en afdwingbaar voor de belanghebbende, voor zover deze laatste die beslissing aanvaardt en afziet van het recht om andere rechtsmiddelen aan te wenden. Als de belanghebbende al andere rechtsmiddelen heeft aangewend, wordt de beslissing bindend en afdwingbaar zodra hij bewijzen verstrekt heeft dat de procedure werd stopgezet, en dit uiterlijk zestig dagen na de dag van de kennisname van de beslissing.

Paragraaf 3 stelt dat als er geen oplossing werd bekomen tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit, gedurende de fase van het onderling overleg, er overgegaan wordt tot de fase van geschillenbeslechting.

Hoofdstuk 5. Besluit van de bevoegde autoriteit betreffende de klacht

Artikel 8

Paragraaf 1 bepaalt de gevallen waarin de bevoegde autoriteit een klacht gemotiveerd kan afwijzen. Deze zijn de volgende:
– de nodige inlichtingen ontbreken of werden niet tijdig ingediend, en de klacht werd niet conform de door dit decreet vastgelegde voorwaarden ingediend;
– de bevoegde autoriteit stelt vast dat er geen geschilpunt is;
– de klacht werd niet tijdig ingediend.

Paragraaf 2 bepaalt dat wanneer de bevoegde autoriteit binnen de gestelde termijn geen besluit heeft genomen over de klacht, deze geacht wordt aanvaard te zijn. Dit vormt een belangrijke waarborg van de rechten van de betrokken persoon om toch nog een oplossing voor het geschilpunt te bekomen.

Paragraaf 3 stelt dat het afwijzen van een ingediende klacht door de bevoegde autoriteit en elke betrokken buitenlandse autoriteit nog geen definitief einde betekent van de beslechting van het geschil voor de belanghebbende. De belanghebbende beschikt immers nog over de mogelijkheid om overeenkomstig de artikelen 1385decies en 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek beroep tegen deze afwijzing in te stellen. Het instellen van dit beroep betekent wel dat er in tussentijd geen raadgevende commissie kan ingesteld worden.

Hoofdstuk 6. Geschillenbeslechting door de raadgevende commissie

Artikel 9

Paragraaf 1 bepaalt dat in twee gevallen de belanghebbende de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kan verzoeken om een raadgevende commissie in te stellen:
1° de klacht werd afgewezen door minstens één bevoegde autoriteit of buitenlandse autoriteit op grond van artikel 8, §1;
2° de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit hebben de klacht wel aanvaard, maar kunnen geen overeenstemming bereiken over de beslechting van het geschilpunt binnen de termijn, vermeld in artikel 7, §1.

De belanghebbende kan het verzoek om een raadgevende commissie in te stellen op basis van de in het vorige lid, punt 1°, bedoelde voorwaarde enkel doen als hij tegen de afwijzing van zijn verzoek geen beroep heeft ingesteld, meer kan instellen of van plan is in te stellen. Hij kan eveneens formeel afstand doen van zijn recht op beroep tegen de afwijzing. De beslissing moet met andere woorden in kracht van gewijsde zijn getreden. De nodige bewijsstukken of een verklaring van formele afstand zit vervat in de aanvraag tot instelling van de raadgevende commissie.

Het verzoek om een raadgevende commissie op te richten dient schriftelijk te gebeuren binnen een termijn van vijftig dagen te rekenen vanaf de ontvangst van de afwijzing van de klacht, of de ontvangst van het besluit dat er binnen de termijn van maximum drie jaar geen overeenstemming kon worden bereikt. In het geval de belanghebbende zijn recht op beroep heeft uitgeoefend binnen een termijn van vijftig dagen na afgifte van het besluit door de betrokken rechtbank, is geen verzoek tot oprichting van een raadgevende commissie mogelijk.

De raadgevende commissie wordt opgericht binnen de honderdtwintig dagen na ontvangst van het verzoek. De voorzitter van de commissie brengt de belanghebbende op de hoogte zodra de commissie is samengesteld.

Paragraaf 2 bepaalt dat de raadgevende commissie zes maanden de tijd heeft om een besluit te nemen over het al dan niet aanvaarden van de klacht, nadat ze is ingesteld. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit worden op de hoogte gebracht van dat besluit binnen de dertig dagen na de vaststelling van het besluit.

Als de raadgevende commissie bevestigt dat de klacht van de belanghebbende ontvankelijk is, wordt de procedure voor onderling overleg opgestart door de bevoegde autoriteit. De termijn van twee jaar, eventueel verlengd tot drie jaar, waarbinnen een advies moet worden uitgebracht begint te lopen vanaf de kennisgeving van het besluit van de raadgevende commissie betreffende de aanvaarding van de klacht.

De raadgevende commissie brengt eveneens binnen de zes maanden na datum waarop ze is ingesteld, advies uit over de beslechting van het geschilpunt als noch de bevoegde autoriteit, noch de buitenlandse autoriteit binnen zestig dagen na datum van de kennisgeving van het besluit van de raadgevende commissie hebben verzocht om de procedure voor onderling overleg op te starten.

Paragraaf 3 bepaalt dat de raadgevende commissie advies uitbrengt over de beslechting van een geschilpunt in de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, conform artikel 17, §1.

Hoofdstuk 7. Benoemingen door de bevoegde rechtbanken

Artikel 10

Paragraaf 1 bepaalt dat een belanghebbende een vordering kan instellen bij de bevoegde rechtbank als een raadgevende commissie niet tijdig werd samengesteld.

De belanghebbende kan een vordering instellen bij de bevoegde rechtbank om een vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen uit de lijst, vermeld in artikel 12, als de bevoegde autoriteit niet minstens één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger heeft benoemd.

De belanghebbende kan eveneens een vordering instellen bij de bevoegde rechtbank om beide vooraanstaande onafhankelijke personen en plaatsvervangers te benoemen uit de lijst, vermeld in artikel 12, als zowel de bevoegde autoriteit als de buitenlandse autoriteit hebben nagelaten minstens één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen.

Er wordt een voorzitter benoemd door de vooraanstaande onafhankelijke personen door loting uit de lijst van onafhankelijke personen.

Paragraaf 2 bepaalt dat de benoeming van de onafhankelijke personen en hun plaatsvervangers voorgelegd wordt aan de bevoegde rechtbank nadat de termijn van honderdtwintig dagen verstreken is, en binnen de dertig dagen nadat die termijn verstreken is.

Paragraaf 3 stelt dat de bevoegde rechtbank uitspraak doet en de verzoeker daarvan op de hoogte brengt. De bevoegde rechtbank volgt de procedure van arbitrage in civielrechtelijke en handelszaken bij gebreke aan het benoemen van de vooraanstaande onafhankelijke personen en hun plaatsvervangers. De bevoegde autoriteit wordt op de hoogte gebracht door de bevoegde rechtbank. De buitenlandse autoriteit wordt op haar beurt onmiddellijk op de hoogte gebracht door de bevoegde autoriteit.

In het geval het interne recht het toelaat, kan de bevoegde autoriteit, die heeft nagelaten de vooraanstaande onafhankelijke persoon en zijn plaatsvervanger te benoemen, beroep aantekenen tegen de uitspraak van de bevoegde rechtbank. Bij afwijzing heeft de verzoeker het recht om beroep in te stellen overeenkomstig de interne procedurevoorschriften tegen de uitspraak van de rechtbank.

Op die manier wordt verzekerd dat de belanghebbende 'druk kan uitoefenen' op de lidstaten om het geschilpunt op te lossen.

Hoofdstuk 8. De raadgevende commissie

Artikel 11

Paragraaf 1 regelt de samenstelling van de raadgevende commissie. Deze bestaat uit een voorzitter, één of twee vertegenwoordigers van de betrokken lidstaten en een vooraanstaand onafhankelijk persoon benoemd door de betrokken lidstaat.

Paragraaf 2 bepaalt dat er na de benoeming van de vooraanstaande onafhankelijke persoon voor ieder van hen een plaatsvervanger wordt benoemd, en dit voor de gevallen waar de vooraanstaande onafhankelijke persoon verhinderd is zijn functie uit te oefenen.

Paragraaf 3 bepaalt dat de personen door loting worden benoemd als er over de bepalingen voor de benoeming van vooraanstaande onafhankelijke personen geen overeenstemming kan worden bereikt.

Paragraaf 4 bepaalt dat de bevoegde autoriteit bezwaar kan aantekenen tegen de vooraanstaande onafhankelijke persoon als deze onvoldoende onafhankelijk blijkt, tenzij deze conform artikel 10, §1, door de bevoegde rechtbank zijn benoemd. Dit is uitdrukkelijk voorgeschreven in de volgende gevallen:
- de persoon werkt op dat moment of tijdens de drie voorgaande jaren voor één van de betrokken belastingadministraties;
- de persoon heeft op dat moment of tijdens de vijf voorgaande jaren een deelneming van betekenis of stemrecht in één van de belanghebbenden gehad;
- de persoon biedt onvoldoende garanties dat hij objectief kan oordelen, bijvoorbeeld omwille van een onrechtstreekse betrokkenheid bij één van de partijen;
- de persoon werkt op dat moment of tijdens ten minste de drie voorgaande jaren voor een bedrijf dat belastingadvies verleent.

Paragraaf 5 stelt dat ook gedurende een periode van twaalf maanden na het besluit van de raadgevende commissie een vooraanstaande onafhankelijke persoon zich niet in een hierboven beschreven situatie mag bevinden.

Paragraaf 6 stelt dat uit de lijst, vermeld in artikel 12, een voorzitter wordt gekozen door de vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit en de vooraanstaande onafhankelijke personen.

Hoofdstuk 9. Lijst van vooraanstaande onafhankelijke personen

Artikel 12

Paragraaf 1 stelt dat de Vlaamse Regering ten minste drie personen benoemt en hun plaatsvervangers die vooraanstaand en onafhankelijk zijn, teneinde de opstelling mogelijk te maken van de lijst van onafhankelijke personen uit alle door de lidstaten voorgestelde onafhankelijke personen. De bevoegde entiteit kan een samenwerkingsakkoord sluiten met het oog op het benoemen van die personen. Deze bestaat uit ten minste drie personen die onder andere kennis hebben van de nationale en internationale fiscaliteit en die onafhankelijk zijn, en in staat zijn

onpartijdig en integer te handelen. Verdere afspraken rond de aanstelling van de vooraanstaande onafhankelijke personen kunnen vastgelegd worden in een intrafederaal samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen of de gewesten.

Deze lijst biedt een belangrijke waarborg in verschillende gevallen die zich kunnen voordoen om alsnog over te gaan tot het beslechten van het geschilpunt.

Paragraaf 2 bepaalt dat de Europese Commissie de lijsten van alle lidstaten actueel houdt en deze online beschikbaar stelt. De lijsten bevatten enkel de namen van die personen.

Paragraaf 3 vermeldt dat alle wijzigingen in de lijsten van vooraanstaande onafhankelijke personen onmiddellijk moeten worden meegedeeld aan de Europese Commissie. Als de vooraanstaande onafhankelijke personen van de lijst verwijderd worden, brengt de Vlaamse Regering de betrokkenen hiervan op de hoogte bij een met redenen omklede beslissing.

Paragraaf 4 stelt dat de Vlaamse Regering de Europese Commissie op de hoogte brengt als ze gegronde redenen heeft om bezwaar te maken dat een vooraanstaande onafhankelijke persoon op de bovengenoemde lijst blijft staan vanwege een gebrek aan onafhankelijkheid. De bezorgdheid dient met passende bewijzen te worden onderbouwd.

Paragraaf 5 handelt over de bezwaren die een andere lidstaat heeft ten aanzien van de onafhankelijkheid van een vooraanstaand onafhankelijk persoon. In het geval de Europese Commissie de Vlaamse Regering op de hoogte heeft gebracht van de bezwaren en de bijhorende bewijzen die een lidstaat heeft ten aanzien van de onafhankelijkheid van een door de Vlaamse Regering benoemde vooraanstaande onafhankelijke persoon, de Vlaamse Regering, binnen de zes maanden deze bezwaren en bijhorende bewijzen onderzoekt, en vervolgens een besluit neemt of de persoon al dan niet op de voormelde lijst gehandhaafd wordt. De Europese Commissie wordt van dit besluit door de Vlaamse Regering onmiddellijk op de hoogte gesteld.

Hoofdstuk 10. De commissie voor alternatieve geschillenbeslechting

Artikel 13

Paragraaf 1 bepaalt dat de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen overeenkomen om een commissie voor alternatieve geschillenbeslechting op te richten in plaats van een raadgevende commissie om overeenkomstig artikel 17 advies uit te brengen over de beslechting van een geschilpunt.

Deze commissie kan permanent worden ingesteld.

Paragraaf 2 stelt dat de lidstaten kunnen overeenkomen dat de samenstelling verschilt qua vorm en samenstelling van de raadgevende commissie.

De commissie voor alternatieve geschillenbeslechting kan, als alternatief voor het soort geschillenbeslechtingsprocedure dat de raadgevende commissie gebruikt, namelijk het onafhankelijk advies, andere soorten geschillenbeslechtingsprocedures gebruiken, zoals 'eindbod'-arbitrage, ook wel arbitrage van het 'laatste bod' genoemd. In dat geval aanvaarden de beide partijen de discretionaire beslissing van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting over welk bod het zal worden.

In paragraaf 3 wordt bepaald dat de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit de werkingsregels overeenkomen conform artikel 14.

Paragraaf 4 bepaalt dat de artikelen 15 en 16 van toepassing zullen zijn op de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting, tenzij anders is overeengekomen in de werkingsregels, vermeld in artikel 14.

Hoofdstuk 11. Werkingsregels van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting

Artikel 14

Dit artikel bepaalt de noodzakelijke inhoud van de tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeen te komen werkingsregels.

In paragraaf 1 wordt bepaald dat de belanghebbende door de bevoegde autoriteit binnen een termijn van honderdtwintig dagen op de hoogte moet gebracht worden van de werkingsregels van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting, de termijn waarbinnen het advies over de beslechting van het geschilpunt moet gebracht worden en de toepasselijke bepalingen van het interne recht en de toepasselijke overeenkomsten of verdragen.

In paragraaf 2 wordt uiteengezet wat de werkingsregels moeten bevatten. Deze zijn:
– de beschrijving en de kenmerken van het geschilpunt;
– het mandaat waarover de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeenstemming bereiken wat de te regelen kwesties betreft;
– de vorm van het geschillenbeslechtingsorgaan;
– het tijdschema;
– de samenstelling van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting;
– de regels voor deelname, uitwisseling van memoranda, inlichtingen en bewijsstukken, kosten, het soort geschillenbeslechtingsprocedure en alle andere relevante procedurele of organisatorische aangelegenheden;
– de logistieke regelingen.

Paragraaf 3 bepaalt dat wanneer de werkingsregels onvolledig zijn of niet ter kennis gebracht zijn van de belanghebbende, men terugvalt op de werkingsregels opgesteld door de Europese Commissie.

In paragraaf 4 wordt bepaald dat wanneer de bevoegde autoriteit de belanghebbende niet op de hoogte heeft gebracht van de werkingsregels, de vooraanstaande onafhankelijke personen en de voorzitter deze moeten bezorgen aan de belanghebbende binnen de twee weken vanaf de datum waarop de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting is ingesteld. De belanghebbende kan zich wenden tot de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg als de vooraanstaande onafhankelijke personen en de voorzitter geen overeenstemming bereiken over de werkingsregels. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zal eerst de werkingsregels vaststellen volgens het door de Europese Commissie vooraf bepaalde model, en nadien kan een aanvraag ingediend worden door de belanghebbende.

De in dit artikel vervatte procedure dient enerzijds als een waarborg voor de belanghebbende om alsnog de werkingsregels te verkrijgen en anderzijds om bij te dragen aan het oplossen van het geschilpunt.

Hoofdstuk 12. De kosten van de procedurehandelingen

Artikel 15

Artikel 15 legt de regels vast met betrekking tot de verdeling van de kosten van de procedurehandelingen.

Paragraaf 1 bepaalt dat de uitgaven en de vergoedingen van de vooraanstaande onafhankelijke personen, als van toepassing, gelijk verdeeld worden tussen België en de betrokken lidstaten. Bij de bepaling van deze kosten worden twee richtsnoeren gehanteerd. Enerzijds wordt bij de terugbetaling van de door de vooraanstaande onafhankelijke personen gemaakte kosten het gemiddelde van de gebruikelijke terugbetaling aan hoge ambtenaren van België en de betrokken lidstaten gehanteerd. Anderzijds is een maximum van duizend euro per persoon per dag verschuldigd voor iedere dag dat de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting bijeenkomt. Het staat de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit evenwel vrij om van bovenvermeld principe af te wijken.

De kosten die de belanghebbende maakt, worden niet door de lidstaten gedragen.

Paragraaf 2 bepaalt dat de kosten ten laste gelegd worden van de belanghebbende als hij zijn klacht heeft ingetrokken of als zijn klacht terecht werd afgewezen. Het staat de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit evenwel vrij om ook van dit principe af te wijken.

Hoofdstuk 13. Inlichtingen, bewijsmiddelen en hoorzittingen

Artikel 16

Artikel 16 legt de regels vast met betrekking tot de verkrijging van bewijsmiddelen door de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting. Dit artikel houdt enerzijds rekening met de particuliere belangen maar anderzijds ook met het algemeen belang die beiden bescherming behoeven.

In paragraaf 1 wordt er gesteld dat de belanghebbende, mits akkoord van de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit, alle inlichtingen, bewijsmiddelen of stukken kan verschaffen die relevant zijn om tot een besluit te komen. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting kan de belanghebbende en de bevoegde autoriteit verzoeken alle inlichtingen, bewijsmiddelen en stukken die relevant zijn om tot een besluit te komen te verschaffen.

In bepaalde gevallen mag de bevoegde autoriteit weigeren om deze inlichtingen, bewijsmiddelen en stukken te verstrekken. Dit is met name het geval in de volgende situaties:
– voor het verkrijgen van de inlichtingen worden administratieve maatregelen genomen die in strijd zijn met de interne regelgeving;
– de inlichtingen zijn op grond van de interne regelgeving niet verkrijgbaar;
– de inlichtingen hebben betrekking op handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheimen of op een fabrieks- of handelswerkwijze;
– de bekendmaking van de inlichtingen is in strijd met de openbare orde.

In paragraaf 2 wordt de verschijning van de belanghebbende voor de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting eveneens geregeld. De belanghebbende kan dit vrijwillig doen mits instemming van de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting kan tevens eisen dat de belanghebbende voor haar verschijnt of zich er laat vertegenwoordigen.

Hoofdstuk 14. Advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting

Artikel 17

Artikel 17 legt de regels vast met betrekking tot het advies van de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting.

Paragraaf 1 bepaalt dat het advies wordt uitgebracht uiterlijk zes maanden na de datum waarop de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting is ingesteld. Deze termijn kan verlengd worden met drie maanden als het geschilpunt van zodanige aard is dat er meer dan zes maanden nodig zijn om advies te kunnen uitbrengen.

Paragraaf 2 stelt dat het advies van de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting steunt op de bepalingen van de toepasselijke overeenkomsten of verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en vermogen, en op eventuele toepasselijke nationale bepalingen en gelijkaardige bepalingen naar het recht van de andere bevoegde lidstaat.

Paragraaf 3 bepaalt dat het advies van de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting wordt aangenomen met een gewone meerderheid van stemmen. De stem van de voorzitter zal bepalend zijn voor het definitieve advies als er geen meerderheid kan bereikt worden.

In paragraaf 4 wordt vermeld dat er geen vergoeding verschuldigd is als de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting geen advies uitbrengt binnen de voorziene termijnen.

Hoofdstuk 15. Eindbesluit

Artikel 18

Paragraaf 1 bepaalt dat de bevoegde autoriteit en de bevoegde buitenlandse autoriteit een bindend eindbesluit moeten nemen over de beslechting van het geschilpunt binnen de zes maanden na kennisgeving van het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting.

Paragraaf 2 bepaalt dat het advies van de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting bindend is, tenzij de lidstaten samen een andere oplossing kunnen voorleggen die hen beter lijkt.

Paragraaf 3 stelt dat de belanghebbende onmiddellijk op de hoogte moet gebracht worden van het eindbesluit over de beslechting van het geschilpunt door de bevoegde autoriteit.

Paragraaf 4 bepaalt dat het eindbesluit bindend is voor de betrokken lidstaten en geen precedent mag vormen.

De uitvoerbaarheid van het eindbesluit wordt afhankelijk gesteld van twee voorwaarden. Enerzijds het akkoord van de belanghebbende en anderzijds de afstand door de belanghebbende van zijn recht om enig nationaal rechtsmiddel tegen dit besluit in te stellen.

Hoofdstuk 16. Wisselwerking met nationale procedures en afwijkingen

Artikel 19

Artikel 19 regelt de verhouding met andere procedures.

Volgens paragraaf 1 hebben de belanghebbenden nog steeds toegang tot andere nationale procedures, zowel administratieve als gerechtelijke. Deze andere procedures kunnen een invloed hebben op het tijdsverloop van de verschillende fases in de geschillenbeslechting als deze nog niet zijn afgerond of opgeschort.

Men kan van de geschillenbeslechtingsprocedure ook gebruikmaken wanneer een door de lidstaat verrichte handeling die een geschilpunt tot gevolg heeft, definitief wordt.

Paragraaf 2 stelt dat het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap zowel tijdens de fase van het onderling overleg als de arbitragefase nog administratieve sancties kunnen opleggen of een gerechtelijke procedure instellen of voortzetten.

Paragraaf 3 bepaalt dat de termijnen, vermeld in artikel 5, §5, en artikel 7, §1, slechts ingaan op de datum waarop de beslissing in de procedure ten gevolge van de aanwending van het rechtsmiddel definitief is geworden of wanneer die procedure geschorst wordt, als de belanghebbende enig rechtsmiddel heeft aangewend.

Paragraaf 4 bepaalt dat wanneer er een in kracht van gewijsde gegane beslissing is van een bevoegde rechtbank, de procedure voor onderling overleg wordt beëindigd wanneer er op het moment van de kennisgeving door de bevoegde autoriteit aan de andere bevoegde autoriteit van voormelde beslissing nog geen overeenstemming is bereikt over het geschilpunt.

De voormelde in kracht van gewijsde gegane beslissing heeft eveneens tot gevolg dat de belanghebbende geen beroep meer kan doen op de raadgevende commissie als het geschilpunt onopgelost is gebleven tijdens de procedure voor onderling overleg.

De geschillenbeslechtingsprocedure wordt beëindigd wanneer er op het moment van de beslissing van de bevoegde rechtbank nog geen advies was uitgebracht door ofwel de raadgevende commissie ofwel de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting.

Paragraaf 5 stelt dat wanneer er een klacht wordt ingediend overeenkomstig artikel 5 elke andere procedure van onderling overleg wordt stopgezet.

In paragraaf 6 en 7 wordt vermeld welke situaties een einde maken aan alle procedurehandelingen:
– het indienen van een klacht heeft geen betrekking op een dubbele belasting;
– het betreft een geschil dat betrekking heeft op de in de interne rechtsorde opgelegde sancties in verband met gecorrigeerde inkomsten of vermogen voor belastingfraude, opzettelijk verzuim en grove nalatigheid, en de bevoegde autoriteit heeft gebruikgemaakt van zijn bevoegdheid om de toegang tot de geschillenbeslechtingsprocedure te weigeren.

Hoofdstuk 17. Openbaarmaking

Artikel 20

Artikel 20 stelt de verschillende modaliteiten van de publicatie van het eindbesluit vast.

Paragraaf 1 stelt dat de raadgevende commissie en de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting hun advies schriftelijk uitbrengen.

Paragraaf 2 en 3 bepalen dat het eindbesluit openbaar wordt gemaakt tenzij één van de bevoegde autoriteiten of belanghebbenden hier niet mee instemt. In dat geval volstaat de bekendmaking van een samenvatting. De samenvatting bevat een beschrijving van de kwestie en het onderwerp, de datum, de belastingtijdvakken in kwestie, de rechtsgrondslag, de bedrijfstak en een beknopte beschrijving van het uiteindelijke resultaat. De samenvatting omvat ook een beschrijving van de gebruikte wijze van arbitrage.

Als er enkel een samenvatting bekendgemaakt wordt, kan de belanghebbende uiterlijk zestig dagen na ontvangst van de samenvatting de bevoegde autoriteit verzoeken om geen gegevens bekend te maken die op een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of op fabrieks- of handelswerkwijzen betrekking hebben, of die in strijd zijn met de openbare orde.

Paragraaf 4 garandeert de privacy van de belanghebbende doordat een openbaarmaking van (een samenvatting van) de eindbesluiten enkel kan gebeuren na het anonimiseren ervan.

Paragraaf 5 stelt dat de Europese Commissie onmiddellijk op de hoogte gebracht wordt van de te publiceren informatie door de bevoegde autoriteit. De Europese Commissie houdt een centraal register bij waarin de overeenkomstig dit artikel meegedeelde informatie wordt gearchiveerd en online beschikbaar wordt gesteld. De informatie zal tevens meegedeeld worden op standaardformulieren die door de Europese Commissie zullen vastgelegd worden.

Hoofdstuk 18. Geheimhoudingsplicht

Artikel 21

Paragraaf 1 regelt de geheimhoudingsplicht van de leden van een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschillenbeslechting.

Paragraaf 2 bepaalt dat de belanghebbende en zijn vertegenwoordiger verplicht zijn om alle informatie verkregen in het kader van de procedure vertrouwelijk te behandelen. Zij kunnen tijdens de procedure tevens verzocht worden om dienaangaande een verklaring af te leggen.

Artikel 22

Dit artikel legt de sancties vast voor de niet-naleving van het beroepsgeheim en de geheimhoudingsplicht, bedoeld in artikel 21.

De leden van een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschillenbeslechting en de vertegenwoordiger van de belanghebbende verkrijgen de informatie uit hoofde van hun beroep. Voor hen wordt dus verwezen naar het bestaande artikel 458 van het Strafwetboek dat de schending van het beroepsgeheim bestraft met een gevangenisstraf van een tot drie jaar en een geldboete van honderd tot duizend euro of met een van die straffen alleen.

Dit zijn passende sancties zoals gevraagd in artikel 13, derde lid, van de richtlijn.

Hoofdstuk 19. Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens

Artikel 23

Dit artikel regelt de verwerking van persoonsgegevens en de passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Hierbij dient ook verwezen te worden naar het algemeen geldend kader in de Algemene Gegevens Verordening (verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens).

In paragraaf 1 wordt de bevoegde autoriteit aangeduid als (algemeen) verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de bepalingen in dit decreet. Meer bepaald is de bevoegde autoriteit verwerkingsverantwoordelijke voor de in artikelen 5, 11, 16 en 20 bedoelde verwerking van persoonsgegevens.

In paragraaf 2 wordt een opsomming gemaakt van de categorieën van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van paragraaf 1, in de mate dat die strikt noodzakelijk en pertinent zijn in het kader van dit decreet. Onder punt 3° in paragraaf 2 wordt in het licht van de minimale gegevensverwerking onder meer de geboortedatum, de geboorteplaats, de burgerlijke staat en de nationaliteit begrepen. De categorie van persoonsgegevens, vermeld in punt 4°, omvat in het licht van de minimale gegevensverwerking onder meer zakelijke rechten met betrekking tot onroerende goederen. De omschreven categorieën van persoonsgegevens hebben betrekking op de gegevens, vermeld in artikel 5. Ze zijn noodzakelijk voor de uitvoering van de bepalingen in dit decreet en essentieel voor een conforme omzetting van de richtlijn. Indien een belanghebbende deze gegevens niet verschaft, kan de bevoegde autoriteit de klacht overeenkomstig artikel 8, §1, 1°, afwijzen. De verwerking van deze gegevens dient een grondig onderzoek van de zaak in kwestie met oog op het beslechten van het belastingsgeschil mogelijk te maken.

Paragraaf 3 bepaalt de bewaartermijnen voor de persoonsgegevens die verwerkt worden in het kader van paragraaf 1. De bewaartermijnen kunnen bepaald worden in een samenwerkingsakkoord. Daarnaast worden er criteria opgenomen die toelaten een termijn te bepalen voor het geval de termijnen niet zouden zijn vastgelegd in een samenwerkingsakkoord.

Paragraaf 4 bepaalt dat de Vlaamse Regering wordt aangewezen als verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens van de vooraanstaande onafhankelijke personen, vermeld in artikel 12.

Paragraaf 5 maakt een opsomming van de categorieën van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van paragraaf 4. De omschreven categorieën van persoonsgegevens hebben betrekking op de gegevens, vermeld in artikel 12. De categorie van persoonsgegevens, vermeld in punt 2°, in paragraaf 5 heeft onder meer betrekking op openbare mandaten die de vooraanstaande onafhankelijke persoon uitoefent. De verwerking van deze gegevens is beperkt tot wat noodzakelijk is om te voldoen aan de verplichting, die artikel 9.2 van de richtlijn voorschrijft, om de informatie over elk belangenconflict dat een vooraanstaande onafhankelijke persoon mogelijks heeft aan de Europese Commissie te kunnen verstrekken. Ingevolge artikel 9 van de richtlijn heeft de Vlaamse Regering immers de verplichting ten aanzien van de Europese Commissie te waarborgen dat de vooraanstaande onafhankelijke persoon onafhankelijk, onpartijdig, integer, bekwaam en vrij is van enig belangenconflict dat hij mogelijk heeft. Daarnaast kan de Vlaamse Regering, ter voldoening van voormelde verplichting, bij de bevoegde tuchtrechtelijke over-

heid 'gegevens van disciplinaire aard', vermeld in punt 5° van paragraaf 5, bekomen. Met het oog op minimale gegevensverwerking beperken de gegevens in deze categorie zich tot een vraag tot bevestiging dat de vooraanstaande onafhankelijke persoon geen schorsing, ontzetting of andere deontologische maatregel opgelopen heeft. Als dusdanig zijn die gegevens beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij verwerkt worden.

Paragraaf 6 voorziet een bewaartermijn voor de persoonsgegevens in verband met vooraanstaande onafhankelijke personen. Deze gegevens worden bewaard tot één jaar na het verlies van hun hoedanigheid, wat toelaat om hierover nog steeds te beschikken gedurende de twaalf maanden die volgen op de beslissing van de raadgevende commissie ten aanzien waarvan een belangenconflict wordt vermoed in hoofde van een vooraanstaande onafhankelijke persoon zoals bepaald in artikel 11, §5.

Paragraaf 7 stelt dat de Vlaamse Regering voor de verwerking van de persoonsgegevens, vermeld in artikel 12, een besluit kan nemen voor de verdere uitvoering van dit decreet.

Hoofdstuk 20. Slotbepalingen

Artikel 24

Artikel 24 voorziet de datum van inwerkingtreding van het decreet.

Het eerste lid stelt dat dit decreet uitwerking heeft vanaf 1 juli 2019 en betreffende een geschil met betrekking tot inkomsten of vermogen gerelateerd aan het belastingjaar 2018 en de daaropvolgende belastingjaren.

De inwerkingtreding van het decreet wordt verantwoord door het feit dat het decreet de omzetting beoogt van richtlijn 2017/1852/EU. Artikel 22 van deze richtlijn legt aan de lidstaten de verplichting op om uiterlijk op 30 juni 2019 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om aan de richtlijn te voldoen. Artikel 23 van de richtlijn bepaalt dat de richtlijn op 1 juli 2019 in werking treedt.

Daarnaast voorziet het decreet in verbeterde en geharmoniseerde mechanismen die zorgen voor een doeltreffende en efficiënte beslechting van geschillen die tot dubbele belasting leiden, wat enkel in het voordeel is van de burger. Concreet betreft het een versterking van de reeds bestaande beroepen die beschikbaar zijn om bilaterale belastingverdragen en het arbitrageverdrag van de Unie op een bindende wijze te beslechten. Dit decreet laat de mogelijkheid tot het indienen van een beroep door de betrokken persoon op basis van de in de bilaterale verdragen opgenomen overlegprocedures en een eventueel daarin opgenomen arbitrageprocedure immers onverlet. Ook de onderlinge overlegprocedure en de arbitrageprocedure van het arbitrageverdrag van de Europese Unie wordt hierdoor op zich niet geïmpacteerd. Het arbitrageverdrag van de Europese Unie wordt wel zonder voorwerp wanneer een beroep wordt gedaan op dit decreet. De burger kan evenwel zelf beslissen op welke procedure hij een beroep wenst te doen.

Als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit hierin toestemmen, kan worden besloten om het toepassingsgebied van dit decreet uit te breiden naar klachten omtrent inkomsten of vermogen die werden ingediend voor 1 juli 2019 of die betrekking hebben op belastingjaren voorafgaand aan het belastingjaar 2018.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE

Bijlage bij de memorie van toelichting: concordantietabel

Bepaling van de richtlijn 2017/1852	Bepaling van het decreet
Art. 1	Art. 3
Art. 2 (1)	Art. 4
Art. 3 (1)	Art. 5, §1
Art. 3 (2)	Art. 5, §2 en §3
Art. 3 (3)	Art. 5, §4
Art. 3 (4)	Art. 5, §5
Art. 3 (5)	Art. 5, §6
Art. 3 (6)	Art. 5, §7
Art. 4 (1)	Art. 7, §1
Art. 4 (2)	Art. 7, §2
Art. 4 (3)	Art. 7, §3
Art. 5 (1)	Art. 8, §1
Art. 5 (2)	Art. 8, §2
Art. 5 (3)	Art. 8, §3
Art. 6 (1)	Art. 9, §1
Art. 6 (2)	Art. 9, §2
Art. 6 (3)	Art. 9, §3
Art. 7 (1)	Art. 10, §1
Art. 7 (2)	Art. 10, §2
Art. 7 (3)	Art. 10, §3
Art. 8 (1)	Art. 11, §1
Art. 8 (2)	Art. 11, §2
Art. 8 (3)	Art. 11, §3
Art. 8 (4)	Art. 11, §4
Art. 8 (5)	Art. 11, §5
Art. 8 (6)	Art. 11, §6
Art. 9 (1)	Art. 12, §1
Art. 9 (2)	Art. 12, §2
Art. 9 (3)	Art. 12, §3, §4 en §5
Art. 10 (1)	Art. 13, §1
Art. 10 (2)	Art. 13, §2
Art. 10 (3)	Art. 13, §3
Art. 10 (4)	Art. 13, §4
Art. 11 (1)	Art. 14, §1
Art. 11 (2)	Art. 14, §2
Art. 11 (3)	Art. 14, §3
Art. 11 (4)	Art. 14, §4
Art. 12 (1)	Art. 15, §1
Art. 12 (2)	Art. 15, §2
Art. 13 (1)	Art. 16, §1
Art. 13 (2)	Art. 16, §2
Art. 13 (3)	Art. 21, §1 en §2 en art. 22

Art. 14 (1)	Art. 17, §1
Art. 14 (2)	Art. 17, §2
Art. 14 (3)	Art. 17, §3
Nihil	Art. 17, §4
Art. 15 (1)	Art. 18, §1
Art. 15 (2)	Art. 18, §2
Art. 15 (3)	Art. 18, §3
Art. 15 (4)	Art. 18, §4
Art. 16 (1)	Art. 19, §1
Art. 16 (2)	Art. 19, §2
Art. 16 (3)	Art. 19, §3
Art. 16 (4)	Art. 19, §4
Art. 16 (5)	Art. 19, §5
Art. 16 (6)	Art. 19, §6
Art. 16 (7)	Art. 19, §7
Art. 17	Art. 6, §1 en §2
Art. 18 (1)	Art. 20, §1
Art. 18 (2)	Art. 20, §2
Art. 18 (3)	Art. 20, §3
Art. 18 (4)	Nihil (=plicht EC)
Art. 18 (5)	Art. 20, §5
Art. 19 (1)	Nihil (=plicht EC)
Art. 19 (2)	Nihil (=plicht EC)
Art. 19 (3)	Nihil (=plicht EC)
Art. 20 (1)	nihil
Art. 20 (2)	nihil
Art. 21	nihil
Art. 23	Art. 24

Bepaling van het decreet	Bepaling richtlijn 2017/1852
Art. 1	Nihil
Art. 2	Nihil
Art. 3	Art. 1
Art. 4	Art. 2 (1)
Art. 5, §1	Art. 3 (1)
Art. 5, §2 en §3	Art. 3 (2)
Art. 5, §4	Art. 3 (3)
Art. 5, §5	Art. 3 (4)
Art. 5, §6	Art. 3 (5)
Art. 5, §7	Art. 3 (6)
Art. 6, §1 en §2	Art. 17
Art. 7, §1	Art. 4 (1)
Art. 7, §2	Art. 4 (2)
Art. 7, §3	Art. 4 (3)
Art. 8, §1	Art. 5 (1)
Art. 8, §2	Art. 5 (2)
Art. 8, §3	Art. 5 (3)
Art. 9, §1	Art. 6 (1)
Art. 9, §2	Art. 6 (2)
Art. 9, §3	Art. 6 (3)
Art. 10, §1	Art. 7 (1)
Art. 10, §2	Art. 7 (2)
Art. 10, §3	Art. 7 (3)
Art. 11, §1	Art. 8 (1)
Art. 11, §2	Art. 8 (2)
Art. 11, §3	Art. 8 (3)
Art. 11, §4	Art. 8 (4)
Art. 11, §5	Art. 8 (5)
Art. 11, §6	Art. 8 (6)
Art. 12, §1	Art. 9 (1)
Art. 12, §2	Art. 9 (2)
Art. 12, §3, §4 en §5	Art. 9 (3)
Art. 13, §1	Art. 10 (1)
Art. 13, §2	Art. 10 (2)
Art. 13, §3	Art. 10 (3)
Art. 13, §4	Art. 10 (4)
Art. 14, §1	Art. 11 (1)
Art. 14, §2	Art. 11 (2)
Art. 14, §3	Art. 11 (3)
Art. 14, §4	Art. 11 (4)
Art. 15, §1	Art. 12 (1)
Art. 15, §2	Art. 12 (2)
Art. 16, §1	Art. 13 (1)

Art. 16, §2	Art. 13 (2)
Art. 17, §1	Art. 14 (1)
Art. 17, §2	Art. 14 (2)
Art. 17, §3	Art. 14 (3)
Art. 17, §4	Nihil
Art. 18, §1	Art. 15 (1)
Art. 18, §2	Art. 15 (2)
Art. 18, §3	Art. 15 (3)
Art. 18, §4	Art. 15 (4)
Art. 19, §1	Art. 16 (1)
Art. 19, §2	Art. 16 (2)
Art. 19, §3	Art. 16 (3)
Art. 19, §4	Art. 16 (4)
Art. 19, §5	Art. 16 (5)
Art. 19, §6	Art. 16 (6)
Art. 19, §7	Art. 16 (7)
Art. 20, §1	Art. 18 (1)
Art. 20, §2	Art. 18 (2)
Art. 20, §3	Art. 18 (3)
Nihil (= plicht EC)	Art. 18 (4)
Art. 20, §5	Art. 18 (5)
Art. 21, §1 en §2 en art. 22	Art. 13 (3)
Nihil (=plicht EC)	Art. 19 (1)
Nihil (=plicht EC)	Art. 19 (2)
Nihil (=plicht EC)	Art. 19 (3)
nihil	Art. 20 (1)
nihil	Art. 20 (2)
nihil	Art. 21
Art. 24	Art. 23

VOORONTWERP VAN DECREET
van 5 april 2019

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende omzetting van Richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2017/1852 van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie.

Art. 3. Dit decreet legt de voorschriften vast met betrekking tot een mechanisme ter beslechting van geschillen tussen enerzijds de bevoegde autoriteit en anderzijds een buitenlandse autoriteit welke ontstaan naar aanleiding van de uitleg en toepassing van overeenkomsten en verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, waar van toepassing, op vermogen.

Hoofdstuk 2. Definities

Art. 4. §1. In dit decreet wordt verstaan onder:
1° bevoegde autoriteit: de autoriteit die België als zodanig heeft aangewezen. De Vlaamse bevoegde personeelsleden worden eveneens als bevoegde autoriteit bij delegatie beschouwd;
2° bevoegde rechtbank: de rechterlijke instantie die is aangewezen overeenkomstig deel III van het Gerechtelijk Wetboek;

3° buitenlandse autoriteit: de autoriteit van een lidstaat die als zodanig door de betrokken lidstaat is aangewezen;

4° dubbele belasting: de heffing door twee of meer lidstaten van belastingen die onder een overeenkomst of verdrag als bedoeld in artikel 3 vallen, op dezelfde belastbare inkomsten of hetzelfde belastbare vermogen als dat aanleiding geeft tot een van de volgende situaties:

a) een bijkomende belastingheffing;

b) een toename van de belastingverplichtingen;

c) de annulering of vermindering van verliezen die met belastbare winst kunnen worden verrekend;

5° belanghebbende: elke persoon, met inbegrip van een natuurlijke persoon, die een fiscaal ingezetene is van België of een andere lidstaat en voor wie het geschilpunt rechtstreekse gevolgen heeft voor de belastingheffing;

6° geschilpunt: de kwestie die aanleiding geeft tot een geschil tussen de bevoegde autoriteit en een buitenlandse autoriteit naar aanleiding van de uitleg en toepassing van overeenkomsten en verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, als dat van toepassing is, op vermogen;

7° lidstaat: tenzij het uitdrukkelijk anders is vermeld, een andere lidstaat van de Europese Unie dan België;

8° bevoegd personeelslid: elk personeelslid van een overheidsinstantie dat op grond van dit decreet gemachtigd is. De personeelsleden die bij de mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de zin van dit decreet zijn betrokken, worden in elk geval geacht daartoe overeenkomstig de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde regelingen bevoegd te zijn.

§2. Tenzij de context anders vereist, hebben termen die in dit decreet niet worden gedefinieerd de betekenis die zij op dat ogenblik hebben uit hoofde van de betrokken overeenkomsten of verdragen als bedoeld in artikel 3 die van toepassing zijn op de datum van ontvangst van de eerste kennisgeving van de handeling die heeft geleid of zal leiden tot een geschilpunt. Bij gebreke van een definitie uit hoofde van dergelijke overeenkomsten of verdragen hebben termen die niet zijn gedefinieerd de betekenis die zij op dat moment hadden krachtens de nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop genoemde overeenkomsten of verdragen van toepassing zijn, waarbij een betekenis krachtens de toepasselijke belastingwetgeving voorrang heeft op een betekenis die krachtens andere wetgeving aan de term wordt gegeven.

Hoofdstuk 3. Klacht

Art. 5. §1. Elke belanghebbende kan een klacht indienen bij de bevoegde autoriteit, waarbij om de beslechting van het geschilpunt wordt verzocht. De klacht wordt ingediend binnen drie jaar vanaf de ontvangst van de eerste kennisgeving van de handeling die tot het geschilpunt aanleiding geeft of zal geven, ongeacht de eventuele aanwending van de beschikbare rechtsmiddelen door de betrokken persoon. De belanghebbende dient de klacht met dezelfde gegevens tegelijkertijd in bij elke buitenlandse autoriteit en geeft in de klacht aan welke lidstaten erbij betrokken zijn.

§2. De bevoegde autoriteit bevestigt de ontvangst van de klacht binnen twee maanden vanaf de datum waarop ze de klacht heeft ontvangen.

§3. De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de klacht binnen de termijn, vermeld in paragraaf 2. De bevoegde autoriteit brengt op dat moment ook de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de taal of talen die ze tijdens de procedure wil gebruiken.

§4. De klacht wordt alleen aanvaard als de belanghebbende die de klacht indient, de bevoegde autoriteit de volgende inlichtingen verschaft:

1° de naam, het adres, het fiscale identificatienummer en alle andere inlichtingen die nodig zijn om de belanghebbende die de klacht heeft ingediend bij de bevoegde autoriteit, en elke andere belanghebbende te identificeren;

2° de betrokken belastingtijdvakken;

3° nadere informatie over de relevante feiten en omstandigheden van de zaak, met inbegrip van bijzonderheden over de structuur van de transactie en over de verhouding tussen de belanghebbende en de andere partijen bij de relevante transacties, alsook van de feiten die te goeder trouw in een wederzijds bindende overeenkomst tussen de belanghebbende en de belastingdienst zijn vastgelegd, als dat van toepassing is. Meer in het bijzonder de aard en de datum van de handelingen die aanleiding geven tot het geschilpunt waaronder, in voorkomend geval, bijzonderheden over dezelfde inkomsten die in de andere lidstaat zijn ontvangen, en over de opneming daarvan in de belastbare inkomsten in de andere lidstaat, evenals bijzonderheden over de belastingen die in verband met die inkomsten in de andere lidstaat zijn geheven of zullen worden geheven, alsook de bedragen in de valuta's van de betrokken lidstaten die daarmee verband houden, met een afschrift van eventuele bewijsstukken;

4° een verwijzing naar de toepasselijke interne regels en naar de overeenkomsten of verdragen, vermeld in artikel 3. Als er meer dan één overeenkomst of verdrag van toepassing is, vermeldt de belanghebbende die de klacht indient, welke overeenkomst of welk verdrag met betrekking tot het geschilpunt in kwestie wordt uitgelegd. Die overeenkomst of dat verdrag is voor de toepassing van dit decreet de toepasselijke overeenkomst of het toepasselijke verdrag;

5° de volgende informatie, samen met een afschrift van eventuele bewijsstukken:

a) een verklaring waarom de belanghebbende meent dat er sprake is van een geschilpunt;

b) nadere bijzonderheden over elk door de belanghebbende ingesteld beroep en elke door de belanghebbende opgestarte rechtszaak met betrekking tot de relevante transacties, en over elke rechterlijke beslissing in verband met het geschilpunt;

c) een toezegging van de belanghebbende dat hij zo volledig en zo snel mogelijk op alle toepasselijke verzoeken van de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit zal reageren en op verzoek van de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit alle documentatie zal verstrekken;

d) in voorkomend geval, een afschrift van het definitieve besluit over de belastingaanslag in de vorm van een definitieve belastingaanslag, een verslag van de belastingcontrole of een ander gelijkwaardig document dat aanleiding geeft tot het geschilpunt, en een afschrift

van elk ander document dat de belastingautoriteiten met betrekking tot het geschilpunt hebben verstrekt;

e) in voorkomend geval, informatie over eventuele klachten die de belanghebbende heeft ingediend op grond van een andere procedure voor onderling overleg of op grond van een andere geschilbeslechtingsprocedure als vermeld in artikel 19, §5, en een uitdrukkelijke toezegging van de belanghebbende dat hij de bepalingen, vermeld in artikel 19, §5, zal naleven;

6° alle door de bevoegde autoriteit gevraagde specifieke aanvullende informatie die noodzakelijk wordt geacht voor een grondig onderzoek van de zaak in kwestie.

§5. De bevoegde autoriteit kan om de informatie, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, verzoeken binnen drie maanden vanaf de dag waarop ze de klacht heeft ontvangen.

Als de bevoegde autoriteit dat nodig acht, kunnen verdere verzoeken om informatie gedaan worden tijdens procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7.

Dat verzoek mag niet leiden tot de openbaarmaking van een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of van een fabrieks- of handelswerkwijze.

Een belanghebbende die een verzoek als vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, ontvangt, antwoordt binnen drie maanden na de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen. Hij stuurt tegelijkertijd een afschrift van dat antwoord naar de buitenlandse autoriteit.

§6. De bevoegde autoriteit neemt, binnen zes maanden na de dag waarop ze de klacht heeft ontvangen, of, als dat later is, binnen zes maanden na de dag waarop ze de informatie, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, heeft ontvangen, een besluit over de aanvaarding of afwijzing van de klacht. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende en de buitenlandse autoriteit onmiddellijk op de hoogte van haar besluit.

De bevoegde autoriteit kan binnen zes maanden na de dag waarop ze een klacht heeft ontvangen, of binnen zes maanden na de dag waarop ze de informatie, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, heeft ontvangen, als ze die informatie pas later ontvangt, besluiten het geschilpunt eenzijdig te beslechten, zonder de buitenlandse autoriteit erbij te betrekken. In dat geval brengt de bevoegde autoriteit de belanghebbende en de buitenlandse autoriteit daarvan onmiddellijk op de hoogte. Na die kennisgeving worden de procedurehandelingen op grond van dit decreet beëindigd.

§7. Een belanghebbende die een klacht wil intrekken, dient gelijktijdig bij de bevoegde autoriteit en bij de buitenlandse autoriteit een schriftelijke kennisgeving van intrekking in. Met die kennisgeving worden alle procedurehandelingen op grond van dit decreet onmiddellijk beëindigd. De bevoegde autoriteit die een dergelijke kennisgeving ontvangt, brengt de buitenlandse autoriteit onmiddellijk op de hoogte van de beëindiging van de procedurehandelingen.

Als een geschilpunt om welke reden dan ook ophoudt te bestaan, worden alle procedurehandelingen op grond van dit decreet onmiddellijk beëindigd. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende onmiddellijk op de hoogte van deze situatie met de opgave van de algemene redenen voor de beëindiging.

Art. 6. §1. De belanghebbende kan de klachten, de antwoorden op een verzoek om aanvullende informatie, de intrekkingen en de verzoeken, vermeld in artikel 5, §1, §5 en §7, en artikel 9, §1, bij wijze van afwijking van die bepalingen alleen indienen bij de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit van de staat waarvan de belanghebbende een ingezetene is, als de belanghebbende aan één van onderstaande voorwaarden voldoet:

1° hij is een natuurlijke persoon;

2° hij is geen grote onderneming en maakt geen deel uit van een grote groep.

In het eerste lid, 2°, wordt verstaan onder:

1° grote onderneming: een onderneming die op de balansdatum ten minste twee van de volgende drie criteria overschrijdt:

a) balanstotaal: 20.000.000 euro;

b) netto-omzet: 40.000.000 euro;

c) gemiddeld personeelsbestand gedurende het boekjaar: 250

2° grote groep: een groep bestaande uit in een consolidatie op te nemen moeder- en dochterondernemingen die, op geconsolideerde basis, op de balansdatum van de moederonderneming de grensbedragen voor ten minste twee van de volgende drie criteria overschrijden:

a) balanstotaal: 20.000.000 euro;

b) netto-omzet: 40.000.000 euro;

c) gemiddeld personeelsbestand gedurende het boekjaar: 250

De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de mededelingen, vermeld in artikel 5, §1, §5 en §7, en artikel 9, §1, zulks binnen twee maanden na ontvangst van deze mededelingen. Zodra een dergelijke kennisgeving heeft plaatsgevonden, wordt de belanghebbende geacht de mededeling op de datum van die kennisgeving bij alle betrokken lidstaten te hebben ingediend.

§2. Als er aanvullende informatie wordt ontvangen met toepassing van artikel 5, §5, stuurt de bevoegde autoriteit die de aanvullende informatie heeft ontvangen, tegelijkertijd ook een afschrift daarvan naar elke buitenlandse autoriteit. Zodra die afschriften zijn verstuurd, wordt de aanvullende informatie geacht door de buitenlandse lidstaten te zijn ontvangen op de datum waarop de bevoegde autoriteit de informatie heeft ontvangen.

Hoofdstuk 4. Procedure voor onderling overleg

Art. 7. §1. Als de klacht, vermeld in artikel 5, wordt aanvaard door de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit, proberen ze binnen twee jaar, vanaf de laatste kennisgeving van een besluit van een van de lidstaten tot aanvaarding van de klacht, het geschilpunt in onderling overleg te beslechten.

De termijn, vermeld in het eerste lid, kan met ten hoogste één jaar verlengd worden na een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift van de bevoegde

autoriteit aan elke buitenlandse autoriteit of van de buitenlandse autoriteit aan de bevoegde autoriteit.

§2. Zodra de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit binnen de termijn, vermeld in paragraaf 1, overeenstemming hebben bereikt over de beslechting van het geschilpunt, brengt de bevoegde autoriteit de belanghebbende daarvan onmiddellijk op de hoogte in de vorm van een besluit dat bindend is voor de bevoegde autoriteit en afdwingbaar door de belanghebbende, mits de belanghebbende het besluit aanvaardt en, als toepasselijk, afziet van het recht om andere rechtsmiddelen aan te wenden.

Als er al procedurehandelingen met betrekking tot dergelijke andere rechtsmiddelen waren aangevat, wordt het besluit, vermeld in het eerste lid, alleen bindend en afdwingbaar zodra de belanghebbende ten overstaan van de bevoegde autoriteit bewijzen heeft verstrekt die aantonen dat er stappen zijn gezet om die procedurehandelingen te beëindigen. Die bewijzen worden verstrekt uiterlijk zestig dagen nadat de belanghebbende op de hoogte is gebracht van het besluit, vermeld in het eerste lid.

Het besluit, vermeld in het eerste lid, wordt vervolgens onmiddellijk uitgevoerd, ongeacht de termijnen waarin de interne regelgeving voorziet.

§3. Als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit binnen de vastgestelde termijn, vermeld in paragraaf 1, geen overeenstemming over de beslechting van het geschilpunt bereiken, stelt de bevoegde autoriteit de belanghebbende daarvan in kennis, met opgave van de algemene redenen waarom geen overeenstemming kon worden bereikt.

Hoofdstuk 5. Besluit van de bevoegde autoriteit betreffende de klacht

Art. 8. §1. De bevoegde autoriteit kan binnen de termijn, vermeld in artikel 5, §6, een klacht afwijzen wanneer:

1° als de inlichtingen, vermeld in artikel 5, §4, ontbreken, met inbegrip van de informatie, vermeld in artikel 5, §4, eerste lid, 6°, die niet binnen de termijn, vermeld in artikel 5, §5, vierde lid, is bezorgd;

2° als er geen sprake is van een geschilpunt;

3° als de klacht niet binnen de termijn van drie jaar, vermeld in artikel 5, §1, is ingediend.

Wanneer de bevoegde autoriteit de belanghebbende daarvan overeenkomstig artikel 5, §6, op de hoogte brengt, vermeldt ze de algemene redenen voor de afwijzing.

§2. Als de bevoegde autoriteit binnen zes maanden vanaf de datum van ontvangst van de klacht of binnen zes maanden vanaf de datum van ontvangst van de informatie, vermeld in artikel 5, §4, eerste lid, 6°, geen besluit over de klacht heeft genomen, wordt de klacht geacht door die bevoegde autoriteit te zijn aanvaard.

§3. Als zowel de bevoegde autoriteit, als elke betrokken buitenlandse autoriteit de klacht afwijst, kan de belanghebbende overeenkomstig artikel 1385*decies* en 1385*undecies* van het Gerechtelijk Wetboek een vordering instellen tegen het

besluit van de bevoegde autoriteit. De belanghebbende die dat recht van beroep uitoefent, kan geen verzoek indienen conform artikel 9, §1, eerste lid, 1°:

1° zolang het besluit nog in beroep wordt behandeld;

2° als het besluit tot afwijzing nog vatbaar is voor beroep; of

3° als een besluit tot afwijzing is bevestigd in het kader van de beroepsprocedure, vermeld in punt 1°, en het in geen enkel van de betrokken lidstaten nog mogelijk is om af te wijken van het besluit van de rechtbank of andere gerechtelijke instanties in kwestie.

Als het recht van beroep is uitgeoefend, wordt het besluit van de bevoegde rechtbank in aanmerking genomen voor de toepassing van artikel 9, §1, eerste lid, 1°.

Hoofdstuk 6. Geschillenbeslechting door de raadgevende commissie

Art. 9. §1. Op verzoek van de belanghebbende stellen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit, een raadgevende commissie in, in de volgende gevallen:

1° de klacht van de belanghebbende is op grond van artikel 8, §1, afgewezen door de bevoegde autoriteit of minstens één maar niet alle buitenlandse autoriteit;

2° de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit hadden de klacht van de belanghebbende aanvaard, maar ze hebben binnen de termijn, vermeld in artikel 7, §1, in onderling overleg geen overeenstemming kunnen bereiken over de beslechting van het geschilpunt.

De belanghebbende kan het verzoek, vermeld in het eerste lid, alleen indienen als, tegen de afwijzing van de klacht, vermeld in artikel 8, §1, geen beroep kan worden ingesteld, geen beroep aanhangig is of de belanghebbende formeel afstand heeft gedaan van zijn recht van beroep. Het verzoek bevat een verklaring in die zin.

Het verzoek om een raadgevende commissie op te richten wordt schriftelijk ingediend en, naargelang het geval:

1° uiterlijk vijftig dagen na ontvangst van de kennisgeving, vermeld in artikel 5, §6, of artikel 7, §3;

2° uiterlijk vijftig dagen na de afgifte van het besluit door betrokken rechtbank of gerechtelijke instantie krachtens artikel 8, §3.

De raadgevende commissie wordt uiterlijk 120 dagen na ontvangst van dit verzoek ingesteld. Zodra de raadgevende commissie is samengesteld, brengt de voorzitter van die commissie de belanghebbende daarvan onmiddellijk op de hoogte.

§2. De met toepassing van paragraaf 1, eerste lid, 1°, ingestelde raadgevende commissie neemt binnen zes maanden nadat ze is ingesteld een besluit over de aanvaarding van de klacht. Ze brengt de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit op de hoogte van haar besluit binnen dertig dagen na de goedkeuring van het besluit.

Als de raadgevende commissie in haar besluit bevestigt dat aan alle voorschriften, vermeld in artikel 5, is voldaan, wordt op verzoek van de bevoegde

autoriteit of van de buitenlandse autoriteit de procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7, opgestart. De bevoegde autoriteit brengt de raadgevende commissie, de buitenlandse autoriteit en de belanghebbende op de hoogte van dat verzoek. De termijn, vermeld in artikel 7, §1, begint vanaf de datum van de kennisgeving van het besluit dat de raadgevende commissie betreffende de aanvaarding van de klacht heeft genomen.

Als de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit niet binnen een termijn van zestig dagen na de datum van de kennisgeving van het besluit van de raadgevende commissie, vermeld in het eerste lid, hebben verzocht om de procedure voor onderling overleg op te starten, brengt de raadgevende commissie, overeenkomstig artikel 17, §1, advies uit over de beslechting van het geschilpunt. In dat geval wordt, voor de toepassing van artikel 17, §1, de raadgevende commissie geacht te zijn ingesteld op de datum waarop de termijn van zestig dagen verstrijkt.

§3. In het geval, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, brengt de raadgevende commissie, overeenkomstig artikel 17, §1, advies uit over de beslechting van het geschilpunt.

Hoofdstuk 7. Benoemingen door de bevoegde rechtbanken

Art. 10. §1. Als een raadgevende commissie niet is ingesteld binnen de vastgestelde termijn, vermeld in artikel 9, §1, vierde lid, kan de belanghebbende zich wenden tot de bevoegde rechtbank om de raadgevende commissie in te stellen.

Als de bevoegde autoriteit heeft nagelaten tenminste één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen, kan de belanghebbende binnen de termijn, vermeld in paragraaf 2, de bevoegde rechtbank verzoeken een vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen uit de lijst, vermeld in artikel 12.

Als zowel de bevoegde autoriteit als de buitenlandse autoriteit heeft nagelaten ten minste één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen, kan de belanghebbende binnen de termijn vermeld in paragraaf 2, de bevoegde rechtbank verzoeken de beide vooraanstaande onafhankelijke personen te benoemen uit de lijst, vermeld in artikel 12.

De vooraanstaande onafhankelijke personen benoemen conform artikel 11, §3, de voorzitter door loting uit de lijst van onafhankelijke personen.

Als meer dan één belanghebbende is betrokken bij de procedurehandelingen, delen de belanghebbenden het verzoek om de vooraanstaande onafhankelijke personen en hun plaatsvervangers te benoemen mee aan elk van hun respectieve woonstaten.

Als maar één belanghebbende is betrokken bij de procedurehandelingen, deelt de belanghebbende het verzoek om de vooraanstaande onafhankelijke personen en hun plaatsvervangers te benoemen mee aan de bevoegde autoriteit

of de buitenlandse autoriteit van de lidstaat die nagelaten heeft ten minste één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen.

§2. De vorderingen, vermeld in paragraaf 1, worden pas ingesteld na het verstrijken van de termijn van de termijn van 120 dagen, vermeld in artikel 9, §1, vierde lid, en uiterlijk binnen een termijn van dertig dagen na het verstrijken van die termijn.

§3. In de gevallen, vermeld in paragraaf 1, stelt de bevoegde rechtbank de vooraanstaande onafhankelijke personen aan overeenkomstig artikel 1680, §1 van het Gerechtelijk Wetboek. De bevoegde rechtbank brengt de bevoegde autoriteit hiervan op de hoogte, die op haar beurt onmiddellijk de buitenlandse autoriteit van de andere betrokken lidstaten op de hoogte brengt. De bevoegde autoriteit die heeft nagelaten de vooraanstaande onafhankelijke persoon en zijn plaatsvervanger te benoemen, kan beroep aantekenen tegen de uitspraak van de bevoegde rechtbank, op voorwaarde dat de bevoegde autoriteit daarvoor het recht heeft krachtens interne regelgeving. In geval van een afwijzing heeft de verzoeker het recht om tegen de uitspraak van de rechtbank beroep in te stellen overeenkomstig de interne procedurevoorschriften.

Hoofdstuk 8. De raadgevende commissie

Art. 11. §1. De raadgevende commissie, vermeld in artikel 9, is als volgt samengesteld:

1° één voorzitter;

2° één vertegenwoordiger van de bevoegde autoriteit en één vertegenwoordiger van de buitenlandse autoriteit. Als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit het erover eens zijn, kan het aantal vertegenwoordigers worden verhoogd tot twee per autoriteit;

3° één vooraanstaande onafhankelijke persoon die door de bevoegde autoriteit wordt benoemd en één vooraanstaande onafhankelijke persoon die door de buitenlandse autoriteit wordt benoemd uit de lijst, vermeld in artikel 12. Als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit het erover eens zijn, kan het aantal benoemde personen worden verhoogd tot twee per autoriteit.

§2. De bepalingen over de benoeming van de vooraanstaande onafhankelijke personen worden overeengekomen tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit. Na de benoeming van de vooraanstaande onafhankelijke personen wordt in overeenstemming met de bepalingen die gelden voor de benoeming van de onafhankelijke personen, voor ieder van hen een plaatsvervanger benoemd voor de gevallen waarin de onafhankelijke personen verhinderd zijn hun functie uit te oefenen.

§3. Als er over de bepalingen over de benoeming van vooraanstaande onafhankelijke personen, vermeld in paragraaf 2, geen overeenstemming is bereikt, geschiedt de benoeming van die personen door loting.

§4. Tenzij de vooraanstaande onafhankelijke personen, overeenkomstig artikel 10, §1, door de bevoegde rechtbank zijn benoemd, kan de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit van elk van de betrokken lidstaten bezwaar maken tegen

de benoeming van een bepaalde vooraanstaande onafhankelijke persoon om elke reden die vooraf tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeengekomen reden, of om een van de volgende redenen:

1° de persoon behoort tot of werkt namens een van de betrokken belastingadministraties of bevond zich op een bepaald moment tijdens de drie voorafgaande jaren in die situatie;

2° de persoon heeft een deelneming van betekenis of stemrecht in een van de belanghebbenden in kwestie, of heeft de in de loop van de vijf jaar vóór zijn benoeming gehad, of is er werknemer of adviseur, of is dat in de loop van de vijf jaar vóór zijn benoeming geweest;

3° de persoon biedt onvoldoende garanties om het geschil of de geschillen objectief te behandelen;

4° de persoon is een werknemer van een bedrijf dat belastingadvies verleent of anderszins beroepsmatig belastingadvies verleent, of bevond zich in de loop van een periode van ten minste drie jaar vóór zijn benoeming in die situatie.

§5. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen eisen dat een vooraanstaande persoon of zijn plaatsvervanger die overeenkomstig paragraaf 2 of 3 is benoemd, elk belang, elke relatie of elk andere aangelegenheid bekend maakt dat naar verwachting zijn onafhankelijkheid of onpartijdigheid kan beïnvloeden, of waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij de procedurehandelingen met vooringenomenheid zal ingaan.

Gedurende een periode van twaalf maanden nadat het besluit van de raadgevende commissie is genomen, mag een vooraanstaande onafhankelijke persoon die deel uitmaakt van de raadgevende commissie, zich niet in een situatie bevinden die voor een bevoegde autoriteit een aanleiding geweest zou zijn om bezwaar te maken tegen zijn benoeming, als die persoon zich in die situatie zou hebben bevonden op het moment van de benoeming voor de bewuste raadgevende commissie.

§6. De vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit en de vooraanstaande onafhankelijke personen die overeenkomstig paragraaf 1 zijn benoemd, kiezen een voorzitter uit de lijst, vermeld in artikel 12. Tenzij anders is overeengekomen door de vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit, de buitenlandse autoriteit en de vooraanstaande onafhankelijke personen, is de voorzitter een rechter.

Hoofdstuk 9. Lijst van vooraanstaande onafhankelijke personen

Art. 12. §1. De Vlaamse Regering benoemt ten minste drie personen die bekwaam en onafhankelijk zijn, en die in staat zijn onpartijdig en integer te handelen, teneinde de opstelling mogelijk te maken van de lijst van onafhankelijke personen uit alle door de lidstaten voorgestelde onafhankelijke personen. De Vlaamse Regering kan met het oog hierop een samenwerkingsakkoord afsluiten.

§2. De Vlaamse Regering brengt de Europese Commissie op de hoogte van de namen van de vooraanstaande onafhankelijke personen die hij heeft benoemd. De Vlaamse Regering verstrekt de Europese Commissie de volledige en actuele informatie over de professionele en academische achtergrond, de bekwaamheid en

de deskundigheid van die personen en over elk belangenconflict dat ze mogelijk hebben. De Vlaamse Regering kan in de kennisgeving specificeren wie als voorzitter kan worden benoemd.

§3. De Vlaamse Regering brengt de Europese Commissie onmiddellijk op de hoogte van alle wijzigingen die in de lijst van de door hem aangewezen vooraanstaande onafhankelijke personen worden aangebracht.

De Vlaamse Regering stelt procedures vast om een persoon die een lidstaat benoemd heeft en die niet langer onafhankelijk is, te verwijderen van de lijst van vooraanstaande onafhankelijke personen.

§4. Als de Vlaamse Regering gegronde redenen heeft om er bezwaar tegen te maken dat een vooraanstaande onafhankelijke persoon op de bovengenoemde lijst blijft staan vanwege een gebrek aan onafhankelijkheid, brengt zij de Europese Commissie daarvan op de hoogte en onderbouwt zij haar bezorgdheid met passende bewijzen.

§5. Als de Europese Commissie België op de hoogte heeft gebracht van de bezwaren en de bijbehorende bewijzen die een andere lidstaat heeft ten aanzien van onafhankelijkheid van een door de Vlaamse Regering benoemde vooraanstaande onafhankelijke persoon, dan onderzoekt de Vlaamse Regering binnen zes maanden die bezwaren en bijbehorende bewijzen en neemt ze het besluit of de persoon al dan niet op de voormelde lijst gehandhaafd wordt. De Vlaamse Regering brengt de Europese Commissie vervolgens onmiddellijk op de hoogte van haar besluit.

Hoofdstuk 10. De commissie voor alternatieve geschilbeslechting

Art. 13. §1. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen overeenkomen om in plaats van een raadgevende commissie, vermeld in artikel 9, een commissie voor alternatieve geschilbeslechting in te stellen om overeenkomstig artikel 17 advies uit te brengen over de beslechting van het geschilpunt. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen ook overeenkomen een commissie voor alternatieve geschilbeslechting in te stellen in de vorm van een commissie van permanente aard.

§2. Met uitzondering van de bepalingen van artikel 11, §4 en §5, betreffende de onafhankelijkheid van de leden, kan de commissie voor alternatieve geschilbeslechting wat betreft haar vorm en samenstelling afwijken van de samenstelling van de raadgevende commissie.

Een commissie voor alternatieve geschilbeslechting kan, als dat passend is, elke geschilbeslechtingsprocedure of -techniek toepassen om het geschilpunt op bindende wijze op te lossen.

De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen overeenkomen dat de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting andere soorten geschilbeslechtingsprocedures kan toepassen.

§3. De bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit komen overeenkomstig artikel 14 de werkingsregels van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting overeen.

§4. Artikel 15 en 16 zijn van toepassing op de commissie voor alternatieve geschilbeslechting, tenzij in de werkingsregels, vermeld in artikel 14, iets anders is overeengekomen.

Hoofdstuk 11. Werkingsregels van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting

Art. 14. §1. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende binnen de termijn van 120 dagen, vermeld in artikel 9, §1, vierde lid, op de hoogte van de volgende gegevens:

1° de werkingsregels van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting;
2° de termijn waarin het advies over de beslechting van het geschilpunt moet worden uitgebracht;
3° verwijzingen naar alle toepasselijke bepalingen van intern recht van de lidstaten en alle toepasselijke overeenkomsten of verdragen.

§2. De werkingsregels worden ondertekend tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit van elke lidstaat die bij het geschil betrokken is.

De werkingsregels bevatten:

1° de beschrijving en de kenmerken van het geschilpunt;
2° het mandaat waarover de bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit overeenstemming bereiken wat de te regelen juridische en feitelijke kwesties betreft;
3° de vorm van het geschilbeslechtingsorgaan, ofwel een raadgevende commissie, ofwel een commissie voor alternatieve geschilbeslechting, alsook het soort procedure voor de alternatieve geschilbeslechting, als de procedure verschilt van die van het onafhankelijke advies door een raadgevende commissie;
4° het tijdschema van de geschilbeslechtingsprocedure;
5° de samenstelling van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting, met inbegrip van het aantal en de namen van de leden, gegevens over hun bekwaamheid en kwalificaties, en informatie over eventuele belangenconflicten van de leden;
6° de regels voor deelname van de belanghebbende en derde partijen aan de procedurehandelingen, de uitwisselingen van memoranda, inlichtingen en bewijsstukken, de kosten, het soort geschilbeslechtingsprocedure dat gebruikt wordt en alle andere relevante procedurele of organisatorische aangelegenheden;
7° de logistieke regelingen voor de procedurehandelingen van de raadgevende commissie en het uitbrengen van haar advies.

Als een raadgevende commissie met toepassing van artikel 9, §1, eerste lid, 1°, is ingesteld om advies uit te brengen, dan bevatten de werkingsregels alleen de informatie, vermeld in het tweede lid, 1°, 4°, 5° en 6°.

§ 3. Als de werkingsregels onvolledig zijn of de belanghebbende niet op de hoogte werd gebracht van de werkingsregels, gelden de door de Europese Commissie opgestelde standaardwerkingsregels.

§4. Als de bevoegde autoriteit de belanghebbende overeenkomstig paragraaf 1 en 2 niet op de hoogte brengt van de werkingsregels, worden deze door de vooraanstaande onafhankelijke personen en de voorzitter aangevuld op basis van de standaardwerkingsregels, vermeld in paragraaf 3, en aan de belanghebbende toegezonden binnen een termijn van twee weken, te rekenen vanaf de datum waarop de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting is ingesteld.

Als de vooraanstaande onafhankelijke personen en de voorzitter geen overeenstemming hebben bereikt over de werkingsregels of de belanghebbende daarvan niet op de hoogte werd gebracht, kan de belanghebbende zich overeenkomstig artikel 1680 van het Gerechtelijk Wetboek tot de bevoegde rechtbank wenden om een beschikking te verkrijgen die beveelt om de werkingsregels toe te passen.

Hoofdstuk 12. Kosten van de procedurehandelingen

Art. 15. §1. Met uitzondering van het bepaalde in paragraaf 2 en artikel 17, §4, en tenzij de bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit anders zijn overeengekomen, worden de hierna genoemde kosten gelijk over de betrokken lidstaten verdeeld:

1° de uitgaven van de vooraanstaande onafhankelijke personen, die een bedrag vormen dat gelijk is aan het gemiddelde van de gebruikelijke terugbetaling aan hoge ambtenaren van België en de betrokken lidstaten;

2° de vergoeding van de onafhankelijke personen, als dat van toepassing is, die beperkt is tot 1000 euro per persoon per dag voor iedere dag waarop de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting bijeenkomt.

De kosten die de belanghebbende maakt, worden niet door de lidstaten gedragen.

§2. De belanghebbende draagt alle kosten, vermeld in paragraaf 1, als de bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit het erover eens zijn dat die kosten door hem gedragen moeten worden en de belanghebbende:

1° een kennisgeving van intrekking van de klacht heeft ingediend overeenkomstig artikel 5, §7;

2° na een afwijzing met toepassing van artikel 8, §1, een verzoek overeenkomstig artikel 9, §1, heeft ingediend en de raadgevende commissie heeft besloten dat de bevoegde autoriteit en in voorkomend geval de buitenlandse autoriteiten de klacht terecht heeft afgewezen.

Hoofdstuk 13. Inlichtingen, bewijsmiddelen en hoorzittingen

Art. 16. §1. De belanghebbende kan, als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit het erover eens zijn, aan de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting alle inlichtingen, bewijsmiddelen en

stukken verschaffen die van dienst kunnen zijn om tot een besluit te komen, in het kader van de procedure, vermeld in artikel 9.

Op verzoek van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting verschaffen de belanghebbende en de bevoegde autoriteit alle inlichtingen, bewijsmiddelen en stukken.

De bevoegde autoriteit mag in de volgende gevallen weigeren om inlichtingen aan de raadgevende commissie te verstrekken:

1° voor het verkrijgen van de inlichtingen moeten administratieve maatregelen worden genomen die in strijd zijn met de interne regelgeving;

2° de inlichtingen zijn op grond van de interne regelgeving niet verkrijgbaar;

3° de inlichtingen hebben betrekking op handelsgeheimen, bedrijfsgeheimen, nijverheidsgeheimen, beroepsgeheimen of op een fabrieks- of handelswerkwijze;

4° de bekendmaking van de inlichtingen is in strijd met de openbare orde.

§2. Belanghebbenden kunnen op eigen verzoek en met instemming van de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit voor een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschilbeslechting verschijnen of zich daar laten vertegenwoordigen. Als de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting dat verlangt, zijn de belanghebbenden ertoe gehouden voor haar te verschijnen of zich er te laten vertegenwoordigen.

Hoofdstuk 14. Advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting

Art. 17. §1. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting brengt uiterlijk zes maanden na de datum waarop ze is ingesteld, advies uit aan de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit.

Als de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting van oordeel is dat het geschilpunt van zodanige aard is dat meer dan zes maanden nodig zijn om advies te kunnen uitbrengen, kan die termijn met drie maanden worden verlengd. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting brengt de bevoegde autoriteit, de buitenlandse autoriteit en de belanghebbenden op de hoogte van elke verlenging.

§2. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting steunt haar advies op de bepalingen van de toepasselijke overeenkomsten of verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, waar van toepassing, op vermogen, en op eventuele toepasselijke nationale bepalingen en de gelijkaardige bepalingen naar het recht van de andere betrokken lidstaat.

§3. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting neemt haar advies aan met gewone meerderheid van leden.

Als geen meerderheid kan worden bereikt, is de stem van de voorzitter bepalend voor het definitieve advies.

De voorzitter deelt het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting mee aan de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit.

§4. Als de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting geen advies uitbrengt binnen de termijnen, vermeld in paragraaf 1, is de vergoeding, vermeld in artikel 15, §1, eerste lid, 2°, niet verschuldigd.

Hoofdstuk 15. Eindbesluit

Art. 18. §1. Binnen een termijn van zes maanden na de kennisgeving van het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting bereiken de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeenstemming over de beslechting van het geschilpunt.

§2. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen een besluit nemen dat afwijkt van het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting. Als ze er echter niet in slagen overeenstemming over de beslechting van het geschilpunt te bereiken, is het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting bindend.

§3. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende onmiddellijk op de hoogte van het eindbesluit over de beslechting van het geschilpunt. Als de belanghebbende niet op de hoogte is gebracht binnen dertig dagen nadat het besluit genomen is, kan hij overeenkomstig de toepasselijke interne regelgeving in zijn lidstaat van woonplaats beroep instellen om het eindbesluit te verkrijgen.

§4. Het eindbesluit is bindend voor de betrokken lidstaten en vormt geen precedent. Het eindbesluit wordt uitgevoerd op voorwaarde dat de belanghebbende binnen zestig dagen vanaf de kennisgeving van het eindbesluit, het eindbesluit aanvaardt en afziet van het recht om enig rechtsmiddel aan te wenden.

Het eindbesluit wordt niet uitgevoerd als een vonnis of arrest besluit dat de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting onvoldoende onafhankelijk was, rekening houdend met de bepalingen van artikel 11, §4 en §5.

Als het eindbesluit niet wordt uitgevoerd, kan de belanghebbende overeenkomstig artikel 1385*decies* en 1385*undecies* van het Gerechtelijk Wetboek een vordering indienen bij de rechtbank van eerste aanleg, teneinde de tenuitvoerlegging ervan af te dwingen.

Hoofdstuk 16. Wisselwerking met nationale procedures en afwijkingen

Art. 19. §1. De belanghebbende kan gebruikmaken van de procedures vermeld in dit decreet, zelfs wanneer een aanslag onherroepelijk is geworden of de beslissing van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie die belast is met de vestiging van de belastingen en die aangewezen wordt conform de besluiten van

de Vlaamse Regering, die het geschilpunt tot gevolg heeft onherroepelijk is geworden.

§2. Het feit dat het geschilpunt het voorwerp is van een procedure voor onderling overleg of een geschilbeslechtingsprocedure als vermeld in artikel 7 en 9, belet het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap niet om voor dezelfde zaak gerechtelijke procedures of procedures met het oog op de toepassing van administratieve en strafrechtelijke sancties in te stellen of voort te zetten.

§3. Als de belanghebbende enig rechtsmiddel heeft aangewend, gaan de termijnen, vermeld in artikel 5, §6, en artikel 7, §1, pas in op de datum waarop de beslissing in die procedure definitief is geworden of waarop die procedurehandelingen op een andere wijze definitief zijn gesloten of als de procedurehandelingen zijn opgeschort.

§4. Als de bevoegde rechtbank een beslissing over een geschilpunt heeft genomen die in kracht van gewijsde is gegaan, en het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap niet van die beslissing kan afwijken, dan brengt de bevoegde autoriteit de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de beslissing van die rechtbank, en:

1° wordt de procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7, beëindigd met ingang van de datum van die kennisgeving in het geval er op voormelde datum van kennisgeving nog geen overeenstemming is bereikt over het geschilpunt;

2° kunnen de bepalingen van artikel 9, §1, niet meer ingeroepen worden door de belanghebbende als het geschilpunt onopgelost is gebleven tijdens de hele duur van de procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7;

3° wordt de geschilbeslechtingsprocedure conform artikel 9 beëindigd als de beslissing van de bevoegde rechtbank of een andere gerechtelijke instantie is genomen nadat een verzoek door een belanghebbende is ingediend conform artikel 9, §1, maar voordat de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting conform artikel 17 aan de bevoegde autoriteit en aan de buitenlandse autoriteit advies heeft uitgebracht. De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit en de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting dan op de hoogte van de gevolgen van de beslissing van de bevoegde rechtbank of een andere gerechtelijke instantie.

§5. De indiening van een klacht als vermeld in artikel 5 maakt een einde aan alle andere lopende procedurehandelingen volgens de procedure voor onderling overleg of de geschilbeslechtingsprocedure op grond van een overeenkomst die of een verdrag dat wordt uitgelegd of toegepast in verband met het desbetreffende geschilpunt. De beëindiging vindt ingang op de datum van de eerste ontvangst van de klacht door de bevoegde autoriteit of buitenlandse autoriteit.

§6. In afwijking van artikel 9 mag de bevoegde autoriteit de toegang tot de geschilbeslechtingsprocedure, vermeld in artikel 9, weigeren als in de interne rechtsorde sancties zijn opgelegd voor gecorrigeerde inkomsten of gecorrigeerd vermogen voor belastingfraude, opzettelijk verzuim en grove nalatigheid. Als er een gerechtelijke of administratieve procedure is opgestart die aanleiding zou kunnen geven tot de voormelde sancties, en die procedure gelijktijdig met een van

de procedures, vermeld in dit decreet, wordt gevoerd, kan de bevoegde autoriteit de procedures, vermeld in dit decreet, schorsen vanaf de datum waarop de klacht aanvaard is, tot de datum van het uiteindelijke resultaat van de procedure.

§7. De bevoegde autoriteit kan de toegang tot de geschilbeslechtingsprocedure, vermeld in artikel 9, van geval tot geval weigeren als een geschilpunt geen betrekking heeft op dubbele belasting. In dat geval brengt de bevoegde autoriteit de belanghebbende en de buitenlandse autoriteit daarvan onmiddellijk op de hoogte.

Hoofdstuk 17. Openbaarmaking

Art. 20. §1. De raadgevende commissies en de commissies voor alternatieve geschilbeslechting brengen de adviezen, vermeld in artikel 17, schriftelijk uit.

§2. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen overeenkomen de eindbesluiten, vermeld in artikel 18, in hun geheel te publiceren, als alle belanghebbenden daarmee instemmen.

§3. Als de buitenlandse autoriteit of de belanghebbenden niet met de publicatie van het volledige eindbesluit instemmen, publiceert de bevoegde autoriteit een samenvatting van het eindbesluit. Die samenvatting bevat een beschrijving van de kwestie en het onderwerp, de datum, de belastingtijdvakken in kwestie, de rechtsgrondslag, de bedrijfstak en een beknopte beschrijving van het uiteindelijke resultaat. Die samenvatting omvat ook een beschrijving van de gebruikte wijze van arbitrage.

De bevoegde autoriteit stuurt de te publiceren informatie, vermeld in het eerste lid, vóór de publicatie ervan naar de belanghebbende. Uiterlijk zestig dagen nadat de belanghebbende die informatie ontvangen heeft, kan hij de bevoegde autoriteit verzoeken geen informatie te publiceren die op een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of op een fabrieks- of handelswerkwijze betrekking heeft, of die in strijd is met de openbare orde.

§4. De bevoegde autoriteit brengt de Europese Commissie onmiddellijk op de hoogte van de te publiceren informatie, vermeld in paragraaf 3.

Hoofdstuk 18. Geheimhoudingsplicht

Ar. 21. §1. De leden van een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschillenbeslechting zijn tot de meest volstrekte geheimhouding gehouden betreffende de informatie die ze verkrijgen in hun hoedanigheid van lid van een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschillenbeslechting.

§2. De belanghebbende en zijn vertegenwoordiger behandelen alle informatie, met inbegrip van kennis van documenten, die ze tijdens de procedurehandelingen krijgen, als vertrouwelijk.

Op verzoek van de bevoegde autoriteit leggen de belanghebbende en zijn vertegenwoordiger een verklaring af dat ze alle informatie, met inbegrip van kennis

van documenten, die ze tijdens de procedurehandelingen krijgen, als vertrouwelijk behandelen.

Art. 22. De schending van de geheimhoudingsplicht, vermeld in artikel 21, wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Hoofdstuk 19. Slotbepalingen

Art. 23. Dit decreet treedt in werking op 1 juli 2019 met betrekking tot geschillen inzake inkomsten of vermogen verkregen in een inkomstenjaar dat begint op of na 1 januari 2018.

De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen evenwel overeenkomen dit decreet toe te passen op elke klacht die is ingediend vóór die datum of op eerdere inkomstenjaren.

Brussel, ... (datum) 2019.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Lydia PEETERS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

Advies

Omzetting Richtlijn 2017/1852/EU beslechting belastinggeschillen

Brussel, 15 april 2019

SERV_20190415_omzetting_EURichtlijn_belastinggeschillen_ADV.docx
Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Adviesvraag: Adviesvraag na principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet houdende omzetting van Richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie

Adviesvrager: Lydia Peeters - Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Ontvangst adviesvraag: 10 april 2019

Adviestermijn: 10 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)

Goedkeuring raad: 15 april 2019

Contactpersoon: Erwin Eysackers - eeysackers@serv.be

SERV
sterk door overleg

SERV
sterk door overleg

Mevrouw Lydia PEETERS
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Kreupelenstraat 2
1000 BRUSSEL

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Erwin Eysackers eeysackers@serv.be	SERV_BR_20190415_omzetting_EUrichtlijn_belastinggeschillen	15 april 2019

Adviesvraag: omzetting Richtlijn 2017/1852/EU betreffende belastinggeschillen

Mevrouw de minister

Op woensdag 10 april 2019 ontvangt de SERV een adviesvraag betreffende een ontwerpdecreet houdende omzetting van een Europese Richtlijn ter beslechting van belastinggeschillen binnen de Europese Unie.

De Europese Richtlijn bevat een geharmoniseerd kader voor de regeling van internationale belastinggeschillen. Dit decreet is, in navolging van de Richtlijn, gericht op bedrijven, vennootschappen evenals niet-professionele belastingplichtigen die met dubbele belasting te maken krijgen. Het bouwt voort op het bestaande arbitrageverdrag van de Unie, dat reeds in een verplicht bindend arbitragemechanisme voorziet, en breidt het toepassingsgebied ervan uit. Het voegt tevens doelgerichte handhavingsonderdelen toe om de belangrijkste geconstateerde tekortkomingen op het gebied van de handhaving en de doeltreffendheid van dit mechanisme aan te pakken.

De SERV zal in dit dossier geen advies formuleren gezien de beperkte sociaaleconomische relevantie.

Hoogachtend

Pieter Kerremans	Caroline Copers
administrateur-generaal	voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

ADVIES VAN DE VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE
VOOR DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

Vlaamse overheid

Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens

Advies wetgeving VTC nr. 2019/13 van 3 juni 2019

betreffende

tekst	het voorontwerp van decreet
van	van de Vlaamse Regering
titel	houdende omzetting van Richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie
roepnaam	(omzettingsdecreet belastinggeschillen)
datum	zoals definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 3 mei 2019

De Vlaamse Toezichtcommissie (verder "de VTC");

Gelet op het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (verder: "het e-govdecreet"), inzonderheid artikel 10/4, §1;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (verder AVG), inzonderheid artikel 36, 4, artikel 57, 1, c) en artikel 58, 3;

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (verder "WVG");

Gelet op het verzoek om advies bij hoogdringendheid van mevrouw Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie ontvangen door de VTC op 8 april 2019;

Brengt op 3 juni 2019 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie (verder "de aanvrager") verzocht op 8 april 2019 om het advies van de VTC over een het voorontwerp van decreet *houdende omzetting van Richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie,* (verder "het Ontwerp"), in het bijzonder de artikelen 5, §3 (op de hoogte brengen van buitenlandse autoriteit van de ontvangen klacht), artikel 5, §4 (inlichtingen door de betrokkene te verschaffen aan de bevoegde autoriteit), artikel 5, §3-§5 (de bevoegde autoriteit kan om informatie verzoeken), artikel 12, §2 (doorgifte informatie over de vooraanstaande onafhankelijke personen door Vlaamse Regering aan de Europese Commissie) en artikel 20 (openbaarmaking/publicatie van de adviezen).

2. Aangezien de adviesbevoegdheid van de VTC op grond van artikel 10/4, §1 van het e-govdecreet betrekking heeft op de verwerkingen van persoonsgegevens, is haar adviesverlening hiertoe beperkt.

Context

3. Met dit decreet, dat een omzetting betreft van de richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie, wordt een geharmoniseerd en transparant kader gemaakt voor de regeling van belastinggeschillen. Dit doeltreffend en effectief kader voor de beslechting van zulke geschillen biedt voordelen aan alle belastingplichtigen. Deze verkrijgen immers rechtszekerheid wat op zijn beurt een vriendelijk klimaat voor investeringen creëert.

4. Concreet betreft het een versterking van de al bestaande beroepen die beschikbaar zijn om bilaterale belastingverdragen en het arbitrageverdrag van de Unie, meer bepaald bij verschillende interpretaties en toepassingen die tot dubbele belasting leiden, op een bindende wijze te beslechten. Het arbitrageverdrag van de Europese Unie wordt wel zonder voorwerp wanneer beroep wordt gedaan op dit decreet.

5. De te volgen procedure wordt opgedeeld in drie verschillende fases.
   - de eerste fase bestaat uit de bezwaarfase. Deze fase is vervat in de artikelen 5 en 8 van het ontwerp.
   - de tweede fase van onderling overleg is vervat in artikel 7 van het ontwerp.
   - de laatste fase is de arbitragefase. Deze is vervat in de artikelen 9 tot en met 18 van het ontwerp.

6. Tevens werd er rekening gehouden met een vermindering van administratieve lasten voor de natuurlijke personen, micro-ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen. Deze zijn enkel gehouden om hun klacht (alsook de antwoorden op verzoek om aanvullende informatie en hun intrekking van klacht) te richten aan de bevoegde autoriteit waarvan de belanghebbende ingezetene is (en zijn dus ontheven van de verplichting om dit ook te doen aan de buitenlandse autoriteit).

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Voorafgaande toelichting

7. De voor advies voorgelegde artikelen van het ontwerp betreffen in de eerste plaats de belanghebbenden, met name de artikelen 5, §3, artikel 5, §4, artikel 5, §3-§5 en artikel 20. In de tweede plaats betreft het de persoonsgegevens van de 'vooraanstaande onafhankelijke personen' (artikel 12, §2). Hierbij worden hun persoonsgegevens verwerkt, met inbegrip van mededelingen, en de VTC gaat daarom na in hoeverre het Ontwerp in lijn ligt met de principes van het gegevensbeschermingsrecht.

8. De VTC wijst er op dat ook artikel 11 de verwerking van hun persoonsgegevens impliceert, met name die van de 'vooraanstaande onafhankelijke personen' en dat de regeling in artikel 16 de verwerking van persoonsgegevens kan inhouden.

9. De federale Gegevensbeschermingsautoriteit heeft al een advies verleend over een voorontwerp voor de parallelle federale uitvoeringswet[1].

2. Kwaliteit van de regelgevende grondslag

10. Het komt de stellers van het Ontwerp toe om erover te waken dat elke verwerking die in onderhavige context zal plaatsvinden een rechtvaardigingsgrond vindt in artikel 6 AVG – en voor sommige verwerkingen eventueel in artikel 10 AVG (zie randnummer 15) – en dat de in randnummer 12 opgesomde elementen in de regelgeving opgenomen worden[2].

11. De VTC wenst in herinnering te brengen dat elke overheidsinmenging in de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet moet worden voorgeschreven in 'voldoende precieze wettelijke bepaling' die beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde doelstelling. In een dergelijke precieze wettelijke bepaling moeten de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens omschreven zijn. [3]

12. De VTC onderlijnt in het bijzonder artikel 6.3 van de AVG dat – samen gelezen met artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet- voorschrijft dat regelgeving die verwerkingen in de zin van artikel 6.1, punt c)[4] of punt e))[5] van de AVG omkadert, in principe minstens de volgende essentiële elementen van die verwerkingen zou moeten vermelden:
    - het doel van de verwerking;
    - de types of categorieën van te verwerken persoonsgegevens; Deze gegevens moeten bovendien beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking")[6];
    - de betrokkenen;
    - de entiteiten waaraan en doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt;
    - de opslagperioden[7];
    - de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n)[8].

13. De VTC constateert alvast dat uit de tekst van het Ontwerp en de memorie van toelichting, wel kan afgeleid worden
    - wat het doeleinde is van de vooropgestelde verwerkingen;
    - wie de betrokkenen zijn: de belanghebbenden zoals gedefinieerd in artikel 4, 5° en 'vooraanstaande onafhankelijke personen' zoals bedoeld in artikel 12;

---

[1] Advies nr. 79/2019 van 20 maart 2019 betreffende artikelen 13 en 18 van een voorontwerp van wet tot omzetting van de Richtlijn (EU)2017/1852 van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie (CO-A-2019-082).

[2] Minstens in de Memorie van Toelichting had moeten verduidelijkt worden welke rechtvaardigingsgrond de opstellers inroepen. Voor dit besluit kan de nota aan de Vlaamse Regering verduidelijking brengen.

[3] Zie DEGRAVE, E., *"L'egouvernement et la protection de la vie privée – Légalité, transparance et contrôle"*, Collection du CRIDS, Larcier, Brussel, 2014, p. 161 e.v. (zie o.m.: EHRM, arrest *Rotaru c. Roumania*, 4 mei 2000); Zie ook enkele arresten van het Grondwettelijk Hof: Arrest nr. 44/2015 van 23 april 2015 (p. 63), Arrest nr. 108/2017 van 5 oktober 2017 (p. 17) en Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018 (p. 26).

[4] "c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;"

[5] "e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;"

[6] Zie artikel 5.1.c), AVG.

[7] Zie ook artikel 5.1.e), AVG.

[8] Als er male verantwoordelijken voor de verwerking zouden aangeduid worden, dient desgevallend ook rekening gehouden te worden met artikel 26 van de AVG, dat de verplichting oplegt om tussen gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken in een onderlinge contractuele regeling te voorzien waarin hun respectieve verantwoordelijkheden worden vastgelegd. Het dient in elk geval voor elke verwerking duidelijk te zijn welke actor(en) als verwerkingsverantwoordelijke(n) optreden.

- aan wie de gegevens worden verstrekt: de buitenlandse autoriteit , de Europese Commissie, de raadgevende commissie en de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting) en het publiek (zie verder over de publicatie),

14. De andere aspecten die in randnummer 12 worden opgesomd, komen niet (bewaartermijnen) of slechts zeer impliciet aan bod komen (categorieën van gegevens – zie onderdeel 4 van dit advies en voldoende duidelijke aanwijzing van wie de verwerkingsverantwoordelijke is – zie onderdeel 3). Bijkomende aanvullingen en preciseringen dringen zich dan ook op. Hierbij moet er op gelet worden dat in een eventueel uitvoeringsbesluit (mits delegatie aan de Vlaamse Regering) verdere modaliteiten kunnen worden bepaald, maar dat de essentie in het decreet zelf moet worden opgenomen, wat nu nog niet het geval is.

15. De VTC wijst er op dat er mogelijk ook sprake is van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 10, AVG, namelijk de gegevens vermeld in art 5, §4, 5° waarin verwezen wordt naar rechtszaken en rechterlijke beslissingen in de mate dat het om strafrechtelijke zaken zou gaan.

16. Bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van de artikelen 9 en 10 AVG behoeven strengere beveiligingsmaatregelen. De VTC wijst op de toepasselijkheid van de artikelen 9 en 10,§2, WVG die aangeven welke bijkomende veiligheidsmaatregelen moeten voorzien worden:
    - de categorieën van personen aanwijzen die de persoonsgegevens kunnen raadplegen, waarbij hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de betrokken gegevens nauwkeurig moet worden omschreven;
    - de lijst van de aldus aangewezen categorieën van personen ter beschikking houden van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor gegevensbescherming;
    - ervoor zorgen dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling ertoe gehouden zijn het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen.

17. Andere maatregelen kunnen geformuleerd worden op basis van een gegevensbeschermingseffectbeoordeling.

3. Verantwoording

18. Artikel 4.7) AVG bepaalt dat voor de verwerkingen waarvan de regelgeving het doel en de middelen vastlegt, de **verwerkingsverantwoordelijke** diegene is die daarin als dusdanig wordt aangewezen.

19. Het Ontwerp bevat over geen specifieke en expliciete bepalingen. Het is nochtans van belang dat de betrokkenen perfect weten tot wie zich te richten met het oog op het uitoefenen en afdwingen van de hen door de AVG toegekende rechten. Dit wordt dus bij voorkeur in het Ontwerp opgenomen. Het ligt voor de hand dat minstens de “bevoegde autoriteit” als dusdanig wordt aangewezen.

20. De AVG legt de aanstelling van een functionaris voor de gegevensbescherming (artikel 37 AVG)[9] op als ook het e-govdecreet van 18 juni 2008. Gezien de verschillende gegevensstromen en het feit dat de proportionaliteitstoets (zie onderdeel 4) nog grotendeels moet gebeuren, zou de tussenkomst (niet de aanstelling) van de **functionaris** voor de gegevensbescherming best verankerd worden in de regelgeving.

[9] Voor richtlijnen hierover, zie:

- Info op website van de federale Gegevensbeschermingsautoriteit: https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/themadossier-functionaris-voor-gegevensbescherming

- Aanbeveling nr. 04/2017 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (hierna “CBPL”) (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_04_2017_0.pdf)

- Richtlijnen Groep 29 (WP 243) (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/wp243rev01_nl.pdf)

21. De decreetgever, de Vlaamse Regering en de verantwoordelijke voor de verwerking moeten nagaan of het uitvoeren van een **gegevensbeschermingseffectenbeoordeling** (GEB - artikel 35 AVG)[10] al dan niet noodzakelijk is.

4. Minimale gegevensverwerking

22. Conform artikel 5.1, c), AVG, moeten de persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.

23. De VTC merkt op dat door de aard van de dossiers een exacte bepaling van de categorieën van persoonsgegevens van de belanghebbenden die zullen verwerkt worden moeilijk kan zijn. Daarom is het van belang om een constant toezicht te houden op de proportionaliteit van de verwerkte gegevens. Dit kan met de hulp van de functionaris voor de gegevensbescherming.

24. De VTC stelt vast dat volgens artikel 5, §5 ook tijdens de procedure voor onderling overleg verdere verzoeken om informatie kunnen worden gedaan "als de bevoegde autoriteit dat nodig acht". De VTC geeft de voorkeur aan de term "**noodzakelijk**" voor zover het persoonsgegevens betreft. De term "noodzakelijk" wordt nu slechts vermeld voor wat de aanvullende informatie betreft in artikel 5, §4, 6°.

25. In artikel 16 van het Ontwerp (Hoofdstuk 13 inzake 'Inlichtingen, bewijsmiddelen en hoorzittingen') wordt onder andere expliciet de **doorgifte** geregeld van informatie door de bevoegde autoriteit aan de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting. Voor wat persoonsgegevens betreft zal rekening moeten gehouden worden met het nieuwe artikel 8 van het Vlaams e-govdecreet van 18 juli 2008, dat aan Vlaamse instanties de verplichting oplegt om protocollen af te sluiten voor gegevensuitwisselingen in de publieke sector.

26. In artikel 20 van het Ontwerp wordt beschreven op welke wijze de eindbesluiten inzake de belastinggeschillen in kwestie moeten worden **gepubliceerd** en vervolgens doorgestuurd naar de Europese Commissie voor opname in een centraal register en online beschikbaar stelling:
- het eindbesluit kan integraal worden gepubliceerd indien de betrokken autoriteiten en alle belanghebbenden daarmee instemmen;
- bij gebreke aan instemming, wordt een samenvatting van het eindbesluit gepubliceerd, houdende een beschrijving van het geschilpunt en het onderwerp, de datum, de betrokken belastbare tijdperken, de rechtsgrondslag, de bedrijfstak, een beknopte beschrijving van het uiteindelijke resultaat en een beschrijving van de gebruikte wijze van arbitrage. De belanghebbende kan ook verzoeken om in de samenvatting geen gegevens te publiceren die betrekking hebben op handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of op een fabrieks- of handelswerkwijze of die in strijd zijn met de openbare orde.

27. Lezing van de voorafgaande overwegingen bij Richtlijn (EU) 2017/1852, waarvan het Ontwerp een omzetting in Belgisch recht is, leert dat publicatie en het online toegankelijk maken van voormelde eindbesluiten transparantie moeten bevorderen en dus een controle op de wijze van besluitvorming (geen willekeur, behoorlijk gemotiveerd, …) moeten mogelijk maken, evenals kennis en inzicht doen verwerven in de 'rechtspraak' inzake interpretatie en toepassing van overeenkomsten en verdragen tot het vermijden van dubbele belasting in de Europese Unie.

28. Aangezien het voorontwerp niet expliciet voorziet in een anonimisering of pseudonimisering van voormelde (samenvattingen van) eindbesluiten alvorens van de publicatie en online verspreiding ervan, kan een verwerking van persoonsgegevens niet worden uitgesloten.

---

[10] Voor richtlijnen over, zie:

- Info op website van de federale Gegevensbeschermingsautoriteit: https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/gegevensbeschermingseffectbeoordeling-0

- Aanbeveling CBPL nr. 01/2018 (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_01_2018.pdf)

- Richtlijnen Groep 29 (WP 248) (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/wp248%20rev.01_nl.pdf)

29. De VTC sluit zich aan bij het vermelde advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit: het veelal met publicatie gepaard gaande doeleinde van 'controle en informatie' (zoals beschreven onder randnummer 27) heeft geen nood aan geïdentificeerde of identificeerbare bij het geschil betrokken partijen, derden of raadslieden. Door publicatie verliest de verwerkingsverantwoordelijke daarenboven controle over wat derden met deze informatie doen[11].

30. De verwerking van hun persoonsgegevens in het kader van de publicatie en het online ter beschikking stellen van eindbesluiten inzake voormelde Europese belastinggeschillen komt dan ook disproportioneel voor en dus in strijd met het principe van de minimale gegevensverwerking (artikel 5.1.c), AVG)[12].

31. De VTC adviseert dan ook in het Ontwerp uitdrukkelijk te voorzien dat de te publiceren (samenvattingen van) eindbesluiten voorafgaandelijk moeten worden ontdaan van de erin opgenomen rechtstreeks identificerende persoonsgegevens en aldus enkel volledig anonieme gegevens openbaar worden gemaakt[13].

32. De VTC wijst er nogmaals op dat ook persoonsgegevens van de "vooraanstaande onafhankelijke personen" worden verwerkt. Het betreft dan delicate gegevens als bekwaamheid, deskundigheid en onafhankelijkheid en de mogelijke betwisting daarvan. Dezelfde opmerking kan hier gegeven worden als in randnummer 23.

33. Wat de **bewaartermijn** van de gegevens betreft:
Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.

34. Zoals boven al vermeld, werd er geen bewaartermijn van verwerking van de persoonsgegevens bepaald.

35. In het licht van artikel 6.3 van de AVG, adviseert de VTC om in het Ontwerp de maximale bewaartermijn(en) van de met het oog op de onderscheiden doeleinden te verwerken persoonsgegevens te voorzien, of toch minstens criteria op te nemen die toelaten deze bewaartermijn(en) te bepalen.

5. Rechten van de betrokkenen en transparantie

36. De VTC neemt er akte van dat het Ontwerp geen afwijkingen op de **AVG-rechten** voorziet. Het is niet duidelijk of de algemene decretale bepaling inzake het inroepen van een afwijking, met name artikel 3.13.1.15, VCF[14] op de hier voorgelegde procedure van toepassing is. Dit artikel bevat een standaardbepaling die werd met het AVGdecreet opgenomen in diverse Vlaamse regelgeving na de inwerkingtreding van de AVG en in die bepaling wordt onder meer het volgende gesteld:

> *"Met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie beslissen de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet toe te passen bij de verwerking van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan wordt aan de voorwaarden, vermeld in het tweede tot en met het zesde lid.*

[11] Gelet op de zich exponentieel ontwikkelende technologische mogelijkheden om (online) informatie te verzamelen en te koppelen en dus te gebruiken voor doeleinden die niet verenigbaar zijn met datgene waarvoor die informatie initieel werd verwerkt, is de federale Gegevensbeschermingsautoriteit van oordeel dat grote terughoudendheid bij de publicatie noodzakelijk is om de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, waaronder persoonsgegevens, te waarborgen.

[12] Zie ook Aanbeveling nr. 03/2012 van 8 februari 2012 van de rechtsvoorganger van de federale Gegevensbeschermingsautoriteit, de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke levenssfeer, met betrekking tot vonnissen- en/of arrestengegevensbanken die vrij of tegen vergoeding toegankelijk zijn voor derden (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_03_2012_0.pdf).

[13] Het terzake door de Europese Commissie uitgewerkte standaardformulier lijkt zich hiertegen geenszins te verzetten.

[14] De Vlaamse Codex Fiscaliteit.

[…] de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast."

37. De Autoriteit[15] werd niet geraadpleegd bij de totstandkoming van het AVGdecreet, maar wel om advies gevraagd bij een Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering dat gelijkaardige bepalingen bevat[16].

38. De Autoriteit heeft onder andere kritiek op de te algemene toekenning van de bevoegdheid om te beslissen om de rechten en verplichtingen niet toe te passen en dus een "blanco cheque" te geven aan, in de context van dit advies, de "bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie" (dus zonder specificering van welke categorieën personeelsleden en zonder dat daar voldoende waarborgen tegenover staan). Bovendien bekritiseert de Autoriteit de formulering waarbij de rechten van de betrokkene "niet worden toegepast" (hier "niet toe te passen") terwijl enkel een beperking van de reikwijdte mogelijk is volgens de AVG. De VTC sluit zich aan bij deze opmerkingen en verwijst naar het volledige advies van de Autoriteit.

39. De VTC stelt anderzijds vast dat in het Ontwerp de door de AVG **verplichte vermeldingen** niet zijn opgenomen.

40. Artikel 12 AVG bepaalt dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen neemt opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14 bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34 bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt.

41. De VTC is van oordeel dat het Ontwerp dient aangevuld te worden met de verplichte vermeldingen, zoals vermeld in randnummer 40, zodat het voor de betrokkenen duidelijk is tot wie hij zich moet richten voor de uitoefening van zijn rechten.

6. Beveiligingsmaatregelen

42. Artikel 32 AVG verplicht de verwerkingsverantwoordelijke om gepaste technische en organisatorische maatregelen te treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens. Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek ter zake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's.

43. De VTC wijst er op dat aangezien de gegevens niet duidelijk afgebakend zijn, het mogelijk delicate gegevens betreft en de gegevens bovendien worden meegedeeld aan instanties in andere lidstaten, om een bijzondere aandacht vraagt inzake informatieveiligheid.

44. Artikel 32 AVG wijst in dit verband op een aantal voorbeeldmaatregelen om, waar passend, een op het risico afgestemd beveiligingsniveau te waarborgen:
    - de pseudonimisering en versleuteling van persoonsgegevens;
    - het vermogen om op permanente basis de vertrouwelijkheid, integriteit, beschikbaarheid en veerkracht van de verwerkingssystemen te garanderen;
    - het vermogen om bij een fysiek of technisch incident de beschikbaarheid van en de toegang tot de persoonsgegevens tijdig te herstellen;

[15] De VTC evenmin.

[16] Advies nr. 88/2018 van 26 september 2018 betreffende het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende aanpassing van de besluiten van de Vlaamse Regering aan de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (CO-A-2018-079)

- een procedure voor het op gezette tijdstippen testen, beoordelen en evalueren van de doeltreffendheid van de technische en organisatorische maatregelen ter beveiliging van de verwerking.

45. Voor de concrete uitwerking hiervan wijst de VTC op de aanbeveling[17] ter voorkoming van gegevenslekken en op de referentiemaatregelen[18] die bij elke verwerking van persoonsgegevens in acht zouden moeten worden genomen. De VTC onderstreept ook het belang van een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer[19] en een logging van de toegangen zodat men kan controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens en waarom.

46. In principe moet de specificering van maatregelen niet in de wetgeving worden opgenomen. Wanneer de decreetgever of in een later stadium (mits delegatie), de Vlaamse Regering echter vermoedt dat de gepaste maatregelen niet gerealiseerd zullen worden zonder dit aan de betrokken diensten expliciet op te leggen, dan moet dat wel gebeuren[20].

III. BESLUIT

47. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd, inzonderheid:
    - de correcte rechtsgrond aangeven eventueel in de Memorie van Toelichting (randnummer 10);
    - alle essentiële elementen van alle geplande gegevensverwerkingen bepalen (randnummers 12 e.v.);
    - de transparantiemaatregelen uitwerken (luik 5);
    - aangeven of artikel 3.13.1.15, VCF van toepassing is (luik 5);
    - uitdrukkelijk voorzien dat de te publiceren (samenvattingen van) voormelde eindbesluiten voorafgaandelijk moeten worden ontdaan van de erin opgenomen rechtstreeks identificerende persoonsgegevens zodat enkel volledig anonieme gegevens openbaar worden gemaakt (zie randnummers 26 e.v.).

Hans Graux,
Voorzitter VTC

---

[17] Aanbeveling CBPL nr. 01/2013

(https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_01_2013_0.pdf)

[18] Referentiemaatregelen CBPL voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens, Versie 1.0 (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/referentiemaatregelen_voor_de_beveiliging_van_elke_verwerking_van_persoonsgegevens_0.pdf)

[19] Zie ook Aanbeveling CBPL nr. 01/2008

(https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_01_2008_0.pdf)

Verschillende instanties kunnen hiervoor aangepaste technologische oplossingen bieden (zoals bijvoorbeeld de Kruispuntbank van de Sociale zekerheid).

[20] Dit kan eventueel ook in een ministerieel besluit of een omzendbrief.

VOORONTWERP VAN DECREET
van 19 juli 2019

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende omzetting van Richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2017/1852 van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie.

Art. 3. Dit decreet legt de voorschriften vast met betrekking tot een mechanisme ter beslechting van geschillen tussen enerzijds de bevoegde autoriteit en anderzijds een buitenlandse autoriteit welke ontstaan naar aanleiding van de uitleg en toepassing van overeenkomsten en verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, waar van toepassing, op vermogen.

Hoofdstuk 2. Definities

Art. 4. In dit decreet wordt verstaan onder:

1° bevoegde autoriteit: de autoriteit die België als zodanig heeft aangewezen. De Vlaamse bevoegde personeelsleden worden eveneens als bevoegde autoriteit bij delegatie beschouwd;

2° bevoegde rechtbank: de rechterlijke instantie die is aangewezen overeenkomstig deel III van het Gerechtelijk Wetboek;
3° buitenlandse autoriteit: de autoriteit van een lidstaat die als zodanig door de betrokken lidstaat is aangewezen;
4° dubbele belasting: de heffing door twee of meer lidstaten van belastingen die onder een overeenkomst of verdrag, vermeld in artikel 3, vallen, op dezelfde belastbare inkomsten of hetzelfde belastbare vermogen als dat aanleiding geeft tot een van de volgende situaties:
    a) een bijkomende belastingheffing;
    b) een toename van de belastingverplichtingen;
    c) de annulering of vermindering van verliezen die met belastbare winst kunnen worden verrekend;
5° belanghebbende: elke persoon, met inbegrip van een natuurlijke persoon, die een fiscaal ingezetene is van België of een andere lidstaat en voor wie het geschilpunt rechtstreekse gevolgen heeft voor de belastingheffing;
6° geschilpunt: de kwestie die aanleiding geeft tot een geschil tussen de bevoegde autoriteit en een buitenlandse autoriteit naar aanleiding van de uitleg en toepassing van overeenkomsten en verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, als dat van toepassing is, op vermogen;
7° lidstaat: tenzij het uitdrukkelijk anders is vermeld, een andere lidstaat van de Europese Unie dan België;
8° bevoegd personeelslid: elk personeelslid van een overheidsinstantie dat op grond van dit decreet gemachtigd is. De personeelsleden die bij de mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de zin van dit decreet zijn betrokken, worden in elk geval geacht daartoe overeenkomstig de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde regelingen bevoegd te zijn.

Hoofdstuk 3. Klacht

Art. 5. §1. Elke belanghebbende kan een klacht indienen bij de bevoegde autoriteit, waarbij om de beslechting van het geschilpunt wordt verzocht. De klacht wordt ingediend binnen drie jaar vanaf de ontvangst van de eerste kennisgeving van de handeling die tot het geschilpunt aanleiding geeft of zal geven, ongeacht de eventuele aanwending van de beschikbare rechtsmiddelen door de betrokken persoon. De belanghebbende dient de klacht met dezelfde gegevens tegelijkertijd in bij elke buitenlandse autoriteit en geeft in de klacht aan welke lidstaten erbij betrokken zijn.

§2. De bevoegde autoriteit bevestigt de ontvangst van de klacht binnen twee maanden vanaf de datum waarop ze de klacht heeft ontvangen.

§3. De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de klacht binnen de termijn, vermeld in paragraaf 2. De bevoegde autoriteit brengt op dat moment ook de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de taal of talen die ze tijdens de procedure wil gebruiken.

§4. De klacht wordt alleen aanvaard als de belanghebbende die de klacht indient, de bevoegde autoriteit de volgende inlichtingen verschaft:

1° de naam, het adres, het fiscale identificatienummer en alle andere inlichtingen die nodig zijn om de belanghebbende die de klacht heeft ingediend bij de bevoegde autoriteit, en elke andere belanghebbende te identificeren;

2° de betrokken belastingtijdvakken;

3° nadere informatie over de relevante feiten en omstandigheden van de zaak, met inbegrip van bijzonderheden over de structuur van de transactie en over de verhouding tussen de belanghebbende en de andere partijen bij de relevante transacties, alsook van de feiten die te goeder trouw in een wederzijds bindende overeenkomst tussen de belanghebbende en de belastingdienst zijn vastgelegd, als dat van toepassing is. Meer in het bijzonder de aard en de datum van de handelingen die aanleiding geven tot het geschilpunt waaronder, in voorkomend geval, bijzonderheden over dezelfde inkomsten die in de andere lidstaat zijn ontvangen, en over de opneming daarvan in de belastbare inkomsten in de andere lidstaat, evenals bijzonderheden over de belastingen die in verband met die inkomsten in de andere lidstaat zijn geheven of zullen worden geheven, alsook de bedragen in de valuta's van de betrokken lidstaten die daarmee verband houden, met een afschrift van eventuele bewijsstukken;

4° een verwijzing naar de toepasselijke interne regels en naar de overeenkomsten of verdragen, vermeld in artikel 3. Als er meer dan één overeenkomst of verdrag van toepassing is, vermeldt de belanghebbende die de klacht indient, welke overeenkomst of welk verdrag met betrekking tot het geschilpunt in kwestie wordt uitgelegd. Die overeenkomst of dat verdrag is voor de toepassing van dit decreet de toepasselijke overeenkomst of het toepasselijke verdrag;

5° de volgende informatie, samen met een afschrift van eventuele bewijsstukken:

a) een verklaring waarom de belanghebbende meent dat er sprake is van een geschilpunt;

b) nadere bijzonderheden over elk door de belanghebbende ingesteld beroep en elke door de belanghebbende opgestarte rechtszaak met betrekking tot de relevante transacties, en over elke rechterlijke beslissing in verband met het geschilpunt;

c) een toezegging van de belanghebbende dat hij zo volledig en zo snel mogelijk op alle toepasselijke verzoeken van de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit zal reageren en op verzoek van de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit alle documentatie zal verstrekken;

d) in voorkomend geval, een afschrift van het definitieve besluit over de belastingaanslag in de vorm van een definitieve belastingaanslag, een verslag van de belastingcontrole of een ander gelijkwaardig document dat aanleiding geeft tot het geschilpunt, en een afschrift van elk ander document dat de belastingautoriteiten met betrekking tot het geschilpunt hebben verstrekt;

e) in voorkomend geval, informatie over eventuele klachten die de belanghebbende heeft ingediend op grond van een andere procedure voor onderling overleg of op grond van een andere geschilbeslechtingsprocedure als vermeld in artikel 19, §5, en een uitdrukkelijke toezegging van de belanghebbende dat hij de bepalingen, vermeld in artikel 19, §5, zal naleven;

6° alle door de bevoegde autoriteit gevraagde specifieke aanvullende informatie die noodzakelijk wordt geacht voor een grondig onderzoek van de zaak in kwestie.

§5. De bevoegde autoriteit kan om de informatie, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, verzoeken binnen drie maanden vanaf de dag waarop ze de klacht heeft ontvangen.

Als de bevoegde autoriteit dat noodzakelijk acht, kunnen verdere verzoeken om informatie gedaan worden tijdens procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7.

Dat verzoek mag niet leiden tot de openbaarmaking van een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of van een fabrieks- of handelswerkwijze.

Een belanghebbende die een verzoek als vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, ontvangt, antwoordt binnen drie maanden na de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen. Hij stuurt tegelijkertijd een afschrift van dat antwoord naar de buitenlandse autoriteit.

§6. De bevoegde autoriteit neemt, binnen zes maanden na de dag waarop ze de klacht heeft ontvangen, of, als dat later is, binnen zes maanden na de dag waarop ze de informatie, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, heeft ontvangen, een besluit over de aanvaarding of afwijzing van de klacht. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende en de buitenlandse autoriteit onmiddellijk op de hoogte van haar besluit.

De bevoegde autoriteit kan binnen zes maanden na de dag waarop ze een klacht heeft ontvangen, of binnen zes maanden na de dag waarop ze de informatie, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, heeft ontvangen, als ze die informatie pas later ontvangt, besluiten het geschilpunt eenzijdig te beslechten, zonder de buitenlandse autoriteit erbij te betrekken. In dat geval brengt de bevoegde autoriteit de belanghebbende en de buitenlandse autoriteit daarvan onmiddellijk op de hoogte. Na die kennisgeving worden de procedurehandelingen op grond van dit decreet beëindigd.

§7. Een belanghebbende die een klacht wil intrekken, dient gelijktijdig bij de bevoegde autoriteit en bij de buitenlandse autoriteit een schriftelijke kennisgeving van intrekking in. Met die kennisgeving worden alle procedurehandelingen op grond van dit decreet onmiddellijk beëindigd. De bevoegde autoriteit die een dergelijke kennisgeving ontvangt, brengt de buitenlandse autoriteit onmiddellijk op de hoogte van de beëindiging van de procedurehandelingen.

Als een geschilpunt om welke reden dan ook ophoudt te bestaan, worden alle procedurehandelingen op grond van dit decreet onmiddellijk beëindigd. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende onmiddellijk op de hoogte van deze situatie met de opgave van de algemene redenen voor de beëindiging.

Art. 6. §1. De belanghebbende kan de klachten, de antwoorden op een verzoek om aanvullende informatie, de intrekkingen en de verzoeken, vermeld in artikel 5, §1, §5 en §7, en artikel 9, §1, bij wijze van afwijking van die bepalingen alleen indienen bij de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit van de staat waarvan de belanghebbende een ingezetene is, als de belanghebbende aan één van onderstaande voorwaarden voldoet:

1° hij is een natuurlijke persoon;

2° hij is geen grote onderneming en maakt geen deel uit van een grote groep.

In het eerste lid, 2°, wordt verstaan onder:

1° grote onderneming: een onderneming die op de balansdatum ten minste twee van de volgende drie criteria overschrijdt:

a) balanstotaal: 20.000.000 euro;

b) netto-omzet: 40.000.000 euro;

c) gemiddeld personeelsbestand gedurende het boekjaar: 250

2° grote groep: een groep bestaande uit in een consolidatie op te nemen moeder- en dochterondernemingen die, op geconsolideerde basis, op de balansdatum van de moederonderneming de grensbedragen voor ten minste twee van de volgende drie criteria overschrijden:

a) balanstotaal: 20.000.000 euro;

b) netto-omzet: 40.000.000 euro;

c) gemiddeld personeelsbestand gedurende het boekjaar: 250

De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de mededelingen, vermeld in artikel 5, §1, §5 en §7, en artikel 9, §1, zulks binnen twee maanden na ontvangst van deze mededelingen. Zodra een dergelijke kennisgeving heeft plaatsgevonden, wordt de belanghebbende geacht de mededeling op de datum van die kennisgeving bij alle betrokken lidstaten te hebben ingediend.

§2. Als er aanvullende informatie wordt ontvangen met toepassing van artikel 5, §5, stuurt de bevoegde autoriteit die de aanvullende informatie heeft ontvangen, tegelijkertijd ook een afschrift daarvan naar elke buitenlandse autoriteit. Zodra die afschriften zijn verstuurd, wordt de aanvullende informatie geacht door de buitenlandse lidstaten te zijn ontvangen op de datum waarop de bevoegde autoriteit de informatie heeft ontvangen.

Hoofdstuk 4. Procedure voor onderling overleg

Art. 7. §1. Als de klacht, vermeld in artikel 5, wordt aanvaard door de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit, proberen ze binnen twee jaar, vanaf de laatste kennisgeving van een besluit van een van de lidstaten tot aanvaarding van de klacht, het geschilpunt in onderling overleg te beslechten.

De termijn, vermeld in het eerste lid, kan met ten hoogste één jaar verlengd worden na een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift van de bevoegde autoriteit aan elke buitenlandse autoriteit of van de buitenlandse autoriteit aan de bevoegde autoriteit.

§2. Zodra de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit binnen de termijn, vermeld in paragraaf 1, overeenstemming hebben bereikt over de beslechting van het geschilpunt, brengt de bevoegde autoriteit de belanghebbende daarvan onmiddellijk op de hoogte in de vorm van een besluit dat bindend is voor de bevoegde autoriteit en afdwingbaar door de belanghebbende, mits de belanghebbende het besluit aanvaardt en, als toepasselijk, afziet van het recht om andere rechtsmiddelen aan te wenden.

Als er al procedurehandelingen met betrekking tot dergelijke andere rechtsmiddelen waren aangevat, wordt het besluit, vermeld in het eerste lid, alleen bindend en afdwingbaar zodra de belanghebbende ten overstaan van de bevoegde autoriteit bewijzen heeft verstrekt die aantonen dat er stappen zijn gezet om die procedurehandelingen te beëindigen. Die bewijzen worden verstrekt uiterlijk zestig dagen nadat de belanghebbende op de hoogte is gebracht van het besluit, vermeld in het eerste lid.

Het besluit, vermeld in het eerste lid, wordt vervolgens onmiddellijk uitgevoerd, ongeacht de termijnen waarin de interne regelgeving voorziet.

§3. Als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit binnen de vastgestelde termijn, vermeld in paragraaf 1, geen overeenstemming over de beslechting van het geschilpunt bereiken, stelt de bevoegde autoriteit de belanghebbende daarvan in kennis, met opgave van de algemene redenen waarom geen overeenstemming kon worden bereikt.

Hoofdstuk 5. Besluit van de bevoegde autoriteit betreffende de klacht

Art. 8. §1. De bevoegde autoriteit kan binnen de termijn, vermeld in artikel 5, §6, een klacht afwijzen wanneer:

1° als de inlichtingen, vermeld in artikel 5, §4, ontbreken, met inbegrip van de informatie, vermeld in artikel 5, §4, eerste lid, 6°, die niet binnen de termijn, vermeld in artikel 5, §5, vierde lid, is bezorgd;

2° als er geen sprake is van een geschilpunt;

3° als de klacht niet binnen de termijn van drie jaar, vermeld in artikel 5, §1, is ingediend.

Wanneer de bevoegde autoriteit de belanghebbende daarvan overeenkomstig artikel 5, §6, op de hoogte brengt, vermeldt ze de algemene redenen voor de afwijzing.

§2. Als de bevoegde autoriteit binnen zes maanden vanaf de datum van ontvangst van de klacht of binnen zes maanden vanaf de datum van ontvangst van de informatie, vermeld in artikel 5, §4, eerste lid, 6°, geen besluit over de klacht heeft genomen, wordt de klacht geacht door die bevoegde autoriteit te zijn aanvaard.

§3. Als zowel de bevoegde autoriteit, als elke betrokken buitenlandse autoriteit de klacht afwijst, kan de belanghebbende overeenkomstig artikel 1385*decies* en 1385*undecies* van het Gerechtelijk Wetboek een vordering instellen tegen het besluit van de bevoegde autoriteit. De belanghebbende die dat recht van beroep uitoefent, kan geen verzoek indienen conform artikel 9, §1, eerste lid, 1°:

1° zolang het besluit nog in beroep wordt behandeld;
2° als het besluit tot afwijzing nog vatbaar is voor beroep; of
3° als een besluit tot afwijzing is bevestigd in het kader van de beroepsprocedure, vermeld in punt 1°, en het in geen enkel van de betrokken lidstaten nog mogelijk is om af te wijken van het besluit van de rechtbank of andere gerechtelijke instanties in kwestie.

Als het recht van beroep is uitgeoefend, wordt het besluit van de bevoegde rechtbank in aanmerking genomen voor de toepassing van artikel 9, §1, eerste lid, 1°.

Hoofdstuk 6. Geschillenbeslechting door de raadgevende commissie

Art. 9. §1. Op verzoek van de belanghebbende stellen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit, een raadgevende commissie in, in de volgende gevallen:
1° de klacht van de belanghebbende is op grond van artikel 8, §1, afgewezen door de bevoegde autoriteit of minstens één maar niet alle buitenlandse autoriteiten;
2° de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit hadden de klacht van de belanghebbende aanvaard, maar ze hebben binnen de termijn, vermeld in artikel 7, §1, in onderling overleg geen overeenstemming kunnen bereiken over de beslechting van het geschilpunt.

De belanghebbende kan het verzoek, vermeld in het eerste lid, alleen indienen als, tegen de afwijzing van de klacht, vermeld in artikel 8, §1, geen beroep kan worden ingesteld, geen beroep aanhangig is of de belanghebbende formeel afstand heeft gedaan van zijn recht van beroep. Het verzoek bevat een verklaring in die zin.

Het verzoek om een raadgevende commissie op te richten wordt schriftelijk ingediend en, naargelang het geval:
1° uiterlijk vijftig dagen na ontvangst van de kennisgeving, vermeld in artikel 5, §6, of artikel 7, §3;
2° uiterlijk vijftig dagen na de afgifte van het besluit door betrokken rechtbank of gerechtelijke instantie krachtens artikel 8, §3.

De raadgevende commissie wordt uiterlijk 120 dagen na ontvangst van dit verzoek ingesteld. Zodra de raadgevende commissie is samengesteld, brengt de voorzitter van die commissie de belanghebbende daarvan onmiddellijk op de hoogte.

§2. De met toepassing van paragraaf 1, eerste lid, 1°, ingestelde raadgevende commissie neemt binnen zes maanden nadat ze is ingesteld een besluit over de aanvaarding van de klacht. Ze brengt de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit op de hoogte van haar besluit binnen dertig dagen na de goedkeuring van het besluit.

Als de raadgevende commissie in haar besluit bevestigt dat aan alle voorschriften, vermeld in artikel 5, is voldaan, wordt op verzoek van de bevoegde autoriteit of van de buitenlandse autoriteit de procedure voor onderling overleg,

vermeld in artikel 7, opgestart. De bevoegde autoriteit brengt de raadgevende commissie, de buitenlandse autoriteit en de belanghebbende op de hoogte van dat verzoek. De termijn, vermeld in artikel 7, §1, begint vanaf de datum van de kennisgeving van het besluit dat de raadgevende commissie betreffende de aanvaarding van de klacht heeft genomen.

Als de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit niet binnen een termijn van zestig dagen na de datum van de kennisgeving van het besluit van de raadgevende commissie, vermeld in het eerste lid, hebben verzocht om de procedure voor onderling overleg op te starten, brengt de raadgevende commissie, overeenkomstig artikel 17, §1, advies uit over de beslechting van het geschilpunt. In dat geval wordt, voor de toepassing van artikel 17, §1, de raadgevende commissie geacht te zijn ingesteld op de datum waarop de termijn van zestig dagen verstrijkt.

§3. In het geval, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, brengt de raadgevende commissie, overeenkomstig artikel 17, §1, advies uit over de beslechting van het geschilpunt.

Hoofdstuk 7. Benoemingen door de bevoegde rechtbanken

Art. 10. §1. Als een raadgevende commissie niet is ingesteld binnen de vastgestelde termijn, vermeld in artikel 9, §1, vierde lid, kan de belanghebbende zich wenden tot de bevoegde rechtbank om de raadgevende commissie in te stellen.

Als de bevoegde autoriteit heeft nagelaten tenminste één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen, kan de belanghebbende binnen de termijn, vermeld in paragraaf 2, de bevoegde rechtbank verzoeken een vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen uit de lijst, vermeld in artikel 12.

Als zowel de bevoegde autoriteit als de buitenlandse autoriteit heeft nagelaten ten minste één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen, kan de belanghebbende binnen de termijn vermeld in paragraaf 2, de bevoegde rechtbank verzoeken de beide vooraanstaande onafhankelijke personen te benoemen uit de lijst, vermeld in artikel 12.

De vooraanstaande onafhankelijke personen benoemen conform artikel 11, §3, de voorzitter door loting uit de lijst van onafhankelijke personen.

Als meer dan één belanghebbende is betrokken bij de procedurehandelingen, delen de belanghebbenden het verzoek om de vooraanstaande onafhankelijke personen en hun plaatsvervangers te benoemen mee aan elk van hun respectieve woonstaten.

Als maar één belanghebbende is betrokken bij de procedurehandelingen, deelt de belanghebbende het verzoek om de vooraanstaande onafhankelijke personen en hun plaatsvervangers te benoemen mee aan de bevoegde autoriteit

of de buitenlandse autoriteit van de lidstaat die nagelaten heeft ten minste één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen.

§2. De vorderingen, vermeld in paragraaf 1, worden pas ingesteld na het verstrijken van de termijn van de termijn van 120 dagen, vermeld in artikel 9, §1, vierde lid, en uiterlijk binnen een termijn van dertig dagen na het verstrijken van die termijn.

§3. In de gevallen, vermeld in paragraaf 1, stelt de bevoegde rechtbank de vooraanstaande onafhankelijke personen aan overeenkomstig artikel 1680, §1 van het Gerechtelijk Wetboek. De bevoegde rechtbank brengt de bevoegde autoriteit hiervan op de hoogte, die op haar beurt onmiddellijk de buitenlandse autoriteit van de andere betrokken lidstaten op de hoogte brengt. De bevoegde autoriteit die heeft nagelaten de vooraanstaande onafhankelijke persoon en zijn plaatsvervanger te benoemen, kan beroep aantekenen tegen de uitspraak van de bevoegde rechtbank, op voorwaarde dat de bevoegde autoriteit daarvoor het recht heeft krachtens interne regelgeving. In geval van een afwijzing heeft de verzoeker het recht om tegen de uitspraak van de rechtbank beroep in te stellen overeenkomstig de interne procedurevoorschriften.

Hoofdstuk 8. De raadgevende commissie

Art. 11. §1. De raadgevende commissie, vermeld in artikel 9, is als volgt samengesteld:

1° één voorzitter;

2° één vertegenwoordiger van de bevoegde autoriteit en één vertegenwoordiger van de buitenlandse autoriteit. Als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit het erover eens zijn, kan het aantal vertegenwoordigers worden verhoogd tot twee per autoriteit;

3° één vooraanstaande onafhankelijke persoon die door de bevoegde autoriteit wordt benoemd en één vooraanstaande onafhankelijke persoon die door de buitenlandse autoriteit wordt benoemd uit de lijst, vermeld in artikel 12. Als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit het erover eens zijn, kan het aantal benoemde personen worden verhoogd tot twee per autoriteit.

§2. De bepalingen over de benoeming van de vooraanstaande onafhankelijke personen worden overeengekomen tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit. Na de benoeming van de vooraanstaande onafhankelijke personen wordt in overeenstemming met de bepalingen die gelden voor de benoeming van de onafhankelijke personen, voor ieder van hen een plaatsvervanger benoemd voor de gevallen waarin de onafhankelijke personen verhinderd zijn hun functie uit te oefenen.

§3. Als er over de bepalingen over de benoeming van vooraanstaande onafhankelijke personen, vermeld in paragraaf 2, geen overeenstemming is bereikt, geschiedt de benoeming van die personen door loting.

§4. Tenzij de vooraanstaande onafhankelijke personen, overeenkomstig artikel 10, §1, door de bevoegde rechtbank zijn benoemd, kan de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit van elk van de betrokken lidstaten bezwaar maken

tegen de benoeming van een bepaalde vooraanstaande onafhankelijke persoon om elke reden die vooraf tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeengekomen reden, of om een van de volgende redenen:

1° de persoon behoort tot of werkt namens een van de betrokken belastingadministraties of bevond zich op een bepaald moment tijdens de drie voorafgaande jaren in die situatie;

2° de persoon heeft een deelneming van betekenis of stemrecht in een van de belanghebbenden in kwestie, of heeft de in de loop van de vijf jaar vóór zijn benoeming gehad, of is er werknemer of adviseur, of is dat in de loop van de vijf jaar vóór zijn benoeming geweest;

3° de persoon biedt onvoldoende garanties om het geschil of de geschillen objectief te behandelen;

4° de persoon is een werknemer van een bedrijf dat belastingadvies verleent of anderszins beroepsmatig belastingadvies verleent, of bevond zich in de loop van een periode van ten minste drie jaar vóór zijn benoeming in die situatie.

§5. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen eisen dat een vooraanstaande persoon of zijn plaatsvervanger die overeenkomstig paragraaf 2 of 3 is benoemd, elk belang, elke relatie of elk andere aangelegenheid bekend maakt dat naar verwachting zijn onafhankelijkheid of onpartijdigheid kan beïnvloeden, of waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij de procedurehandelingen met vooringenomenheid zal ingaan.

Gedurende een periode van twaalf maanden nadat het besluit van de raadgevende commissie is genomen, mag een vooraanstaande onafhankelijke persoon die deel uitmaakt van de raadgevende commissie, zich niet in een situatie bevinden die voor een bevoegde autoriteit een aanleiding geweest zou zijn om bezwaar te maken tegen zijn benoeming, als die persoon zich in die situatie zou hebben bevonden op het moment van de benoeming voor de bewuste raadgevende commissie.

§6. De vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit en de vooraanstaande onafhankelijke personen die overeenkomstig paragraaf 1 zijn benoemd, kiezen een voorzitter uit de lijst, vermeld in artikel 12. Tenzij anders is overeengekomen door de vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit, de buitenlandse autoriteit en de vooraanstaande onafhankelijke personen, is de voorzitter een rechter.

Hoofdstuk 9. Lijst van vooraanstaande onafhankelijke personen

Art. 12. §1. De Vlaamse Regering benoemt ten minste drie personen die bekwaam en onafhankelijk zijn, en die in staat zijn onpartijdig en integer te handelen, teneinde de opstelling mogelijk te maken van de lijst van onafhankelijke personen uit alle door de lidstaten voorgestelde onafhankelijke personen.

§2. De Vlaamse Regering brengt de Europese Commissie op de hoogte van de namen van de vooraanstaande onafhankelijke personen die hij heeft benoemd. De Vlaamse Regering verstrekt de Europese Commissie de volledige en actuele informatie over de professionele en academische achtergrond, de bekwaamheid

en de deskundigheid van die personen en over elk belangenconflict dat ze mogelijk hebben. De Vlaamse Regering kan in de kennisgeving specificeren wie als voorzitter kan worden benoemd.

§3. De Vlaamse Regering brengt de Europese Commissie onmiddellijk op de hoogte van alle wijzigingen die in de lijst van de door hem aangewezen vooraanstaande onafhankelijke personen worden aangebracht.

De Vlaamse Regering stelt procedures vast om een persoon die een lidstaat benoemd heeft en die niet langer onafhankelijk is, te verwijderen van de lijst van vooraanstaande onafhankelijke personen.

§4. Als de Vlaamse Regering gegronde redenen heeft om er bezwaar tegen te maken dat een vooraanstaande onafhankelijke persoon op de bovengenoemde lijst blijft staan vanwege een gebrek aan onafhankelijkheid, brengt zij de Europese Commissie daarvan op de hoogte en onderbouwt zij haar bezorgdheid met passende bewijzen.

§5. Als de Europese Commissie België op de hoogte heeft gebracht van de bezwaren en de bijbehorende bewijzen die een andere lidstaat heeft ten aanzien van onafhankelijkheid van een door de Vlaamse Regering benoemde vooraanstaande onafhankelijke persoon, dan onderzoekt de Vlaamse Regering binnen zes maanden die bezwaren en bijbehorende bewijzen en neemt ze het besluit of de persoon al dan niet op de voormelde lijst gehandhaafd wordt. De Vlaamse Regering brengt de Europese Commissie vervolgens onmiddellijk op de hoogte van haar besluit.

Hoofdstuk 10. De commissie voor alternatieve geschilbeslechting

Art. 13. §1. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen overeenkomen om in plaats van een raadgevende commissie, vermeld in artikel 9, een commissie voor alternatieve geschilbeslechting in te stellen om overeenkomstig artikel 17 advies uit te brengen over de beslechting van het geschilpunt. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen ook overeenkomen een commissie voor alternatieve geschilbeslechting in te stellen in de vorm van een commissie van permanente aard.

§2. Met uitzondering van de bepalingen van artikel 11, §4 en §5, betreffende de onafhankelijkheid van de leden, kan de commissie voor alternatieve geschilbeslechting wat betreft haar vorm en samenstelling afwijken van de samenstelling van de raadgevende commissie.

Een commissie voor alternatieve geschilbeslechting kan, als dat passend is, elke geschilbeslechtingsprocedure of -techniek toepassen om het geschilpunt op bindende wijze op te lossen.

De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen overeenkomen dat de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting andere soorten geschilbeslechtingsprocedures kan toepassen.

§3. De bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit komen overeenkomstig artikel 14 de werkingsregels van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting overeen.

§4. Artikel 15 en 16 zijn van toepassing op de commissie voor alternatieve geschilbeslechting, tenzij in de werkingsregels, vermeld in artikel 14, iets anders is overeengekomen.

Hoofdstuk 11. Werkingsregels van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting

Art. 14. §1. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende binnen de termijn van 120 dagen, vermeld in artikel 9, §1, vierde lid, op de hoogte van de volgende gegevens:

1° de werkingsregels van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting;
2° de termijn waarin het advies over de beslechting van het geschilpunt moet worden uitgebracht;
3° verwijzingen naar alle toepasselijke bepalingen van intern recht van de lidstaten en alle toepasselijke overeenkomsten of verdragen.

§2. De werkingsregels worden ondertekend tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit van elke lidstaat die bij het geschil betrokken is.

De werkingsregels bevatten:

1° de beschrijving en de kenmerken van het geschilpunt;
2° het mandaat waarover de bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit overeenstemming bereiken wat de te regelen juridische en feitelijke kwesties betreft;
3° de vorm van het geschilbeslechtingsorgaan, ofwel een raadgevende commissie, ofwel een commissie voor alternatieve geschilbeslechting, alsook het soort procedure voor de alternatieve geschilbeslechting, als de procedure verschilt van die van het onafhankelijke advies door een raadgevende commissie;
4° het tijdschema van de geschilbeslechtingsprocedure;
5° de samenstelling van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting, met inbegrip van het aantal en de namen van de leden, gegevens over hun bekwaamheid en kwalificaties, en informatie over eventuele belangenconflicten van de leden;
6° de regels voor deelname van de belanghebbende en derde partijen aan de procedurehandelingen, de uitwisselingen van memoranda, inlichtingen en bewijsstukken, de kosten, het soort geschilbeslechtingsprocedure dat gebruikt wordt en alle andere relevante procedurele of organisatorische aangelegenheden;
7° de logistieke regelingen voor de procedurehandelingen van de raadgevende commissie en het uitbrengen van haar advies.

Als een raadgevende commissie met toepassing van artikel 9, §1, eerste lid, 1°, is ingesteld om advies uit te brengen, dan bevatten de werkingsregels alleen de informatie, vermeld in het tweede lid, 1°, 4°, 5° en 6°.

§ 3. Als de werkingsregels onvolledig zijn of de belanghebbende niet op de hoogte werd gebracht van de werkingsregels, gelden de door de Europese Commissie opgestelde standaardwerkingsregels.

§4. Als de bevoegde autoriteit de belanghebbende overeenkomstig paragraaf 1 en 2 niet op de hoogte brengt van de werkingsregels, worden deze door de vooraanstaande onafhankelijke personen en de voorzitter aangevuld op basis van de standaardwerkingsregels, vermeld in paragraaf 3, en aan de belanghebbende toegezonden binnen een termijn van twee weken, te rekenen vanaf de datum waarop de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting is ingesteld.

Als de vooraanstaande onafhankelijke personen en de voorzitter geen overeenstemming hebben bereikt over de werkingsregels of de belanghebbende daarvan niet op de hoogte werd gebracht, kan de belanghebbende zich overeenkomstig artikel 1680 van het Gerechtelijk Wetboek tot de bevoegde rechtbank wenden om een beschikking te verkrijgen die beveelt om de werkingsregels toe te passen.

Hoofdstuk 12. Kosten van de procedurehandelingen

Art. 15. §1. Met uitzondering van het bepaalde in paragraaf 2 en artikel 17, §4, en tenzij de bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit anders zijn overeengekomen, worden de hierna genoemde kosten gelijk over de betrokken lidstaten verdeeld:

1° de uitgaven van de vooraanstaande onafhankelijke personen, die een bedrag vormen dat gelijk is aan het gemiddelde van de gebruikelijke terugbetaling aan hoge ambtenaren van België en de betrokken lidstaten;

2° de vergoeding van de onafhankelijke personen, als dat van toepassing is, die beperkt is tot 1000 euro per persoon per dag voor iedere dag waarop de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting bijeenkomt.

De kosten die de belanghebbende maakt, worden niet door de lidstaten gedragen.

§2. De belanghebbende draagt alle kosten, vermeld in paragraaf 1, als de bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit het erover eens zijn dat die kosten door hem gedragen moeten worden en de belanghebbende:

1° een kennisgeving van intrekking van de klacht heeft ingediend overeenkomstig artikel 5, §7;

2° na een afwijzing met toepassing van artikel 8, §1, een verzoek overeenkomstig artikel 9, §1, heeft ingediend en de raadgevende commissie heeft besloten dat de bevoegde autoriteit en in voorkomend geval de buitenlandse autoriteiten de klacht terecht heeft afgewezen.

Hoofdstuk 13. Inlichtingen, bewijsmiddelen en hoorzittingen

Art. 16. §1. De belanghebbende kan, als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit het erover eens zijn, aan de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting alle inlichtingen, bewijsmiddelen

en stukken verschaffen die van dienst kunnen zijn om tot een besluit te komen, in het kader van de procedure, vermeld in artikel 9.

Op verzoek van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting verschaffen de belanghebbende en de bevoegde autoriteit alle inlichtingen, bewijsmiddelen en stukken.

De bevoegde autoriteit mag in de volgende gevallen weigeren om inlichtingen aan de raadgevende commissie te verstrekken:

1° voor het verkrijgen van de inlichtingen moeten administratieve maatregelen worden genomen die in strijd zijn met de interne regelgeving;
2° de inlichtingen zijn op grond van de interne regelgeving niet verkrijgbaar;
3° de inlichtingen hebben betrekking op handelsgeheimen, bedrijfsgeheimen, nijverheidsgeheimen, beroepsgeheimen of op een fabrieks- of handelswerkwijze;
4° de bekendmaking van de inlichtingen is in strijd met de openbare orde.

§2. Belanghebbenden kunnen op eigen verzoek en met instemming van de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit voor een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschilbeslechting verschijnen of zich daar laten vertegenwoordigen. Als de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting dat verlangt, zijn de belanghebbenden ertoe gehouden voor haar te verschijnen of zich er te laten vertegenwoordigen.

Hoofdstuk 14. Advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting

Art. 17. §1. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting brengt uiterlijk zes maanden na de datum waarop ze is ingesteld, advies uit aan de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit.

Als de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting van oordeel is dat het geschilpunt van zodanige aard is dat meer dan zes maanden nodig zijn om advies te kunnen uitbrengen, kan die termijn met drie maanden worden verlengd. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting brengt de bevoegde autoriteit, de buitenlandse autoriteit en de belanghebbenden op de hoogte van elke verlenging.

§2. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting steunt haar advies op de bepalingen van de toepasselijke overeenkomsten of verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, waar van toepassing, op vermogen, en op eventuele toepasselijke nationale bepalingen en de gelijkaardige bepalingen naar het recht van de andere betrokken lidstaat.

§3. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting neemt haar advies aan met gewone meerderheid van leden.

Als geen meerderheid kan worden bereikt, is de stem van de voorzitter bepalend voor het definitieve advies.

De voorzitter deelt het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting mee aan de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit.

§4. Als de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting geen advies uitbrengt binnen de termijnen, vermeld in paragraaf 1, is de vergoeding, vermeld in artikel 15, §1, eerste lid, 2°, niet verschuldigd.

Hoofdstuk 15. Eindbesluit

Art. 18. §1. Binnen een termijn van zes maanden na de kennisgeving van het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting bereiken de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeenstemming over de beslechting van het geschilpunt.

§2. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen een besluit nemen dat afwijkt van het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting. Als ze er echter niet in slagen overeenstemming over de beslechting van het geschilpunt te bereiken, is het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting bindend.

§3. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende onmiddellijk op de hoogte van het eindbesluit over de beslechting van het geschilpunt. Als de belanghebbende niet op de hoogte is gebracht binnen dertig dagen nadat het besluit genomen is, kan hij overeenkomstig de toepasselijke interne regelgeving in zijn lidstaat van woonplaats beroep instellen om het eindbesluit te verkrijgen.

§4. Het eindbesluit is bindend voor de betrokken lidstaten en vormt geen precedent. Het eindbesluit wordt uitgevoerd op voorwaarde dat de belanghebbende binnen zestig dagen vanaf de kennisgeving van het eindbesluit, het eindbesluit aanvaardt en afziet van het recht om enig rechtsmiddel aan te wenden.

Het eindbesluit wordt niet uitgevoerd als een vonnis of arrest besluit dat de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting onvoldoende onafhankelijk was, rekening houdend met de bepalingen van artikel 11, §4 en §5.

Als het eindbesluit niet wordt uitgevoerd, kan de belanghebbende overeenkomstig artikel 1385*decies* en 1385*undecies* van het Gerechtelijk Wetboek een vordering indienen bij de rechtbank van eerste aanleg, teneinde de tenuitvoerlegging ervan af te dwingen.

Hoofdstuk 16. Wisselwerking met nationale procedures en afwijkingen

Art. 19. §1. De belanghebbende kan gebruikmaken van de procedures vermeld in dit decreet, zelfs wanneer een aanslag onherroepelijk is geworden of de beslissing van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie die belast is met de vestiging van de belastingen en die aangewezen wordt conform de besluiten van de Vlaamse Regering, die het geschilpunt tot gevolg heeft onherroepelijk is geworden.

§2. Het feit dat het geschilpunt het voorwerp is van een procedure voor onderling overleg of een geschilbeslechtingsprocedure als vermeld in artikel 7 en 9, belet het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap niet om voor dezelfde zaak gerechtelijke procedures of procedures met het oog op de toepassing van administratieve en strafrechtelijke sancties in te stellen of voort te zetten.

§3. Als de belanghebbende enig rechtsmiddel heeft aangewend, gaan de termijnen, vermeld in artikel 5, §6, en artikel 7, §1, pas in op de datum waarop de beslissing in die procedure definitief is geworden of waarop die procedurehandelingen op een andere wijze definitief zijn gesloten of als de procedurehandelingen zijn opgeschort.

§4. Als de bevoegde rechtbank een beslissing over een geschilpunt heeft genomen die in kracht van gewijsde is gegaan, en het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap niet van die beslissing kan afwijken, dan brengt de bevoegde autoriteit de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de beslissing van die rechtbank, en:

1° wordt de procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7, beëindigd met ingang van de datum van die kennisgeving in het geval er op voormelde datum van kennisgeving nog geen overeenstemming is bereikt over het geschilpunt;

2° kunnen de bepalingen van artikel 9, §1, niet meer ingeroepen worden door de belanghebbende als het geschilpunt onopgelost is gebleven tijdens de hele duur van de procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7;

3° wordt de geschilbeslechtingsprocedure conform artikel 9 beëindigd als de beslissing van de bevoegde rechtbank of een andere gerechtelijke instantie is genomen nadat een verzoek door een belanghebbende is ingediend conform artikel 9, §1, maar voordat de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting conform artikel 17 aan de bevoegde autoriteit en aan de buitenlandse autoriteit advies heeft uitgebracht. De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit en de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting dan op de hoogte van de gevolgen van de beslissing van de bevoegde rechtbank of een andere gerechtelijke instantie.

§5. De indiening van een klacht als vermeld in artikel 5 maakt een einde aan alle andere lopende procedurehandelingen volgens de procedure voor onderling overleg of de geschilbeslechtingsprocedure op grond van een overeenkomst die of een verdrag dat wordt uitgelegd of toegepast in verband met het desbetreffende geschilpunt. De beëindiging vindt ingang op de datum van de

eerste ontvangst van de klacht door de bevoegde autoriteit of buitenlandse autoriteit.

§6. In afwijking van artikel 9 mag de bevoegde autoriteit de toegang tot de geschilbeslechtingsprocedure, vermeld in artikel 9, weigeren als in de interne rechtsorde sancties zijn opgelegd voor gecorrigeerde inkomsten of gecorrigeerd vermogen voor belastingfraude, opzettelijk verzuim en grove nalatigheid. Als er een gerechtelijke of administratieve procedure is opgestart die aanleiding zou kunnen geven tot de voormelde sancties, en die procedure gelijktijdig met een van de procedures, vermeld in dit decreet, wordt gevoerd, kan de bevoegde autoriteit de procedures, vermeld in dit decreet, schorsen vanaf de datum waarop de klacht aanvaard is, tot de datum van het uiteindelijke resultaat van de procedure.

§7. De bevoegde autoriteit kan de toegang tot de geschilbeslechtingsprocedure, vermeld in artikel 9, van geval tot geval weigeren als een geschilpunt geen betrekking heeft op dubbele belasting. In dat geval brengt de bevoegde autoriteit de belanghebbende en de buitenlandse autoriteit daarvan onmiddellijk op de hoogte.

Hoofdstuk 17. Openbaarmaking

Art. 20. §1. De raadgevende commissies en de commissies voor alternatieve geschilbeslechting brengen de adviezen, vermeld in artikel 17, schriftelijk uit.

§2. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen overeenkomen de eindbesluiten, vermeld in artikel 18, in hun geheel te publiceren, als alle belanghebbenden daarmee instemmen.

§3. Als de buitenlandse autoriteit of de belanghebbenden niet met de publicatie van het volledige eindbesluit instemmen, publiceert de bevoegde autoriteit een samenvatting van het eindbesluit. Die samenvatting bevat een beschrijving van de kwestie en het onderwerp, de datum, de belastingtijdvakken in kwestie, de rechtsgrondslag, de bedrijfstak en een beknopte beschrijving van het uiteindelijke resultaat. Die samenvatting omvat ook een beschrijving van de gebruikte wijze van arbitrage.

De bevoegde autoriteit stuurt de te publiceren informatie, vermeld in het eerste lid, vóór de publicatie ervan naar de belanghebbende. Uiterlijk zestig dagen nadat de belanghebbende die informatie ontvangen heeft, kan hij de bevoegde autoriteit verzoeken geen informatie te publiceren die op een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of op een fabrieks- of handelswerkwijze betrekking heeft, of die in strijd is met de openbare orde.

§4. Alvorens tot openbaarmaking van de eindbesluiten, vermeld in paragraaf 2, en samenvattingen van eindbesluiten, vermeld in paragraaf 3, over te gaan, moeten de erin opgenomen persoonsgegevens verwijderd worden.

§5. De bevoegde autoriteit brengt de Europese Commissie onmiddellijk op de hoogte van de te publiceren informatie, vermeld in paragraaf 3.

Hoofdstuk 18. Geheimhoudingsplicht

Art. 21. §1. De leden van een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschillenbeslechting zijn tot de meest volstrekte geheimhouding gehouden betreffende de informatie die ze verkrijgen in hun hoedanigheid van lid van een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschillenbeslechting.

§2. De belanghebbende en zijn vertegenwoordiger behandelen alle informatie, met inbegrip van kennis van documenten, die ze tijdens de procedurehandelingen krijgen, als vertrouwelijk.

Op verzoek van de bevoegde autoriteit leggen de belanghebbende en zijn vertegenwoordiger een verklaring af dat ze alle informatie, met inbegrip van kennis van documenten, die ze tijdens de procedurehandelingen krijgen, als vertrouwelijk behandelen.

Art. 22. De schending van de geheimhoudingsplicht, vermeld in artikel 21, wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Hoofdstuk 19. Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens

Art. 23. §1. De bevoegde autoriteit kwalificeert als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de bepalingen in dit decreet.

§2. Volgende categorieën van persoonsgegevens worden in het kader van paragraaf 1 verwerkt:

1° persoonlijke identificatiegegevens, rijksregisternummer of identificatienummer van de sociale zekerheid en andere identificatiegegevens, zoals het financieel identificatienummer;
2° financiële bijzonderheden;
3° persoonlijke kenmerken;
4° leefgewoonten;
5° samenstelling van het gezin;
6° gerechtelijke gegevens;
7° woningkenmerken;
8° informatie over politieke opvattingen of lidmaatschap van een vakvereniging.

§3. De bewaartermijn van de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 2, wordt, bij gebrek aan een samenwerkingsakkoord, bepaald als volgt. Onverminderd hun noodzakelijke bewaring voor de latere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de verordening, vermeld in paragraaf 1, worden de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 2, bewaard gedurende de

strikt noodzakelijke duur voor de beoogde doeleinden door dit decreet, rekening houdend met de noodzakelijke duur voor het oplossen van de klachten ingediend op basis van artikel 5, hun verjaring, alsook iedere procedure voorgelegd aan de bevoegde rechtbanken.

§4. In afwijking van paragraaf 1, is de Vlaamse Regering de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de verordening, vermeld in paragraaf 1, voor de verwerking van persoonsgegevens, vermeld in artikel 12.

§5. Volgende categorieën van persoonsgegevens worden in het kader van paragraaf 4 verwerkt:
1° persoonlijke identificatiegegevens;
2° leefgewoonten;
3° opleiding en vorming;
4° beroep en betrekking;
5° gerechtelijke gegevens van louter disciplinaire aard;
6° informatie over politieke opvattingen of lidmaatschap bij een van een vakvereniging.

§6. Onverminderd hun noodzakelijke bewaring voor de latere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de verordening, vermeld in paragraaf 1, worden de strikt noodzakelijke en pertinente gegevens, vermeld in paragraaf 5, bewaard zolang de personen waarop zij betrekking hebben benoemd zijn als vooraanstaande onafhankelijke personen. Zij worden verwijderd uiterlijk één jaar nadat deze ophouden een vooraanstaande onafhankelijke persoon te zijn.

§7. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de verwerking van de persoonsgegevens en de passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen.

Hoofdstuk 20. Slotbepalingen

Art. 24. Dit decreet heeft uitwerking op 1 juli 2019 met betrekking tot geschillen inzake inkomsten of vermogen verkregen in een inkomstenjaar dat begint op of na 1 januari 2018.

De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen evenwel overeenkomen dit decreet toe te passen op elke klacht die is ingediend vóór die datum of op eerdere inkomstenjaren.

Brussel, ... (datum) 2019.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Lydia PEETERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 66.460/1/V
van 29 augustus 2019

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘houdende omzetting van Richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie’

Op 19 juli 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege[*] verlengd tot 4 september 2019, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest 'houdende omzetting van Richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie'.

Het voorontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 20 augustus 2019. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 augustus 2019.

*

[*] Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp strekt tot de omzetting van richtlijn (EU) 2017/1852 van de Raad van 10 oktober 2017 'betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie' (hierna: de richtlijn). Voor die omzetting hadden de lidstaten de tijd tot 30 juni 2019 (artikel 22, lid 1, van de richtlijn).[2]

Luidens artikel 1 van die richtlijn bevat ze voorschriften met betrekking tot een mechanisme om geschillen te beslechten tussen lidstaten welke ontstaan naar aanleiding van de uitleg en toepassing van overeenkomsten en verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, waar van toepassing, op vermogen. De richtlijn bepaalt tevens de rechten en plichten van de belanghebbenden voor het geval dat dergelijke geschillen zich voordoen (artikel 1).

De richtlijn is van toepassing op elke klacht die wordt ingediend met ingang van 1 juli 2019 betreffende geschillen over inkomsten of vermogen verkregen in een "belastingjaar" dat begint op of na 1 januari 2018 (artikel 23, tweede alinea, van de richtlijn).

3. Ter omzetting van de richtlijn bevat het voorontwerp de volgende 20 hoofdstukken.

Hoofdstuk 1 van het voorontwerp bevat enkele algemene bepalingen en bepaalt het doel van de ontworpen regeling (artikelen 2 en 3). Hoofdstuk 2 bevat een aantal definities (artikel 4).

De hoofdstukken 3 tot 19 regelen de mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie en de voorschriften die erop van toepassing zijn (artikelen 5 tot 23). Hoofdstuk 3 betreft de klacht waarbij om de beslechting van het geschilpunt wordt verzocht en die door elke belanghebbende kan worden ingediend (artikelen 5 en 6).

Artikel 7 van hoofdstuk 4 voorziet in een procedure voor onderling overleg tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit, hoofdstuk 5 betreft het door de bevoegde autoriteit te nemen besluit betreffende de klacht (artikel 8), hoofdstuk 6 regelt de geschillenbeslechting door de raadgevende commissie (artikel 9), hoofdstuk 7 gaat over de

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

[2] De gemachtigde heeft een concordantietabel bezorgd die het best mee wordt ingediend in het Vlaams Parlement.

benoemingen van de leden van de raadgevende commissie door de bevoegde rechtbanken wanneer de belanghebbende zich daarvoor tot de rechtbank richt (artikel 10).

In hoofdstuk 8 wordt voorzien in (generieke) voorschriften inzake de samenstelling van de raadgevende commissie en inzake de onafhankelijkheid van de vooraanstaande onafhankelijke personen (artikel 11), hoofdstuk 9 betreft de op te stellen lijst van de vooraanstaande onafhankelijke personen en de informatieverstrekking daarover aan de Europese Commissie (artikel 12), hoofdstuk 10 heeft betrekking op de commissie voor alternatieve geschilbeslechting in het geval waarin de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeenkomen om in plaats van een raadgevende commissie een commissie voor alternatieve geschillenbeslechting in te stellen (artikel 13), hoofdstuk 11 bevat de werkingsregels van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting (artikel 14), en hoofdstuk 12 gaat over de kosten van de procedurehandelingen (artikel 15).

Hoofdstuk 13 handelt over de inlichtingen, bewijsmiddelen en hoorzittingen (artikel 16), hoofdstuk 14 betreft het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting (artikel 17).

Hoofdstuk 15 bevat de regels inzake het door de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit na de kennisgeving van het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting, te nemen eindbesluit over de beslechting van het gerezen geschilpunt en de rechtsmiddelen wanneer het eindbesluit niet wordt uitgevoerd (artikel 18), hoofdstuk 16 regelt de wisselwerking met nationale gerechtelijke procedures of procedures met het oog op de toepassing van administratieve of strafrechtelijke sancties (artikel 19) en hoofdstuk 17 regelt de (al dan niet gehele) openbaarmaking van de eindbesluiten en de mededeling ervan aan de Europese Commissie (artikel 20).

De hoofdstukken 18 (dat de artikelen 21 en 22 omvat) en 19 (artikel 23) regelen de geheimhoudingsplicht evenals de bestraffing ervan respectievelijk de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en wijst de bevoegde autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de bepalingen van het te nemen decreet, aan als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG' (hierna: de AVG).

Het voorontwerp bevat tot slot een inwerkingtredingsbepaling die het voorwerp is van hoofdstuk 20 (artikel 24).

VORMVEREISTEN

4.1. Het ontworpen artikel 23, dit is het enig artikel van hoofdstuk 19, bevat bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen. Zo wijst het onder meer de bevoegde autoriteit aan als verwerkingsverantwoordelijke, worden de categorieën van persoonsgegevens die worden

verwerkt erin opgesomd en omvat het bepalingen inzake de bewaartermijn van die persoonsgegevens.

Artikel 36, lid 4, van de AVG, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

4.2. Gevraagd of aan deze vormvereiste is voldaan, heeft de gemachtigde laten weten dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit niet werd ingewonnen omdat:

> "[s]inds 29 maart 2019 de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens bevoegd [is] om adviezen te verlenen en dit op grond van artikel 10/4, § 1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer. Dit is dan ook de reden waarom het advies aan de Vlaamse Toezichtcommissie en niet aan de Gegevensbeschermingsautoriteit werd gevraagd. Het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie was bijgevoegd, maar kan nogmaals in bijlage teruggevonden worden."

4.3. In advies 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit',[3] heeft de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving uiteengezet dat noch de AVG,[4] noch de bevoegdheidsverdelende regels eraan in de weg staan dat in eenzelfde lidstaat meerdere toezichthoudende autoriteiten worden opgericht. In dat advies wordt gesteld dat de gemeenschappen en gewesten autoriteiten kunnen oprichten die toezicht houden op de naleving van de specifieke regels die de deelstaten ter uitvoering van de AVG hebben vastgesteld inzake de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten die onder hun bevoegdheid vallen.[5] Het verlenen van de bevoegdheid aan die autoriteiten om adviezen te geven, teneinde te voldoen aan de verplichting die voortvloeit uit de in opmerking 4.1 aangehaalde verordeningsbepalingen, hoort daar ook onder. Artikel 36, lid 4, van de AVG, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017, te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

Zoals eveneens in het voormelde advies is uiteengezet, is het de Gegevensbeschermingsautoriteit die belast is met het toezicht op de naleving van de algemene regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de

[3] *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 103-132.

[4] Zie immers artikel 51, lid 1, van de AVG.

[5] *Ibid*., 115 (opmerking 7.1).

federale overheid ter uitvoering van de AVG heeft vastgesteld.[6] Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting.

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp doorgang kan vinden.

4.4. Indien de adviesaanvrager van oordeel zou zijn dat het raadplegen van zowel de Gegevensbeschermingsautoriteit als de Vlaamse toezichtcommissie problematisch zou kunnen zijn, staat het aan hem om een initiatief te nemen om desgevallend een samenwerkingsakkoord te sluiten over de wijze waarop de adviesverplichting die voortvloeit uit de eerder aangehaalde verordeningsbepalingen door de toezichthoudende autoriteiten van de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten kan worden vervuld,[7] op voorwaarde dat hiermee geen uitwisseling, afstand of teruggave van bevoegdheid in hoofde van de betrokken overheden gepaard gaat.

Een dergelijke samenwerking zou overigens ook in het verlengde liggen van de bepalingen van de AVG met betrekking tot de vereiste afstemming zowel tussen de toezichthoudende autoriteiten van verscheidene lidstaten[8] als tussen de toezichthoudende autoriteiten van eenzelfde lidstaat.[9-10]

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van het voornoemde advies nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

5. Gevraagd welke versie van het voorontwerp werd voorgelegd aan de Vlaamse Toezichtcommissie, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "Het enige verschil tussen de huidige versie en de versie die we ter advies hebben voorgelegd aan de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) is het nieuwe hoofdstuk 19 'Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens', die we n.a.v. het advies van de VTC aan het voorontwerp hebben toegevoegd. In bijlage kan u de door u gevraagde versie terugvinden."

Uit het zo-even aangehaalde antwoord van de gemachtigde blijkt dat hoofdstuk 19 (artikel 23) dat bepalingen inzake het verzamelen, verwerken en bewaren van persoonsgegevens bevat, is toegevoegd nadat de Vlaamse Toezichtcommissie advies heeft verstrekt. Het ontworpen

---

[6] *Ibid*., 106-115, (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

[7] Zie in dat verband ook de meer algemene suggestie in advies 61.267/AV, *l.c.*, 115-116 (opmerking 8).

[8] Zie de artikelen 60 tot 67 van de AVG.

[9] Zie artikel 51, leden 1 tot 3, van de AVG.

[10] Zie adv. RvS 66.033/1/AV van 3 juni 2019 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2019 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling, wat betreft de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars', opmerkingen 5.1 tot 5.4.

artikel 23 bevat essentiële bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens zodat het aangewezen lijkt dat het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie ook over dit hoofdstuk nog wordt ingewonnen. Dat het genoemde hoofdstuk 19 er is gekomen op advies van de Vlaamse Toezichtcommissie doet hieraan niet af, nu niet blijkt dat aan deze commissie gegevens zijn verstrekt omtrent de categorieën van de te verwerken persoonsgegevens, de bewaartermijn en de omvang ervan (zie ook de opmerkingen 6 en 7).

Wanneer de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van dat advies nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

6.1. Het ontworpen artikel 23 – dat volgens de bezorgde concordantietabel niet de omzetting vormt van een richtlijnartikel – betreft de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

De eerste paragraaf ervan strekt ertoe de “bevoegde autoriteit” aan te wijzen als “verwerkingsverantwoordelijke” in de zin van artikel 4, 7) van de AVG voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de bepalingen in het te nemen decreet. In paragraaf 2 worden de categorieën van persoonsgegevens aangeduid die in het kader van paragraaf 1 worden verwerkt. Paragraaf 3 betreft de bewaartermijn van de persoonsgegevens. Paragraaf 4 duidt, in afwijking van de eerste paragraaf, de Vlaamse Regering aan als “verwerkingsverantwoordelijke” voor de verwerking van persoonsgegevens vermeld in het ontworpen artikel 12, paragraaf 5 duidt de persoonsgegevens aan die in het kader van paragraaf 4 worden verwerkt en paragraaf 6 voorziet in de bewaartermijn van die persoonsgegevens. Paragraaf 7 van het ontworpen artikel 23 voorziet tot slot in een machtiging aan de Vlaamse Regering om de nadere regels te bepalen voor de verwerking van de persoonsgegevens en de passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen.

In het ontworpen artikel 4, 1° wordt het begrip “bevoegde autoriteit” gedefinieerd als “de autoriteit die België als zodanig heeft aangewezen. De Vlaamse bevoegde personeelsleden worden eveneens als bevoegde autoriteit beschouwd.” (zie ook opmerking 8). Bovendien moet, volgens artikel 4, 8°, van het voorontwerp, onder “bevoegd personeelslid” worden begrepen “elk personeelslid van een overheidsinstantie dat op grond van dit decreet gemachtigd is. De personeelsleden die bij de mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de zin van dit decreet zijn betrokken, worden in elk geval geacht daartoe overeenkomstig de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde regelingen bevoegd te zijn”.

Op de vraag of de Vlaamse decreetgever eenzijdig de bevoegde autoriteit aanwijst als ‘verwerkingsverantwoordelijke’, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"De aanwijzing van de bevoegde autoriteit is in lijn met het advies van de VTC. In punt 12 en 19 van het voormelde advies stelt de VTC dat in de regelgeving "minstens de bevoegde autoriteit als dusdanig wordt aangewezen". We hebben het voorontwerp dan ook in die zin gewijzigd. Brussel heeft n.a.v. hun advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit dezelfde werkwijze gehanteerd. De aanduiding van de bevoegde autoriteit zelf zal meegenomen worden als op te nemen punt in het intrafederaal samenwerkingsakkoord."

Daarnaast deelde de gemachtigde nog de volgende informatie mee:

"Teneinde het omzettingsdecreet voldoende af te stemmen op de Privacy-/Gegevensbeschermingsregelgeving en een maximale overeenstemming tussen de federale overheid en de deelstaten te bewerkstelligen, wensen we verschillende elementen die volgen uit de adviezen van de Vlaamse Toezichtcommissie en de Gegevensbeschermingsautoriteit op te nemen in een intrafederaal samenwerkingsakkoord.

Het gaat *in concreto* om verplichtingen van de verwerkingsverantwoordelijke. Gezien voor de algemene verwerking van persoonsgegevens de 'bevoegde autoriteit' als verwerkingsverantwoordelijke werd aangewezen en de 'bevoegde autoriteit' zelf nog aangeduid dient te worden middels samenwerkingsakkoord, zijn wij van mening dat deze verplichtingen en de aanduiding slechts op efficiënte wijze geregeld kunnen worden in eenzelfde samenwerkingsakkoord. Een van de onderwerpen van het samenwerkingsakkoord is de bewaartermijn, die niet langer mag zijn dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt.

De bedoeling is om een wetgevend samenwerkingsakkoord af te sluiten. Zoals eerder meegedeeld zijn de eerste contacten hiervoor reeds gelegd."

6.2. Nu de bedoeling voorligt om, met het oog op de omzetting van de richtlijn, in afwachting van een nog te sluiten intrafederaal samenwerkingsakkoord, de voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegde autoriteit en verwerkingsverantwoordelijke aan te duiden, moet gelet op het legaliteitsbeginsel opgenomen in artikel 22 van de Grondwet, deze verwerkingsverantwoordelijke bij decreet worden aangewezen. Zodra de bevoegde autoriteit bij samenwerkingsakkoord wordt aangewezen, is dat ook de plaats waar deze eveneens als verwerkingsverantwoordelijke dient te worden aangeduid.[11]

6.3. De combinatie van het ontworpen artikel 23, § 1, volgens hetwelk de bevoegde autoriteit als verwerkingsverantwoordelijke kwalificeert, en van het ontworpen artikel 4, 1° en 8°, doet evenwel de vraag rijzen of het daadwerkelijk de bedoeling is om de Vlaamse bevoegde personeelsleden die worden beschouwd als "bevoegde autoriteit"[12] ook te kwalificeren als "verwerkingsverantwoordelijke" in de zin van artikel 4, 7), van de AVG.

Overeenkomstig artikel 4, 7), van de AVG wordt onder "verwerkingsverantwoordelijke" begrepen "een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt; wanneer de

[11] Aangezien de gemachtigde zelf vermeldt dat het gaat om een wetgevend samenwerkingsakkoord.

[12] Zie de definitie in het ontworpen artikel 4, 1°.

doelstellingen van en de middelen voor deze verwerking in het Unierecht of het lidstatelijke recht worden vastgesteld, kan daarin worden bepaald wie de verwerkingsverantwoordelijke is of volgens welke criteria deze wordt aangewezen".

Gelet op deze definitie lijkt het aanwijzen van de Vlaamse bevoegde personeelsleden – die tevens "bevoegde autoriteit" zijn – op gespannen voet te staan met de definitie van artikel 4, 7), van de AVG, aangezien dat tot gevolg zou hebben dat die personeelsleden (die weliswaar met de verwerkingsverantwoordelijke samen werken) ook allemaal "verwerkingsverantwoordelijke" in de zin van de AVG kunnen zijn. Dit zou het voor de belanghebbenden moeilijk of zelfs onmogelijk kunnen maken te achterhalen tot wie ze zich moeten richten om hun rechten op grond van de AVG te laten gelden.

Het verdient dan ook aanbeveling deze bepalingen (artikel 23, § 1, evenals de definities in artikel 4, 1° en 8°, gelezen in hun onderlinge samenhang), na een bijkomend onderzoek, te heroverwegen.

7.1. Daarnaast somt het ontworpen artikel 23, §§ 2 en 5, de categorieën van persoonsgegevens op die worden verwerkt in het kader van artikel 23, § 1 respectievelijk § 4[13].

Op de vraag hoe wordt verantwoord dat de hier opgesomde categorieën noodzakelijk worden verwerkt, voor welk doel en wie deze kan raadplegen, antwoordde de gemachtigde:

> "In punt 12 van het voormelde advies, verwijst de VTC naar de types of categorieën van te verwerken persoonsgegevens als één van de essentiële elementen die de regelgeving overeenkomstig artikel 6.3 AVG minstens dient te vermelden. De categorieën zelf zijn afkomstig uit een lijst die ons werd aangereikt door de VTC om als voorbeeld te dienen.
>
> Alle gegevens uit artikel 5 werden, voor zover deze persoonsgegevens kunnen bevatten, ondergebracht in een van deze categorieën. De verwerking van deze gegevens is noodzakelijk voor de uitvoering van de bepalingen in het decreet en essentieel voor een conforme omzetting van de richtlijn. Indien een belanghebbende deze gegevens niet verschaft, kan de bevoegde autoriteit van een betrokken lidstaat de klacht namelijk afwijzen (artikel 8, § 1, 1° van het decreet en artikel 5.1, a) RL 2017/1852). De verwerking van deze gegevens maakt een grondig onderzoek van de zaak in kwestie met oog op het beslechten van het belastinggeschil mogelijk.
>
> Op basis van artikel 15 e.v. AVG hebben de belanghebbende en de vooraanstaande onafhankelijke personen recht tot inzage van de verwerkte persoonsgegevens. Verder zijn het de bevoegde autoriteit en de betrokken buitenlandse autoriteit(en) die de gegevens kunnen raadplegen."

[13] Het recht op eerbiediging van het privéleven, zoals dat gewaarborgd wordt bij artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, heeft voornamelijk tot doel de personen te beschermen tegen inmengingen in hun privéleven. Dat recht heeft een ruime draagwijdte en omvat onder meer de bescherming van persoonsgegevens en van persoonlijke informatie; laatstgenoemd recht is uitdrukkelijk verankerd in artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

7.2. Zoals *sub* 5 reeds is gebleken, lijkt het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie ook over het ontworpen artikel 23 (hoofdstuk 19) dat essentiële bepalingen bevat betreffende de verwerking van persoonsgegevens, te moeten worden ingewonnen. Uit de door de gemachtigde verstrekte informatie blijkt immers niet dat een voorbeeld werd gegeven van te verwerken gegevenscategorieën. Met betrekking tot de opgesomde gegevenscategorieën kunnen de volgende opmerkingen worden gemaakt.

In het ontworpen artikel 23, §§ 2 en 5 zijn er categorieën van persoonsgegevens opgenomen die onder de toepassing vallen van artikel 9 van de AVG zoals, bijvoorbeeld, deze opgesomd in § 2, 8° en § 5, 6° ("informatie over politieke opvattingen of lidmaatschap van een vakvereniging"). Aan de voorwaarden in artikel 9.2. van de AVG die gelden om te kunnen afwijken van het verbod in artikel 9.1 van de AVG, lijkt niet te zijn voldaan. Bijgevolg is een verwerking van deze gegevens strijdig met het Unierecht.

Mochten de "gerechtelijke gegevens" vermeld in de ontworpen § 2, 6° ook betrekking hebben op strafrechtelijke gegevens, dan vallen deze onder de gelding van artikel 10 van de AVG. Uit de nota aan de leden van de Vlaamse Regering blijkt dat dit niet het geval zou zijn, eensdeels, omdat "fiscale misdrijven niet het voorwerp lijken uit te maken van een geschilpunt zoals bedoeld in artikel 4, 6°" en, anderdeels, omdat de ontworpen regeling ertoe strekt verschillende interpretaties en toepassingen die tot dubbele belasting leiden, op bindende wijze te beslechten en, derhalve, om situaties te vermijden waarin de lidstaten de verdragen op verschillende wijzen uitleggen of toepassen zodat "niet [wordt] ingezien waarom in het kader [ervan] persoonsgegevens zouden worden verwerkt die betrekking zouden hebben op strafrechtelijke veroordelingen of strafbare feiten".

Niettemin rijst de vraag of dat ook geldt voor de categorie gegevens bedoeld in het ontworpen artikel 23, § 5, 5° ("gerechtelijke gegevens van louter disciplinaire aard") met betrekking tot vooraanstaande, onafhankelijke personen. Het is immers allesbehalve vanzelfsprekend dat bij samenloop van een strafrechtelijke en disciplinaire vervolging een strikte scheiding ("louter") wel mogelijk zou zijn.

Daarnaast moeten ook kanttekeningen worden geplaatst bij de gegevens uit de (ontworpen) § 2, categorie 3° ("persoonlijke kenmerken") en deze vermeld in de (ontworpen) §§ 2 en 5, categorieën 4° respectievelijk 2° ("leefgewoonten"). Voor die categorieën rijst immers de vraag of het doel van de verwerking van deze gegevens duidelijk genoeg is geformuleerd: volstaan daartoe de (ontworpen) artikelen 2 en 3 die, eensdeels, bepalen dat het decreet voorziet in de omzetting van de richtlijn en, anderdeels, de voorschriften vastleggen met betrekking tot een mechanisme van geschilbeslechting tussen lidstaten (de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit) naar aanleiding van de uitleg en toepassing van verdragen inzake dubbele belasting? Ook wordt de noodzakelijkheid van deze gegevens (*cq*. het in acht nemen van de vereiste proportionaliteit) nergens aangetoond of verwoord. De memorie van toelichting wordt beter in die zin aangevuld. Zo wordt in die memorie gewezen op de rechtsgrond in de artikelen 6, lid 1, eerste alinea, e) en c), van de AVG voor de verwerking van persoonsgegevens maar wordt erin niet gewezen op artikel 9 van diezelfde verordening.

7.3. Het ontworpen artikel 23, § 3, tot slot, legt de bewaartermijn van de persoonsgegevens vast die worden vermeld in § 2 bij gebrek aan een samenwerkingsakkoord.

Zoals de ontworpen bepaling is geformuleerd, leidt ze tot rechtsonzekerheid over de bewaringstermijn. Zo rijst bijvoorbeeld de vraag wat precies wordt beoogd met de zinsnede "alsook iedere procedure voorgelegd aan de bevoegde rechtbanken": worden zowel de gerechtelijke procedures in het ontworpen artikel 8, § 3 bedoeld, als deze bedoeld in het ontworpen artikel 10, § 3, in het ontworpen artikel 14, § 4, in het ontworpen artikel 18, § 4, eerste en derde lid, in artikel 19, §§ 2, enzovoort, evenals eventuele gerechtelijke procedures die bij een bevoegde rechtbank zouden worden ingesteld naar aanleiding van de toepassing van het ontworpen artikel 20 (openbaarmaking) als naar aanleiding van artikel 21 (geheimhoudingsplicht)? Aan de stellers van het voorontwerp wordt ter overweging gegeven om na te gaan of het mogelijk is een welbepaalde (twee jaar, vijf jaar, …) termijn te bepalen vertrekkende van de (eind)beslissing over een klacht, rekening houdende met de beroepstermijnen tegen die (eind)beslissingen en om daarbij duidelijker aan te geven welke gerechtelijke procedures worden geviseerd.

Artikel 4, 1°

8. In het ontworpen artikel 4, 1° wordt het begrip "bevoegde autoriteit" gedefinieerd als: "de autoriteit die België als zodanig heeft aangewezen. De Vlaamse bevoegde personeelsleden worden eveneens als bevoegde autoriteit beschouwd."

Op de vraag hoe deze autoriteit door België wordt aangewezen en of hiervoor een samenwerkingsakkoord is vereist of reeds werd gesloten, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "De autoriteit zal worden aangeduid middels een intrafederaal samenwerkingsakkoord. Dit samenwerkingsakkoord werd nog niet gesloten, maar hiervoor werden de eerste contacten gelegd. Hiervoor kan ook verwezen worden naar het advies 65.344/3 van de Raad van State dat over de federale wet van 2 mei 2019 tot omzetting van de Richtlijn 2017/1852 van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie (hierna: federale omzettingswet) werd verstrekt (randnummer 9.)."

Op de vraag welke de "Vlaamse bevoegde personeelsleden" zijn, hoe dit is geregeld en waar ze worden aangeduid, antwoordde de gemachtigde:

> "Dit zijn de personeelsleden van de Vlaamse Belastingdienst, die worden aangeduid overeenkomstig het Besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen en van de intern verzelfstandigde agentschappen en het Besluit van de administrateur-generaal van 20 mei 2019 tot subdelegatie van sommige bevoegdheden aan personeelsleden van de Vlaamse Belastingdienst. Dit laatste besluit zal nog specifiek aangepast worden in het kader van de richtlijn 2017/1852/EU."

Krachtens artikel 2, lid 1, a), van de richtlijn dient onder "bevoegde autoriteit" te worden verstaan, "de autoriteit van een lidstaat die als zodanig door de betrokken lidstaat is aangewezen". Die bevoegde autoriteit fungeert als contactpunt van de betrokken lidstaat voor het indienen van een klacht door een belanghebbende (artikel 3, lid 1, van de richtlijn). Vermits in de omschrijving van "bevoegde autoriteit" het enkelvoud wordt gebruikt ("de autoriteit", niet "de autoriteiten" of "een of meer autoriteiten"), lijkt ervan te moeten worden uitgegaan dat er per lidstaat slechts één contactpunt mag worden ingesteld.

In afwachting van het nog te sluiten samenwerkingsakkoord en de daarin te maken afspraken, rijst de vraag of de ontworpen bepaling waarbij de "Vlaamse bevoegde personeelsleden" eveneens als "bevoegde autoriteit" worden beschouwd, niet op gespannen voet staat met de genoemde richtlijnbepalingen, te meer nu de klacht bij de bevoegde autoriteit moet worden ingediend, wat eerder lijkt neer te komen op het aanduiden van een dienst, organisatie of instelling dan op het aanduiden van een verzameling van personeelsleden.

Hoe verder binnen de Vlaamse overheid de interne werking van het bestuur wordt georganiseerd en welke personeelsleden bij delegatie met de opvolging of behandeling van de klacht zullen worden belast, kan het voorwerp uitmaken van een besluit van de Vlaamse Regering.

Het strekt tot aanbeveling de ontworpen definitie, na nader onderzoek, te heroverwegen.

Artikel 5, § 4

9. Artikel 3, lid 3, van de richtlijn bepaalt dat "[d]e klacht alleen [wordt] aanvaard indien de belanghebbende die de klacht indient in een eerste fase de bevoegde autoriteiten van elk van de betrokken lidstaten de volgende inlichtingen verschaft: […]".

Toch wekt artikel 5, § 4, van het ontwerp de indruk dat enkel een klachtindiening bij de Belgische bevoegde autoriteit voldoende is ter aanvaarding van de klacht.

De gemachtigde gaf daarbij volgende informatie mee:

> "De omzetting van de betreffende paragraaf stemt overeen met de omzetting zoals die gebeurd is door de federale omzettingswet en het hangende Ontwerp van ordonnantie houdende omzetting van Richtlijn 2017/1852/EU van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie. Hierbij is het uiteraard van belang dat ook de bevoegdheden van andere staten gerespecteerd worden. Dit betekent dat elke lidstaat het best zelf de nodige wetgeving voorziet opdat de belanghebbende in die staat, indien die betrokken is, de nodige informatie verstrekt, en dit vergezeld met de nodige privacy-bepalingen conform de Algemene Verordening Gegevensbescherming."

Gelet op het ontworpen artikel 5, § 1, dat bepaalt dat tegelijkertijd bij alle betrokken bevoegde autoriteiten de klacht moet worden ingediend met dezelfde gegevens, worden omwille van de rechtszekerheid in paragraaf 4 van datzelfde artikel de woorden "de

bevoegde autoriteit" beter geschrapt. Dan blijkt duidelijk uit het ontworpen artikel 5, § 1, dat bij alle betrokken bevoegde autoriteiten de klacht moet worden ingediend.

Artikel 5, § 6

10. Het ontworpen artikel 5, § 6, vormt de omzetting van artikel 3, lid 5, van de richtlijn dat luidt (cursiveringen aangebracht):

> "De bevoegde autoriteiten van elk van de betrokken lidstaten nemen een besluit over de aanvaarding of afwijzing van de klacht binnen zes maanden na ontvangst van die klacht of binnen zes maanden na ontvangst van de in lid 3, onder f), bedoelde informatie, indien dat later is. De bevoegde autoriteiten stellen de belanghebbende en de bevoegde autoriteiten van de *andere lidstaten* onverwijld in kennis van hun besluit.
>
> Een bevoegde autoriteit kan binnen zes maanden na ontvangst van een klacht, of binnen zes maanden na ontvangst van de in lid 3, onder f), bedoelde informatie, indien dat later is, besluiten het geschilpunt eenzijdig te beslechten, zonder de andere bevoegde autoriteiten van de *betrokken lidstaten* erbij te betrekken. In dat geval stelt de betreffende bevoegde autoriteit de belanghebbende en de andere bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten daarvan onverwijld in kennis. Na die kennisgeving worden de procedurehandelingen uit hoofde van deze richtlijn beëindigd."

De eerste alinea, *in fine*, van deze richtlijnbepaling stelt een kennisgeving in van de belanghebbende en de bevoegde autoriteiten van "de andere lidstaten". De tweede alinea van deze richtlijnbepaling stelt een kennisgeving in van de belanghebbende en de andere bevoegde autoriteiten van "de betrokken lidstaten". Het ontworpen artikel 5, § 6 maakt dit onderscheid niet. Zowel in het eerste als in het tweede lid ervan wordt een kennisgeving ingevoerd van de buitenlandse autoriteit. Gelet op de definitie van 'buitenlandse autoriteit' in het ontworpen artikel 4, 3°, volgt hieruit dat in beide hypothesen enkel de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten in kennis worden gesteld.

Gevraagd of de ontworpen regeling in artikel 5, § 6, eerste lid, in overeenstemming is met artikel 3, lid 5, eerste alinea, van de richtlijn, deelde de gemachtigde mee dat de steller van het voorontwerp beide richtlijnnoties leest als betrekking hebbende op de bevoegde autoriteit van (elk van) de *betrokken* lidstaten. Dit lijkt inderdaad de meest plausibele interpretatie te zijn.

Deze verduidelijking wordt beter in de memorie van toelichting opgenomen.

Artikel 12, § 3, tweede lid

11. Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 9, lid 3, tweede alinea, van de richtlijn die bepaalt dat "[e]lke lidstaat procedures vast[legt] voor de verwijdering van de lijst van vooraanstaande onafhankelijke personen van een door die lidstaat benoemde persoon die niet langer onafhankelijk is."

De ontworpen delegatiebepaling is hiermee niet in overeenstemming: "een lidstaat" is ruimer dan wat de richtlijn toestaat ("van een door *die* lidstaat benoemde persoon"). De regeling kan enkel betrekking hebben op personen die door de Vlaamse Regering werden benoemd.

De ontworpen bepaling dient dan ook te worden herzien.

Artikel 14, § 4, tweede lid

12.1. In artikel 14, § 4, tweede lid, van het voorontwerp wordt bepaald dat "[a]ls de vooraanstaande onafhankelijke personen en de voorzitter geen overeenstemming hebben bereikt over de werkingsregels of de belanghebbende daarvan niet op de hoogte werd gebracht, de belanghebbende zich overeenkomstig artikel 1680 van het Gerechtelijk Wetboek tot de bevoegde rechtbank [kan] wenden om een beschikking te verkrijgen die beveelt om de werkingsregels toe te passen."

Krachtens vele bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek kan men zich, in het kader van een specifiek geschil of buiten elk geschil om, tot een rechtbank of – vaker – tot de voorzitter van die rechtbank wenden om te verkrijgen dat aanwijzingen plaatsvinden of diverse maatregelen getroffen worden.[14]

12.2. De ontworpen bepaling doet twee vragen rijzen die aan de gemachtigde werden overgelegd:

- Welk verband houdt deze bepaling met de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg inzake arbitrage, die specifiek in artikel 1680, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek vervat is? De ontworpen bepaling heeft immers geen betrekking op de voorzitter van die rechtbank maar wel op die rechtbank zelf, tenzij geoordeeld moet worden dat die verwijzing strekt tot het bepalen van de regels inzake de territoriale bevoegdheid van de vermelde rechtbank of tenzij als reden voor die verwijzing het verband opgegeven wordt dat gelegd zou kunnen worden tussen "de arbitrage" en de procedure voor de buitengerechtelijke regeling van het belastinggeschil waarop het voorontwerp van decreet betrekking heeft.

- Wat is precies de bedoeling van de aanhangigmaking bij de rechtbank van eerste aanleg? De vraag rijst immers wat verstaan dient te worden onder de woorden "om een beschikking te verkrijgen die beveelt om de werkingsregels toe te passen".

Hierop antwoordde de gemachtigde dat deze bepaling werd afgestemd op de federale omzettingswet en het ontwerp van Brusselse omzettingsordonnantie. De gemachtigde verduidelijkte nog dat het doel van deze bepaling is "om een nationale rechterlijke instantie in het kader van een specifieke procesvoering, namelijk de vaststelling van de werkingsregels van de verschillende commissies, te laten beslissen volgens het door de Europese Commissie vooraf bepaalde model. Eventueel kan duidelijker naar voor gebracht worden dat die bevoegdheid aan de

[14] Zie in dit verband, inzonderheid, de artikelen 569 e.v. van het Gerechtelijk Wetboek, voor de rechtbank van eerste aanleg, en de artikelen 584 e.v. van het Gerechtelijk Wetboek, voor de voorzitter van die rechtbank.

voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg wordt gegeven. Daarnaast zou het voorwerp van de verwijzing nauwkeuriger afgebakend kunnen worden. Dit kan door een gelijkaardige bepaling op te nemen als in het hangende ontwerp van Brusselse omzettingsordonnantie, met name door in het 2e lid van artikel 14, § 4 de zinsnede 'zich overeenkomstig artikel 1680 van het Gerechtelijk Wetboek tot de bevoegde rechtbank wenden om een beschikking te verkrijgen die beveelt om de werkingsregels toe te passen' te vervangen door de zinsnede 'een vordering instellen, zoals in kortgeding, bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg om een beschikking te verkrijgen die bevel geeft tot vaststelling en uitvoering van de standaardwerkingsregels bedoeld in paragraaf 3.'"

Dit voorstel kan worden bijgetreden. De verstrekte verduidelijkingen worden bovendien beter opgenomen in de memorie van toelichting.

Artikel 19, § 4

13. Op de vraag welke instanties worden bedoeld met de notie "andere gerechtelijke instantie" in artikel 19, § 4, 3°, van het voorontwerp antwoordde de gemachtigde dat het een materiële vergissing betreft en dat de ontworpen bepaling het best wordt aangepast door die notie te schrappen.

In zoverre er geen andere gerechtelijke instantie daarvoor bevoegd is, kan met het voorstel worden ingestemd.

Artikel 20, § 3

14. Aan de gemachtigde is gevraagd waarom enkel de buitenlandse autoriteit of belanghebbende niet kunnen instemmen met een volledig eindbesluit en waarom dit niet mogelijk is voor de bevoegde autoriteit. Volgt uit artikel 18, lid 3, van de richtlijn immers niet dat alle bevoegde autoriteiten over deze mogelijkheid dienen te beschikken? Ook uit de memorie van toelichting bij het voorontwerp kan worden afgeleid dat alle bevoegde autoriteiten over deze mogelijkheid beschikken.

Ook hier gaf de gemachtigde aan dat het gaat om een materiële vergissing, die het best wordt verholpen door de woorden "[a]ls de buitenlandse autoriteit of de belanghebbenden" te vervangen door de woorden "[a]ls de bevoegde autoriteit, de buitenlandse autoriteit of de belanghebbende".

Dit voorstel kan worden bijgetreden.

Artikel 24

15. In artikel 24 van het voorontwerp is sprake van "inkomstenjaar", wat een minder nauwkeurige aanduiding is vermits de ontworpen regeling ook vermogensbelastingen treft. Men vervange dan ook het woord "inkomstenjaar" door het woord "belastingjaar".

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2017/1852 van de Raad van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie.

Art. 3. Dit decreet legt de voorschriften vast met betrekking tot een mechanisme ter beslechting van geschillen tussen enerzijds de bevoegde autoriteit en anderzijds een buitenlandse autoriteit welke ontstaan naar aanleiding van de uitleg en toepassing van overeenkomsten en verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, waar van toepassing, op vermogen.

Hoofdstuk 2. Definities

Art. 4. In dit decreet wordt verstaan onder:
1° bevoegde autoriteit: de Vlaamse Regering;
2° bevoegde rechtbank: de rechterlijke instantie die is aangewezen overeenkomstig deel III van het Gerechtelijk Wetboek;
3° buitenlandse autoriteit: de autoriteit van een lidstaat die als zodanig door de betrokken lidstaat is aangewezen;
4° dubbele belasting: de heffing door twee of meer lidstaten van belastingen die onder een overeenkomst of verdrag als vermeld in artikel 3, vallen, op dezelfde belastbare inkomsten of hetzelfde belastbare vermogen als dat aanleiding geeft tot een van de volgende situaties:
   a) een bijkomende belastingheffing;
   b) een toename van de belastingverplichtingen;
   c) de annulering of vermindering van verliezen die met belastbare winst kunnen worden verrekend;
5° belanghebbende: elke persoon, met inbegrip van een natuurlijke persoon, die een fiscaal ingezetene is van België of een andere lidstaat en voor wie het geschilpunt rechtstreekse gevolgen heeft voor de belastingheffing;
6° geschilpunt: de kwestie die aanleiding geeft tot een geschil tussen de bevoegde autoriteit en een buitenlandse autoriteit naar aanleiding van de uitleg en toepassing van overeenkomsten en verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, als dat van toepassing is, op vermogen;
7° lidstaat: tenzij het uitdrukkelijk anders is vermeld, een andere lidstaat van de Europese Unie dan België.

Hoofdstuk 3. Klacht

Art. 5. §1. Elke belanghebbende kan een klacht indienen bij de bevoegde autoriteit, waarbij om de beslechting van het geschilpunt wordt verzocht. De klacht wordt ingediend binnen drie jaar vanaf de ontvangst van de eerste kennisgeving van de handeling die tot het geschilpunt aanleiding geeft of zal geven, ongeacht de eventuele aanwending van de beschikbare rechtsmiddelen door de betrokken persoon. De belanghebbende dient de klacht met dezelfde gegevens tegelijkertijd in bij elke buitenlandse autoriteit en geeft in de klacht aan welke lidstaten erbij betrokken zijn.

§2. De bevoegde autoriteit bevestigt de ontvangst van de klacht binnen twee maanden vanaf de datum waarop ze de klacht heeft ontvangen.

§3. De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de klacht binnen de termijn, vermeld in paragraaf 2. De bevoegde autoriteit brengt op dat moment ook de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de taal of talen die ze tijdens de procedure wil gebruiken.

§4. De klacht wordt alleen aanvaard als de belanghebbende die de klacht indient, de volgende inlichtingen verschaft:

1° de naam, het adres, het fiscale identificatienummer en alle andere inlichtingen die nodig zijn om de belanghebbende die de klacht heeft ingediend bij de bevoegde autoriteit, en elke andere belanghebbende te identificeren;

2° de betrokken belastingtijdvakken;

3° nadere informatie over de relevante feiten en omstandigheden van de zaak, met inbegrip van bijzonderheden over de structuur van de transactie en over de verhouding tussen de belanghebbende en de andere partijen bij de relevante transacties, alsook van de feiten die te goeder trouw in een wederzijds bindende overeenkomst tussen de belanghebbende en de belastingdienst zijn vastgelegd, als dat van toepassing is. Meer in het bijzonder de aard en de datum van de handelingen die aanleiding geven tot het geschilpunt waaronder, in voorkomend geval, bijzonderheden over dezelfde inkomsten die in de andere lidstaat zijn ontvangen, en over de opneming daarvan in de belastbare inkomsten in de andere lidstaat, evenals bijzonderheden over de belastingen die in verband met die inkomsten in de andere lidstaat zijn geheven of zullen worden geheven, alsook de bedragen in de valuta's van de betrokken lidstaten die daarmee verband houden, met een afschrift van eventuele bewijsstukken;

4° een verwijzing naar de toepasselijke interne regels en naar de overeenkomsten of verdragen, vermeld in artikel 3. Als er meer dan één overeenkomst of verdrag van toepassing is, vermeldt de belanghebbende die de klacht indient, welke overeenkomst of welk verdrag met betrekking tot het geschilpunt in kwestie wordt uitgelegd. Die overeenkomst of dat verdrag is voor de toepassing van dit decreet de toepasselijke overeenkomst of het toepasselijke verdrag;

5° de volgende informatie, samen met een afschrift van eventuele bewijsstukken:

a) een verklaring waarom de belanghebbende meent dat er sprake is van een geschilpunt;

b) nadere bijzonderheden over elk door de belanghebbende ingesteld beroep en elke door de belanghebbende opgestarte rechtszaak met betrekking tot de relevante transacties, en over elke rechterlijke beslissing in verband met het geschilpunt;

c) een toezegging van de belanghebbende dat hij zo volledig en zo snel mogelijk op alle toepasselijke verzoeken van de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit zal reageren en op verzoek van de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit alle documentatie zal verstrekken;

d) in voorkomend geval, een afschrift van het definitieve besluit over de belastingaanslag in de vorm van een definitieve belastingaanslag, een verslag van de belastingcontrole of een ander gelijkwaardig document

dat aanleiding geeft tot het geschilpunt, en een afschrift van elk ander document dat de belastingautoriteiten met betrekking tot het geschilpunt hebben verstrekt;

e) in voorkomend geval, informatie over eventuele klachten die de belanghebbende heeft ingediend op grond van een andere procedure voor onderling overleg of op grond van een andere geschilbeslechtingsprocedure als vermeld in artikel 19, §5, en een uitdrukkelijke toezegging van de belanghebbende dat hij de bepalingen, vermeld in artikel 19, §5, zal naleven;

6° alle door de bevoegde autoriteit gevraagde specifieke aanvullende informatie die noodzakelijk wordt geacht voor een grondig onderzoek van de zaak in kwestie.

§5. De bevoegde autoriteit kan om de informatie, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, verzoeken binnen drie maanden vanaf de dag waarop ze de klacht heeft ontvangen.

Als de bevoegde autoriteit dat noodzakelijk acht, kunnen verdere verzoeken om informatie gedaan worden tijdens procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7.

Dat verzoek mag niet leiden tot de openbaarmaking van een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of van een fabrieks- of handelswerkwijze.

Een belanghebbende die een verzoek als vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, ontvangt, antwoordt binnen drie maanden na de dag waarop hij het verzoek heeft ontvangen. Hij stuurt tegelijkertijd een afschrift van dat antwoord naar de buitenlandse autoriteit.

§6. De bevoegde autoriteit neemt, binnen zes maanden na de dag waarop ze de klacht heeft ontvangen, of, als dat later is, binnen zes maanden na de dag waarop ze de informatie, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, heeft ontvangen, een besluit over de aanvaarding of afwijzing van de klacht. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende en de buitenlandse autoriteit onmiddellijk op de hoogte van haar besluit.

De bevoegde autoriteit kan binnen zes maanden na de dag waarop ze een klacht heeft ontvangen, of binnen zes maanden na de dag waarop ze de informatie, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, 6°, heeft ontvangen, als ze die informatie pas later ontvangt, besluiten het geschilpunt eenzijdig te beslechten, zonder de buitenlandse autoriteit erbij te betrekken. In dat geval brengt de bevoegde autoriteit de belanghebbende en de buitenlandse autoriteit daarvan onmiddellijk op de hoogte. Na die kennisgeving worden de procedurehandelingen op grond van dit decreet beëindigd.

§7. Een belanghebbende die een klacht wil intrekken, dient gelijktijdig bij de bevoegde autoriteit en bij de buitenlandse autoriteit een schriftelijke kennisgeving van intrekking in. Met die kennisgeving worden alle procedurehandelingen op grond van dit decreet onmiddellijk beëindigd. De bevoegde autoriteit die een dergelijke kennisgeving ontvangt, brengt de buitenlandse autoriteit onmiddellijk op de hoogte van de beëindiging van de procedurehandelingen.

Als een geschilpunt om welke reden dan ook ophoudt te bestaan, worden alle procedurehandelingen op grond van dit decreet onmiddellijk beëindigd. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende onmiddellijk op de hoogte van deze situatie met de opgave van de algemene redenen voor de beëindiging.

Art. 6. §1. De belanghebbende kan de klachten, de antwoorden op een verzoek om aanvullende informatie, de intrekkingen en de verzoeken, vermeld in artikel 5, §1, §5 en §7, en artikel 9, §1, bij wijze van afwijking van die bepalingen alleen indienen bij de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit van de staat waarvan de belanghebbende een ingezetene is, als de belanghebbende aan één van onderstaande voorwaarden voldoet:
1° hij is een natuurlijke persoon;
2° hij is geen grote onderneming en maakt geen deel uit van een grote groep.

In het eerste lid, 2°, wordt verstaan onder:
1° grote onderneming: een onderneming die op de balansdatum ten minste twee van de volgende drie criteria overschrijdt:
   a) balanstotaal: 20.000.000 euro;
   b) netto-omzet: 40.000.000 euro;
   c) gemiddeld personeelsbestand gedurende het boekjaar: 250;
2° grote groep: een groep bestaande uit in een consolidatie op te nemen moeder- en dochterondernemingen die, op geconsolideerde basis, op de balansdatum van de moederonderneming de grensbedragen voor ten minste twee van de volgende drie criteria overschrijden:
   a) balanstotaal: 20.000.000 euro;
   b) netto-omzet: 40.000.000 euro;
   c) gemiddeld personeelsbestand gedurende het boekjaar: 250.

De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de mededelingen, vermeld in artikel 5, §1, §5 en §7, en artikel 9, §1, zulks binnen twee maanden na ontvangst van deze mededelingen. Zodra een dergelijke kennisgeving heeft plaatsgevonden, wordt de belanghebbende geacht de mededeling op de datum van die kennisgeving bij alle betrokken lidstaten te hebben ingediend.

§2. Als er aanvullende informatie wordt ontvangen met toepassing van artikel 5, §5, stuurt de bevoegde autoriteit die de aanvullende informatie heeft ontvangen, tegelijkertijd ook een afschrift daarvan naar elke buitenlandse autoriteit. Zodra die afschriften zijn verstuurd, wordt de aanvullende informatie geacht door de buitenlandse lidstaten te zijn ontvangen op de datum waarop de bevoegde autoriteit de informatie heeft ontvangen.

Hoofdstuk 4. Procedure voor onderling overleg

Art. 7. §1. Als de klacht, vermeld in artikel 5, wordt aanvaard door de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit, proberen ze binnen twee jaar, vanaf de laatste kennisgeving van een besluit van een van de lidstaten tot aanvaarding van de klacht, het geschilpunt in onderling overleg te beslechten.

De termijn, vermeld in het eerste lid, kan met ten hoogste één jaar verlengd worden na een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift van de bevoegde autoriteit aan elke buitenlandse autoriteit of van de buitenlandse autoriteit aan de bevoegde autoriteit.

§2. Zodra de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit binnen de termijn, vermeld in paragraaf 1, overeenstemming hebben bereikt over de beslechting van het geschilpunt, brengt de bevoegde autoriteit de belanghebbende daarvan onmiddellijk op de hoogte in de vorm van een besluit dat bindend is voor de bevoegde autoriteit en afdwingbaar door de belanghebbende, mits de belanghebbende het besluit aanvaardt en, als toepasselijk, afziet van het recht om andere rechtsmiddelen aan te wenden.

Als er al procedurehandelingen met betrekking tot dergelijke andere rechtsmiddelen waren aangevat, wordt het besluit, vermeld in het eerste lid, alleen bin-

dend en afdwingbaar zodra de belanghebbende ten overstaan van de bevoegde autoriteit bewijzen heeft verstrekt die aantonen dat er stappen zijn gezet om die procedurehandelingen te beëindigen. Die bewijzen worden verstrekt uiterlijk zestig dagen nadat de belanghebbende op de hoogte is gebracht van het besluit, vermeld in het eerste lid.

Het besluit, vermeld in het eerste lid, wordt vervolgens onmiddellijk uitgevoerd, ongeacht de termijnen waarin de interne regelgeving voorziet.

§3. Als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit binnen de vastgestelde termijn, vermeld in paragraaf 1, geen overeenstemming over de beslechting van het geschilpunt bereiken, stelt de bevoegde autoriteit de belanghebbende daarvan in kennis, met opgave van de algemene redenen waarom geen overeenstemming kon worden bereikt.

Hoofdstuk 5. Besluit van de bevoegde autoriteit betreffende de klacht

Art. 8. §1. De bevoegde autoriteit kan binnen de termijn, vermeld in artikel 5, §6, een klacht afwijzen:
1° als de inlichtingen, vermeld in artikel 5, §4, ontbreken, met inbegrip van de informatie, vermeld in artikel 5, §4, eerste lid, 6°, die niet binnen de termijn, vermeld in artikel 5, §5, vierde lid, is bezorgd;
2° als er geen sprake is van een geschilpunt;
3° als de klacht niet binnen de termijn van drie jaar, vermeld in artikel 5, §1, is ingediend.

Wanneer de bevoegde autoriteit de belanghebbende daarvan overeenkomstig artikel 5, §6, op de hoogte brengt, vermeldt ze de algemene redenen voor de afwijzing.

§2. Als de bevoegde autoriteit binnen zes maanden vanaf de datum van ontvangst van de klacht of binnen zes maanden vanaf de datum van ontvangst van de informatie, vermeld in artikel 5, §4, eerste lid, 6°, geen besluit over de klacht heeft genomen, wordt de klacht geacht door die bevoegde autoriteit te zijn aanvaard.

§3. Als zowel de bevoegde autoriteit, als elke betrokken buitenlandse autoriteit de klacht afwijst, kan de belanghebbende overeenkomstig artikel 1385decies en 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek een vordering instellen tegen het besluit van de bevoegde autoriteit. De belanghebbende die dat recht van beroep uitoefent, kan geen verzoek indienen conform artikel 9, §1, eerste lid, 1°:
1° zolang het besluit nog in beroep wordt behandeld;
2° als het besluit tot afwijzing nog vatbaar is voor beroep; of
3° als een besluit tot afwijzing is bevestigd in het kader van de beroepsprocedure, vermeld in punt 1°, en het in geen enkel van de betrokken lidstaten nog mogelijk is om af te wijken van het besluit van de rechtbank of andere gerechtelijke instanties in kwestie.

Als het recht van beroep is uitgeoefend, wordt het besluit van de bevoegde rechtbank in aanmerking genomen voor de toepassing van artikel 9, §1, eerste lid, 1°.

Hoofdstuk 6. Geschillenbeslechting door de raadgevende commissie

Art. 9. §1. Op verzoek van de belanghebbende stellen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit een raadgevende commissie in, in de volgende gevallen:
1° de klacht van de belanghebbende is op grond van artikel 8, §1, afgewezen door de bevoegde autoriteit of minstens één maar niet alle buitenlandse autoriteiten;

2° de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit hadden de klacht van de belanghebbende aanvaard, maar ze hebben binnen de termijn, vermeld in artikel 7, §1, in onderling overleg geen overeenstemming kunnen bereiken over de beslechting van het geschilpunt.

De belanghebbende kan het verzoek, vermeld in het eerste lid, alleen indienen als, tegen de afwijzing van de klacht, vermeld in artikel 8, §1, geen beroep kan worden ingesteld, geen beroep aanhangig is of de belanghebbende formeel afstand heeft gedaan van zijn recht van beroep. Het verzoek bevat een verklaring in die zin.

Het verzoek om een raadgevende commissie op te richten wordt schriftelijk ingediend en, naargelang het geval:
1° uiterlijk vijftig dagen na ontvangst van de kennisgeving, vermeld in artikel 5, §6, of artikel 7, §3;
2° uiterlijk vijftig dagen na de afgifte van het besluit door betrokken rechtbank of gerechtelijke instantie krachtens artikel 8, §3.

De raadgevende commissie wordt uiterlijk 120 dagen na ontvangst van dit verzoek ingesteld. Zodra de raadgevende commissie is samengesteld, brengt de voorzitter van die commissie de belanghebbende daarvan onmiddellijk op de hoogte.

§2. De met toepassing van paragraaf 1, eerste lid, 1°, ingestelde raadgevende commissie neemt binnen zes maanden nadat ze is ingesteld een besluit over de aanvaarding van de klacht. Ze brengt de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit op de hoogte van haar besluit binnen dertig dagen na de goedkeuring van het besluit.

Als de raadgevende commissie in haar besluit bevestigt dat aan alle voorschriften, vermeld in artikel 5, is voldaan, wordt op verzoek van de bevoegde autoriteit of van de buitenlandse autoriteit de procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7, opgestart. De bevoegde autoriteit brengt de raadgevende commissie, de buitenlandse autoriteit en de belanghebbende op de hoogte van dat verzoek. De termijn, vermeld in artikel 7, §1, begint vanaf de datum van de kennisgeving van het besluit dat de raadgevende commissie betreffende de aanvaarding van de klacht heeft genomen.

Als de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit niet binnen een termijn van zestig dagen na de datum van de kennisgeving van het besluit van de raadgevende commissie, vermeld in het eerste lid, hebben verzocht om de procedure voor onderling overleg op te starten, brengt de raadgevende commissie, overeenkomstig artikel 17, §1, advies uit over de beslechting van het geschilpunt. In dat geval wordt voor de toepassing van artikel 17, §1, de raadgevende commissie geacht te zijn ingesteld op de datum waarop de termijn van zestig dagen verstrijkt.

§3. In het geval, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, brengt de raadgevende commissie, overeenkomstig artikel 17, §1, advies uit over de beslechting van het geschilpunt.

Hoofdstuk 7. Benoemingen door de bevoegde rechtbanken

Art. 10. §1. Als een raadgevende commissie niet is ingesteld binnen de vastgestelde termijn, vermeld in artikel 9, §1, vierde lid, kan de belanghebbende zich wenden tot de bevoegde rechtbank om de raadgevende commissie in te stellen.

Als de bevoegde autoriteit heeft nagelaten ten minste één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen, kan de belanghebbende binnen de termijn, vermeld in paragraaf 2, de bevoegde rechtbank verzoe-

ken een vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen uit de lijst, vermeld in artikel 12.

Als zowel de bevoegde autoriteit als de buitenlandse autoriteit heeft nagelaten ten minste één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen, kan de belanghebbende binnen de termijn, vermeld in paragraaf 2, de bevoegde rechtbank verzoeken de beide vooraanstaande onafhankelijke personen te benoemen uit de lijst, vermeld in artikel 12.

De vooraanstaande onafhankelijke personen benoemen conform artikel 11, §3, de voorzitter door loting uit de lijst van onafhankelijke personen.

Als meer dan één belanghebbende is betrokken bij de procedurehandelingen, delen de belanghebbenden het verzoek om de vooraanstaande onafhankelijke personen en hun plaatsvervangers te benoemen mee aan elk van hun respectieve woonstaten.

Als maar één belanghebbende is betrokken bij de procedurehandelingen, deelt de belanghebbende het verzoek om de vooraanstaande onafhankelijke personen en hun plaatsvervangers te benoemen mee aan de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit van de lidstaat die nagelaten heeft ten minste één vooraanstaande onafhankelijke persoon en een plaatsvervanger te benoemen.

§2. De vorderingen, vermeld in paragraaf 1, worden pas ingesteld na het verstrijken van de termijn van de termijn van 120 dagen, vermeld in artikel 9, §1, vierde lid, en uiterlijk binnen een termijn van dertig dagen na het verstrijken van die termijn.

§3. In de gevallen, vermeld in paragraaf 1, stelt de bevoegde rechtbank de vooraanstaande onafhankelijke personen aan overeenkomstig artikel 1680, §1, van het Gerechtelijk Wetboek. De bevoegde rechtbank brengt de bevoegde autoriteit hiervan op de hoogte, die op haar beurt onmiddellijk de buitenlandse autoriteit van de andere betrokken lidstaten op de hoogte brengt. De bevoegde autoriteit die heeft nagelaten de vooraanstaande onafhankelijke persoon en zijn plaatsvervanger te benoemen, kan beroep aantekenen tegen de uitspraak van de bevoegde rechtbank, op voorwaarde dat de bevoegde autoriteit daarvoor het recht heeft krachtens interne regelgeving. In geval van een afwijzing heeft de verzoeker het recht om tegen de uitspraak van de rechtbank beroep in te stellen overeenkomstig de interne procedurevoorschriften.

Hoofdstuk 8. De raadgevende commissie

Art. 11. §1. De raadgevende commissie, vermeld in artikel 9, is als volgt samengesteld:
1° één voorzitter;
2° één vertegenwoordiger van de bevoegde autoriteit en één vertegenwoordiger van de buitenlandse autoriteit. Als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit het erover eens zijn, kan het aantal vertegenwoordigers worden verhoogd tot twee per autoriteit;
3° één vooraanstaande onafhankelijke persoon die door de bevoegde autoriteit wordt benoemd en één vooraanstaande onafhankelijke persoon die door de buitenlandse autoriteit wordt benoemd uit de lijst, vermeld in artikel 12. Als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit het erover eens zijn, kan het aantal benoemde personen worden verhoogd tot twee per autoriteit.

§2. De bepalingen over de benoeming van de vooraanstaande onafhankelijke personen worden overeengekomen tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit. Na de benoeming van de vooraanstaande onafhankelijke personen

wordt in overeenstemming met de bepalingen die gelden voor de benoeming van de onafhankelijke personen, voor ieder van hen een plaatsvervanger benoemd voor de gevallen waarin de onafhankelijke personen verhinderd zijn hun functie uit te oefenen.

§3. Als er over de bepalingen over de benoeming van vooraanstaande onafhankelijke personen, vermeld in paragraaf 2, geen overeenstemming is bereikt, geschiedt de benoeming van die personen door loting.

§4. Tenzij de vooraanstaande onafhankelijke personen, overeenkomstig artikel 10, §1, door de bevoegde rechtbank zijn benoemd, kan de bevoegde autoriteit of de buitenlandse autoriteit van elk van de betrokken lidstaten bezwaar maken tegen de benoeming van een bepaalde vooraanstaande onafhankelijke persoon om elke vooraf tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeengekomen reden, of om een van de volgende redenen:

1° de persoon behoort tot of werkt namens een van de betrokken belastingadministraties of bevond zich op een bepaald moment tijdens de drie voorafgaande jaren in die situatie;
2° de persoon heeft een deelneming van betekenis of stemrecht in een van de belanghebbenden in kwestie, of heeft die er in de loop van de vijf jaar vóór zijn benoeming gehad, of is er werknemer of adviseur, of is dat in de loop van de vijf jaar vóór zijn benoeming geweest;
3° de persoon biedt onvoldoende garanties om het geschil of de geschillen objectief te behandelen;
4° de persoon is een werknemer van een bedrijf dat belastingadvies verleent of anderszins beroepsmatig belastingadvies verleent, of bevond zich in de loop van een periode van ten minste drie jaar vóór zijn benoeming in die situatie.

§5. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen eisen dat een vooraanstaande persoon of zijn plaatsvervanger die overeenkomstig paragraaf 2 of 3 is benoemd, elk belang, elke relatie of elk andere aangelegenheid bekendmaakt dat naar verwachting zijn onafhankelijkheid of onpartijdigheid kan beïnvloeden, of waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij de procedurehandelingen met vooringenomenheid zal ingaan.

Gedurende een periode van twaalf maanden nadat het besluit van de raadgevende commissie is genomen, mag een vooraanstaande onafhankelijke persoon die deel uitmaakt van de raadgevende commissie, zich niet in een situatie bevinden die voor een bevoegde autoriteit een aanleiding geweest zou zijn om bezwaar te maken tegen zijn benoeming, als die persoon zich in die situatie zou hebben bevonden op het moment van de benoeming voor de bewuste raadgevende commissie.

§6. De vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit en de vooraanstaande onafhankelijke personen die overeenkomstig paragraaf 1 zijn benoemd, kiezen een voorzitter uit de lijst, vermeld in artikel 12. Tenzij anders is overeengekomen door de vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit, de buitenlandse autoriteit en de vooraanstaande onafhankelijke personen, is de voorzitter een rechter.

Hoofdstuk 9. Lijst van vooraanstaande onafhankelijke personen

Art. 12. §1. De Vlaamse Regering benoemt ten minste drie personen die bekwaam en onafhankelijk zijn, en die in staat zijn onpartijdig en integer te handelen, teneinde de opstelling mogelijk te maken van de lijst van onafhankelijke personen uit alle door de lidstaten voorgestelde onafhankelijke personen.

§2. De Vlaamse Regering brengt de Europese Commissie op de hoogte van de namen van de vooraanstaande onafhankelijke personen die hij heeft benoemd. De Vlaamse Regering verstrekt de Europese Commissie de volledige en actuele informatie over de professionele en academische achtergrond, de bekwaamheid en de deskundigheid van die personen en over elk belangenconflict dat ze mogelijk hebben. De Vlaamse Regering kan in de kennisgeving specificeren wie als voorzitter kan worden benoemd.

§3. De Vlaamse Regering brengt de Europese Commissie onmiddellijk op de hoogte van alle wijzigingen die in de lijst van de door hem aangewezen vooraanstaande onafhankelijke personen worden aangebracht.

De Vlaamse Regering stelt procedures vast om een persoon die zij benoemd heeft en die niet langer onafhankelijk is, te verwijderen van de lijst van vooraanstaande onafhankelijke personen.

§4. Als de Vlaamse Regering gegronde redenen heeft om er bezwaar tegen te maken dat een vooraanstaande onafhankelijke persoon op de bovengenoemde lijst blijft staan vanwege een gebrek aan onafhankelijkheid, brengt zij de Europese Commissie daarvan op de hoogte en onderbouwt zij haar bezorgdheid met passende bewijzen.

§5. Als de Europese Commissie België op de hoogte heeft gebracht van de bezwaren en de bijbehorende bewijzen die een andere lidstaat heeft ten aanzien van onafhankelijkheid van een door de Vlaamse Regering benoemde vooraanstaande onafhankelijke persoon, dan onderzoekt de Vlaamse Regering binnen zes maanden die bezwaren en bijbehorende bewijzen en neemt ze het besluit of de persoon al dan niet op de voormelde lijst gehandhaafd wordt. De Vlaamse Regering brengt de Europese Commissie vervolgens onmiddellijk op de hoogte van haar besluit.

Hoofdstuk 10. De commissie voor alternatieve geschilbeslechting

Art. 13. §1. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen overeenkomen om in plaats van een raadgevende commissie, vermeld in artikel 9, een commissie voor alternatieve geschilbeslechting in te stellen om overeenkomstig artikel 17 advies uit te brengen over de beslechting van het geschilpunt. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen ook overeenkomen een commissie voor alternatieve geschilbeslechting in te stellen in de vorm van een commissie van permanente aard.

§2. Met uitzondering van de bepalingen van artikel 11, §4 en §5, betreffende de onafhankelijkheid van de leden, kan de commissie voor alternatieve geschilbeslechting wat betreft haar vorm en samenstelling afwijken van de samenstelling van de raadgevende commissie.

Een commissie voor alternatieve geschilbeslechting kan, als dat passend is, elke geschilbeslechtingsprocedure of -techniek toepassen om het geschilpunt op bindende wijze op te lossen.

De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen overeenkomen dat de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting andere soorten geschilbeslechtingsprocedures kan toepassen.

§3. De bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit komen overeenkomstig artikel 14 de werkingsregels van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting overeen.

§4. Artikel 15 en 16 zijn van toepassing op de commissie voor alternatieve geschilbeslechting, tenzij in de werkingsregels, vermeld in artikel 14, iets anders is overeengekomen.

Hoofdstuk 11. Werkingsregels van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting

Art. 14. §1. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende binnen de termijn van 120 dagen, vermeld in artikel 9, §1, vierde lid, op de hoogte van de volgende gegevens:
1° de werkingsregels van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting;
2° de termijn waarin het advies over de beslechting van het geschilpunt moet worden uitgebracht;
3° verwijzingen naar alle toepasselijke bepalingen van intern recht van de lidstaten en alle toepasselijke overeenkomsten of verdragen.

§2. De werkingsregels worden ondertekend tussen de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit van elke lidstaat die bij het geschil betrokken is.

De werkingsregels bevatten:
1° de beschrijving en de kenmerken van het geschilpunt;
2° het mandaat waarover de bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit overeenstemming bereiken wat de te regelen juridische en feitelijke kwesties betreft;
3° de vorm van het geschilbeslechtingsorgaan, ofwel een raadgevende commissie, ofwel een commissie voor alternatieve geschilbeslechting, alsook het soort procedure voor de alternatieve geschilbeslechting, als de procedure verschilt van die van het onafhankelijke advies door een raadgevende commissie;
4° het tijdschema van de geschilbeslechtingsprocedure;
5° de samenstelling van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting, met inbegrip van het aantal en de namen van de leden, gegevens over hun bekwaamheid en kwalificaties, en informatie over eventuele belangenconflicten van de leden;
6° de regels voor deelname van de belanghebbende en derde partijen aan de procedurehandelingen, de uitwisselingen van memoranda, inlichtingen en bewijsstukken, de kosten, het soort geschilbeslechtingsprocedure dat gebruikt wordt en alle andere relevante procedurele of organisatorische aangelegenheden;
7° de logistieke regelingen voor de procedurehandelingen van de raadgevende commissie en het uitbrengen van haar advies.

Als een raadgevende commissie met toepassing van artikel 9, §1, eerste lid, 1°, is ingesteld om advies uit te brengen, dan bevatten de werkingsregels alleen de informatie, vermeld in het tweede lid, 1°, 4°, 5° en 6°.

§3. Als de werkingsregels onvolledig zijn of de belanghebbende niet op de hoogte werd gebracht van de werkingsregels gelden de door de Europese Commissie opgestelde standaardwerkingsregels.

§4. Als de bevoegde autoriteit de belanghebbende overeenkomstig paragraaf 1 en 2 niet op de hoogte brengt van de werkingsregels, worden deze door de voorgenoemde onafhankelijke personen en de voorzitter aangevuld op basis van de standaardwerkingsregels, vermeld in paragraaf 3, en aan de belanghebbende toegezonden binnen een termijn van twee weken, te rekenen vanaf de datum waarop de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting is ingesteld.

Als de vooraanstaande onafhankelijke personen en de voorzitter geen overeenstemming hebben bereikt over de werkingsregels of de belanghebbende daarvan niet op de hoogte werd gebracht, kan de belanghebbende een vordering instellen, zoals in kortgeding, bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg om een beschikking te verkrijgen die bevel geeft tot vaststelling en uitvoering van de standaardwerkingsregels, vermeld in paragraaf 3.

Hoofdstuk 12. Kosten van de procedurehandelingen

Art. 15. §1. Met uitzondering van het bepaalde in paragraaf 2 en artikel 17, §4, en tenzij de bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit anders zijn overeengekomen, worden de hierna genoemde kosten gelijk over de betrokken lidstaten verdeeld:

1° de uitgaven van de vooraanstaande onafhankelijke personen, die een bedrag vormen dat gelijk is aan het gemiddelde van de gebruikelijke terugbetaling aan hoge ambtenaren van België en de betrokken lidstaten;

2° de vergoeding van de onafhankelijke personen, als dat van toepassing is, die beperkt is tot 1000 euro per persoon per dag voor iedere dag waarop de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting bijeenkomt.

De kosten die de belanghebbende maakt, worden niet door de lidstaten gedragen.

§2. De belanghebbende draagt alle kosten, vermeld in paragraaf 1, als de bevoegde autoriteit en buitenlandse autoriteit het erover eens zijn dat die kosten door hem gedragen moeten worden en de belanghebbende:

1° een kennisgeving van intrekking van de klacht heeft ingediend overeenkomstig artikel 5, §7;

2° na een afwijzing met toepassing van artikel 8, §1, een verzoek overeenkomstig artikel 9, §1, heeft ingediend en de raadgevende commissie heeft besloten dat de bevoegde autoriteit en in voorkomend geval de buitenlandse autoriteiten de klacht terecht heeft afgewezen.

Hoofdstuk 13. Inlichtingen, bewijsmiddelen en hoorzittingen

Art. 16. §1. De belanghebbende kan, als de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit het erover eens zijn, aan de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting alle inlichtingen, bewijsmiddelen en stukken verschaffen die van dienst kunnen zijn om tot een besluit te komen, in het kader van de procedure, vermeld in artikel 9.

Op verzoek van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting verschaffen de belanghebbende en de bevoegde autoriteit alle inlichtingen, bewijsmiddelen en stukken.

De bevoegde autoriteit mag in de volgende gevallen weigeren om inlichtingen aan de raadgevende commissie te verstrekken:

1° voor het verkrijgen van de inlichtingen moeten administratieve maatregelen worden genomen die in strijd zijn met de interne regelgeving;

2° de inlichtingen zijn op grond van de interne regelgeving niet verkrijgbaar;

3° de inlichtingen hebben betrekking op handelsgeheimen, bedrijfsgeheimen, nijverheidsgeheimen, beroepsgeheimen of op een fabrieks- of handelswerkwijze;

4° de bekendmaking van de inlichtingen is in strijd met de openbare orde.

§2. Belanghebbenden kunnen op eigen verzoek en met instemming van de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit voor een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschilbeslechting verschijnen of zich daar laten ver-

tegenwoordigen. Als de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting dat verlangt, zijn de belanghebbenden ertoe gehouden voor haar te verschijnen of zich er te laten vertegenwoordigen.

Hoofdstuk 14. Advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting

Art. 17. §1. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting brengt uiterlijk zes maanden na de datum waarop ze is ingesteld, advies uit aan de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit.

Als de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting van oordeel is dat het geschilpunt van zodanige aard is dat meer dan zes maanden nodig zijn om advies te kunnen uitbrengen, kan die termijn met drie maanden worden verlengd. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting brengt de bevoegde autoriteit, de buitenlandse autoriteit en de belanghebbenden op de hoogte van elke verlenging.

§2. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting steunt haar advies op de bepalingen van de toepasselijke overeenkomsten of verdragen die voorzien in de afschaffing van dubbele belasting op inkomsten en, waar van toepassing, op vermogen, en op eventuele toepasselijke nationale bepalingen en de gelijkaardige bepalingen naar het recht van de andere betrokken lidstaat.

§3. De raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting neemt haar advies aan met gewone meerderheid van leden.

Als geen meerderheid kan worden bereikt, is de stem van de voorzitter bepalend voor het definitieve advies.

De voorzitter deelt het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting mee aan de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit.

§4. Als de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting geen advies uitbrengt binnen de termijnen, vermeld in paragraaf 1, is de vergoeding, vermeld in artikel 15, §1, eerste lid, 2°, niet verschuldigd.

Hoofdstuk 15. Eindbesluit

Art. 18. §1. Binnen een termijn van zes maanden na de kennisgeving van het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting bereiken de bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit overeenstemming over de beslechting van het geschilpunt.

§2. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen een besluit nemen dat afwijkt van het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting. Als ze er echter niet in slagen overeenstemming over de beslechting van het geschilpunt te bereiken, is het advies van de raadgevende commissie of van de commissie voor alternatieve geschilbeslechting bindend.

§3. De bevoegde autoriteit brengt de belanghebbende onmiddellijk op de hoogte van het eindbesluit over de beslechting van het geschilpunt. Als de belanghebbende niet op de hoogte is gebracht binnen dertig dagen nadat het besluit genomen is, kan hij overeenkomstig de toepasselijke interne regelgeving in zijn lidstaat van woonplaats beroep instellen om het eindbesluit te verkrijgen.

§4. Het eindbesluit is bindend voor de betrokken lidstaten en vormt geen precedent. Het eindbesluit wordt uitgevoerd op voorwaarde dat de belanghebbende binnen zestig dagen vanaf de kennisgeving van het eindbesluit, het eindbesluit aanvaardt en afziet van het recht om enig rechtsmiddel aan te wenden.

Het eindbesluit wordt niet uitgevoerd als een vonnis of arrest besluit dat de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschillenbeslechting onvoldoende onafhankelijk was, rekening houdend met de bepalingen van artikel 11, §4 en §5.

Als het eindbesluit niet wordt uitgevoerd, kan de belanghebbende overeenkomstig artikel 1385decies en 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek een vordering indienen bij de rechtbank van eerste aanleg, teneinde de tenuitvoerlegging ervan af te dwingen.

Hoofdstuk 16. Wisselwerking met nationale procedures en afwijkingen

Art. 19. §1. De belanghebbende kan gebruikmaken van de procedures vermeld in dit decreet, zelfs wanneer een aanslag onherroepelijk is geworden of de beslissing van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie die belast is met de vestiging van de belastingen en die aangewezen wordt conform de besluiten van de Vlaamse Regering, die het geschilpunt tot gevolg heeft onherroepelijk is geworden.

§2. Het feit dat het geschilpunt het voorwerp is van een procedure voor onderling overleg of een geschilbeslechtingsprocedure als vermeld in artikel 7 en 9 belet het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap niet om voor dezelfde zaak gerechtelijke procedures of procedures met het oog op de toepassing van administratieve en strafrechtelijke sancties in te stellen of voort te zetten.

§3. Als de belanghebbende enig rechtsmiddel heeft aangewend, gaan de termijnen, vermeld in artikel 5, §6, en artikel 7, §1, pas in op de datum waarop de beslissing in die procedure definitief is geworden of waarop die procedurehandelingen op een andere wijze definitief zijn gesloten of als de procedurehandelingen zijn opgeschort.

§4. Als de bevoegde rechtbank een beslissing over een geschilpunt heeft genomen die in kracht van gewijsde is gegaan, en het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap niet van die beslissing kan afwijken, dan brengt de bevoegde autoriteit de buitenlandse autoriteit op de hoogte van de beslissing van die rechtbank, en:

1° wordt de procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7, beëindigd met ingang van de datum van die kennisgeving in het geval er op voormelde datum van kennisgeving nog geen overeenstemming is bereikt over het geschilpunt;

2° kunnen de bepalingen van artikel 9, §1, niet meer ingeroepen worden door de belanghebbende als het geschilpunt onopgelost is gebleven tijdens de hele duur van de procedure voor onderling overleg, vermeld in artikel 7;

3° wordt de geschilbeslechtingsprocedure conform artikel 9 beëindigd als de beslissing van de bevoegde rechtbank is genomen nadat een verzoek door een belanghebbende is ingediend conform artikel 9, §1, maar voordat de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting conform artikel 17 aan de bevoegde autoriteit en aan de buitenlandse autoriteit advies heeft uitgebracht. De bevoegde autoriteit brengt de buitenlandse autoriteit en de raadgevende commissie of de commissie voor alternatieve geschilbeslechting dan op de hoogte van de gevolgen van de beslissing van de bevoegde rechtbank.

§5. De indiening van een klacht als vermeld in artikel 5 maakt een einde aan alle andere lopende procedurehandelingen volgens de procedure voor onderling

overleg of de geschilbeslechtingsprocedure op grond van een overeenkomst die of een verdrag dat wordt uitgelegd of toegepast in verband met het desbetreffende geschilpunt. De beëindiging vindt ingang op de datum van de eerste ontvangst van de klacht door de bevoegde autoriteit of buitenlandse autoriteit.

§6. In afwijking van artikel 9 mag de bevoegde autoriteit de toegang tot de geschilbeslechtingsprocedure, vermeld in artikel 9, weigeren als in de interne rechtsorde sancties zijn opgelegd voor gecorrigeerde inkomsten of gecorrigeerd vermogen voor belastingfraude, opzettelijk verzuim en grove nalatigheid. Als er een gerechtelijke of administratieve procedure is opgestart die aanleiding zou kunnen geven tot de voormelde sancties, en die procedure gelijktijdig met een van de procedures, vermeld in dit decreet, wordt gevoerd, kan de bevoegde autoriteit de procedures, vermeld in dit decreet, schorsen vanaf de datum waarop de klacht aanvaard is, tot de datum van het uiteindelijke resultaat van de procedure.

§7. De bevoegde autoriteit kan de toegang tot de geschilbeslechtingsprocedure, vermeld in artikel 9, van geval tot geval weigeren als een geschilpunt geen betrekking heeft op dubbele belasting. In dat geval brengt de bevoegde autoriteit de belanghebbende en de buitenlandse autoriteit daarvan onmiddellijk op de hoogte.

Hoofdstuk 17. Openbaarmaking

Art. 20. §1. De raadgevende commissies en de commissies voor alternatieve geschilbeslechting brengen de adviezen, vermeld in artikel 17, schriftelijk uit.

§2. De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen overeenkomen de eindbesluiten, vermeld in artikel 18, in hun geheel te publiceren, als alle belanghebbenden daarmee instemmen.

§3. Als de bevoegde autoriteit, de buitenlandse autoriteit of de belanghebbende niet met de publicatie van het volledige eindbesluit instemmen, publiceert de bevoegde autoriteit een samenvatting van het eindbesluit. Die samenvatting bevat een beschrijving van de kwestie en het onderwerp, de datum, de belastingtijdvakken in kwestie, de rechtsgrondslag, de bedrijfstak en een beknopte beschrijving van het uiteindelijke resultaat. Die samenvatting omvat ook een beschrijving van de gebruikte wijze van arbitrage.

De bevoegde autoriteit stuurt de te publiceren informatie, vermeld in het eerste lid, vóór de publicatie ervan naar de belanghebbende. Uiterlijk zestig dagen nadat de belanghebbende die informatie ontvangen heeft, kan hij de bevoegde autoriteit verzoeken geen informatie te publiceren die op een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of op een fabrieks- of handelswerkwijze betrekking heeft, of die in strijd is met de openbare orde.

§4. Alvorens tot openbaarmaking van de eindbesluiten, vermeld in paragraaf 2, en samenvattingen van eindbesluiten, vermeld in paragraaf 3, over te gaan, moeten de erin opgenomen persoonsgegevens verwijderd worden.

§5. De bevoegde autoriteit brengt de Europese Commissie onmiddellijk op de hoogte van de te publiceren informatie, vermeld in paragraaf 3.

Hoofdstuk 18. Geheimhoudingsplicht

Art. 21. §1. De leden van een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschillenbeslechting zijn tot de meest volstrekte geheimhouding gehouden betreffende de informatie die ze verkrijgen in hun hoedanigheid van lid van een raadgevende commissie of een commissie voor alternatieve geschillenbeslechting.

§2. De belanghebbende en zijn vertegenwoordiger behandelen alle informatie, met inbegrip van kennis van documenten, die ze tijdens de procedurehandelingen krijgen, als vertrouwelijk.

Op verzoek van de bevoegde autoriteit leggen de belanghebbende en zijn vertegenwoordiger een verklaring af dat ze alle informatie, met inbegrip van kennis van documenten, die ze tijdens de procedurehandelingen krijgen, als vertrouwelijk behandelen.

Art. 22. De schending van de geheimhoudingsplicht, vermeld in artikel 21, wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Hoofdstuk 19. Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens

Art. 23. §1. De bevoegde autoriteit kwalificeert als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de bepalingen in dit decreet.

§2. Volgende categorieën van persoonsgegevens worden in het kader van paragraaf 1 verwerkt:
1° persoonlijke identificatiegegevens, rijksregisternummer of identificatienummer van de sociale zekerheid en andere identificatiegegevens, zoals het financieel identificatienummer;
2° financiële bijzonderheden;
3° persoonlijke kenmerken;
4° leefgewoonten;
5° samenstelling van het gezin;
6° gerechtelijke gegevens;
7° woningkenmerken.

§3. De bewaartermijn van de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 2, wordt, bij gebrek aan een samenwerkingsakkoord, bepaald als volgt. Onverminderd hun noodzakelijke bewaring voor de latere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de verordening, vermeld in paragraaf 1, worden de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 2, bewaard gedurende de strikt noodzakelijke duur voor de beoogde doeleinden door dit decreet, rekening houdend met de noodzakelijke duur voor het oplossen van de klachten ingediend op basis van artikel 5, hun verjaring, alsook iedere procedure voorgelegd aan de bevoegde rechtbanken.

§4. De Vlaamse Regering kwalificeert als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de verordening, vermeld in paragraaf 1, voor de verwerking van persoonsgegevens, vermeld in artikel 12.

§5. Volgende categorieën van persoonsgegevens worden in het kader van paragraaf 4 verwerkt:
1° persoonlijke identificatiegegevens;
2° leefgewoonten;
3° opleiding en vorming;
4° beroep en betrekking;
5° gegevens van disciplinaire aard.

§6. Onverminderd hun noodzakelijke bewaring voor de latere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de verordening, vermeld in paragraaf 1, worden de strikt noodzakelijke en pertinente gegevens, vermeld in paragraaf 5, bewaard zolang de personen waarop zij betrekking hebben benoemd zijn als vooraanstaande onafhankelijke personen. Zij worden verwijderd uiterlijk één jaar nadat deze ophouden een vooraanstaande onafhankelijke persoon te zijn.

§7. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de verwerking van de persoonsgegevens en de passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen.

Hoofdstuk 20. Slotbepalingen

Art. 24. Dit decreet heeft uitwerking op 1 juli 2019 met betrekking tot geschillen inzake inkomsten of vermogen verkregen in een belastingjaar dat begint op of na 1 januari 2018.

De bevoegde autoriteit en de buitenlandse autoriteit kunnen evenwel overeenkomen dit decreet toe te passen op elke klacht die is ingediend vóór die datum of op eerdere inkomstenjaren.

Brussel, 20 december 2019.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE